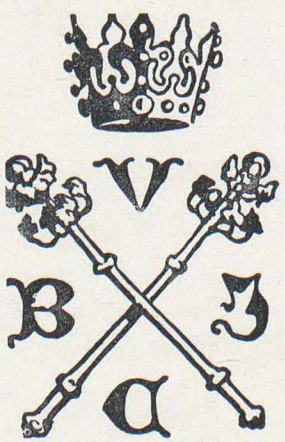
BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS
346
Mss. St. Dr. I

346
I

HYMNY
Y
PROZY
POLSKIE,

W zwyczáynym vżywániu y nabożeńſtwie Kośćiołá świętego Kátholickiego, z Brewiarzá Rzymſkiego w iednę kśiąſkę zebráne;

Z Láćińſkich Hymnow ná Polſkie wedle poprawy Naywyżſzego Páſterzá

VRBANA VIII.

Przez Vrodzonego

IANA BIAŁOBOCKIEGO,
K.I.M. Sekr. przełożone.

Superiorum permiſſu.

BIBLIOTH. UNIV. JAGELLONICAE

W KRAKOWIE,
W Drukárni Fráncíſská Cezárego I. K. M. Typog.
Roku Páńſkiego, 1648.

NAPIS
Ku czći BARANKA, y Pánieńſtwá.

Tám gdźie Báránek mießka ieſt náße DźIEDźI CTV
Przy ktorym ma Pánieńſka czyſtość VCZESTNI
Báránek y Pánienká w Znákách niebá CHO DZI
On Wioſnę, Pánná Láto weſołe PRZYWO
Te dwá Znáki zoſtáną, gdy Zodyák ZEY DZII
Iáka roſkoß, gdźie tylko Wioſná z Látem Bę

3461

ODDANIE HYMNOW
Naydoſtoynieyſzemu Czyſtości STANOWI,

Anyelſkim ná ziemi Chorom,
Náśládowcom Chryſtuſá,
Społecznicom MATKI BOŻEY,
W ćiele nie ćieleſnie żyiącym,
Bogu ſámemu oddánym y poślubionym.

PANNOM ZAKONNYM,
Wſzytkich w obecz Klaſztorow Korony Polſkiey.

OD AVTHORA,

Ktory Błogoſławioney niebá Koroný, y wyſokich Pánieńſtwá zaſług, tym Połkom świętym winſuiąc, przy wßelkiey świątobliwośći w doczeſnym żywoćie Zdrowia dobrego, ná czáſy pożądáne, od Bogá życzy.

Tá Przemowá, zwłaßczá w początku ſwym y w Przykładách, ſłuży do káżdego Czytelniká.

Zaczęćie z tąd, że Bog Fundatory Kośćiołow obiera, á nie wßytkich iednáko.

WJe wßytkich Pan Bog ná to powoływa / y ſpoſobnymi z doſtátkow doczeſnych chce mieć / żeby mu ná tey źiemi máteryálne / pozorne / y bogáte ſtáwiáli Kośćioły; ámi iednáko y tych / ktorych ná to powołuie / zamyſły y ſtáránia ßcześćić zwykł: bo iednym tákę robotę tylko czáſem záczáć pozwala; czego przykład mamy w Krolu onym świetym Dawidźie: Drugim kończyć / á ták ſie ſtáło w ſynu iego Sálomonie; inßym vpadek y wáliny / przez niezbożność ludzką zoſtáwione / do nápráwy y podźwignienia przywodźić / iáko to w Zorobabelu / Nehemiaßu y Ezdráßu widźieć ſie dáie. Wielkie bowiem tákie dźieło / wielkiego y oſobliwego potrzebuie przywileiu Boſkiego.

Przykłády Polſkie dawne.

Pominawßy wiele obcych tey rzeczy wizerunkow / z Polſkich kilku / ktore tu záraz przytaczam / doſtáteczny mieć dowod będźiemy: Jáko obierał y obiera Bog w Przeſławnym Narodźie náßym Krolow y Pánow z czáſow dawnych / (ſkoro ich tylko łáſká wiáry práwdźiwey ſobie poświećił) po ktorych potrzebował y potrzebuie tego / żeby mu Przybytki chwały (co Kośćiołámi zowiemy) ná źiemi ſtáwili. Wielu ku tey pobożności / ták Krolewſkiego iáko y Duchownego y Rycerſkiego ſtanow ludźi ſercá záwße zápalał. Pełne o tym / poczawßy od onego Miecyſłáwá ſtárego / (ktory pierwßy z Krolow Polſkich ßcześliwie tym świátłem ná dußy y ćiele oświecony / z błędow Pogáńſkich wyßedßy / Chryſtuſá poznał / á w nowego ſie zgrzybiáły ſtárzec odnowił Adámá) nie tylko Kronik / y przykłádow w onych Chrobrych / Wſtydliwych / Krzywouſtych / y inßych Boleſłáwách / Kázimierzách / Władyſłáwách / Zygmuntách / tákże małżonkách Krolewſkich onych Dąbrowkách / Kunegundách / Jádwigách / Annách / y drugich nieśmiertelney pámięći ſtanu Krolewſkiego oſobách podánia mamy; ále codźiennie

práwie z wielką pociechą nászą żywe nam w oczách z Fundácyey y gmáchów Kościelnych po wßytkiey Koronie tey etkwią pámieći.

Z Duchowieństwá záś niewiem by był gdźie Kościoł / gdźiebyśmy tego pełno znáków náleść nie mieli. A z stanu Rycerskiego / czyli málo widźiemy po onych Járách / Toporczykách / Duninách / Gryffách / Oleśnickich / Tarnowskich / y inßych wysokiey præeminencyey krwie ßlácheckiey ludźi / w Krákowie / Tyńcu / Miechowie / Sieciechowie / Skrzynnie / y po innych mieyscách bez liczby pámiętnych żárliwości ku chwale Bożey narodu Polskiego dowodow.

Swieżße

Nie vstępuie (zá łáską Bożą) dawnym czásom y ten wiek náß w obfitość budowniczych tákich / ktorych Bog sobie ná ten vrząd y robotę obrał y upodobał. W długaby sie rozwodźić przyßło / wyliczáiąc wßytkich / nie ná tom sie záwźiął Kronikę pisáć / ále wiżerunk tylko ku rzeczy moiey z osob kilku nayblizßego wieku / zwłaßczá ktore ießcze świeżą pámięćią / á drugie z łáski Bożey dotąd y okiem vważyć możemy / chcę vkázáć.

Poczynáiąc od Krolow Ich Mći.

A że od Máiestatu záczać przystoi / złotychby liter trzebá ná złotą pámięć Naiáśnieyßego niegdy ZYGMVNTA III. Krolá Polskiego / nie dawno z żalem wielkim wßytkiey Rzeczypospolitey (á śmiele rzekę / wßytkiego świátá Chrześćiáńskiego) od tey Korony do oney wieczney wzietego. Jákie on pámięći w tym świetym czći y chwały Bożey budownictwie zostáwił / mimo inßych wiele mieyść w Páństwách Koronnych / Krákow / Wárßáwá / Wilno / Gdańsk / Toruń / ić. świádkiem są tego oczywistym. Mine dla krotkości Krákowski Zamkowy ś. Stánisłáwá / od dawnych wiekow ßczodrobliwością Krolow / Biskupow / Senatorow / rożnych Pánow y Ksiąząt Polskich Kościoł wielce vbogácony / á tym wiecey od tego (że rzekę) ś. Krolá / złotem / srebrem / bogátym nádániem / y kosztownymi Appáratámi ozdobiony; y wiele inßych w Krolestwie tym Domow Bożych. Lecz kto sie nie zdźiwi / poyźrzawßy ná wielkość / wspániałość /

pieknośc / sumpt ledwie oszácowány Kościołá Piotrá ś. Oycow Jezuitow Krákowskich / ktory żárliwym stárániem / wielkim nákładem Páná tego / z fundámentow sámych / ku czci Boskiey / ozdobie y sławie Koronney / z naprzednieyszymi práwie świátá rownáiąc Kościołámi / wysoce stánął: á wiekom potomnym / o świątobliwości y poważnych Krolewskich przymiotách iego świádectwo ná sobie wyraża.

Pomine / iákom rzekł / wiele w tey Koronie / á nawet y w obcych kráiách / pobożna ręká iego Krolewska / osádzonych / nádánych / z opustoszenia wywiedzionych / z kácerskiego posiedzenia oswobodzonych Kátholickich Kościołow. Dosyć ná tym / że z przytoczonego wizerunku / iákiego sobie Bog ku tákiey robocie vpodobał / każdy w skutku sámym z żywotá iego / y spraw pobożney pámięci godnych / y Dawidá / y Sálomoná / y Zorobabelá / vważeniem státecznym widzieć może.

Nie wydał Przezacnego krzewiu owoc żywy / Przesławny potomek Naiáśnieyszy (á day Boże w długi wiek) nam pánuiący VLADYSŁAW IV. z Łáski Bożey Krol Polski / zwycięstwy szczęśliwy / pámięcią z sławą nieśmiertelny / w ktorym Bog y Prześwietnego Rodzicá / y dálszych Naiáśnieyszey Krwie Krolewskiey Przodkow / iáko wyborne przymioty / ták y błogosławieństwá swoie ná pozor świátu wszytkiemu chwálebnie osádził. I. Przykład Naiáśnieyszego VLADYSŁAWA IV. Páná terázniey-szego.

Niech sie kto spyta / zkąd tá świeżo ozdobá / y potężne murow zámknienie Kleynotu nászego Polskiego / Obrázu Przebłogosł: Mátki Bożey ná Gorze Częstochowskiey: Co zá nádánia / dobrodzieystwá Klásztorowi y Kościołowi tá mocznemu: iákie vpominki ná okrásę Obrázu y mieyscá támtego: práwa ręká Krolewska / nie dáiąc ani lewey dla chluby wiádomości / z pokorą świętą po wielekroć przynosi. By tylko iedno każdemu powiedzieć tám chciano / iest sie zápráwdę czym y nayubozszemu z przykłádu zbudować Krolewskiego. Co iáko Mátká Bogá nászego z affektu J. K. M. przyimuie / dosyć dowodnie Oyczyzná miłá nászá z szczęściem swym doznawa. Mylicząc dobrodzieystwá

Kościołom inszym Koronnym / y W. Xięstwá Litew. mianowicie w Wilnie Káplicy ś. Kázimierzá / y gdźie indziey / przez szczodrobliwość J. K. M. czásom dálekim zostáwione / rzecz iest nie moiey siły / ám professyey; bystrzeysze dowćipy / y biegleysze piorá świátu ich wystáwić nie zámiecháią. Moy affekt tylko á powinność táka / życzyć / y Páná Bogá prosić / żeby nam Jego Krolewską Mość / Páná dobrotliwego / Wodzá wszelkich fortun / Rzeczypospol. zastáwe / y dar zlotego pokoiu Koronnego / Páná z nayszczęśliwszych y walecznych Krolow iednego / sławę narodu nászego / w długie fortunne látá w dobrym zdrowiu / y nieodmiennym błogostáwieństwie swoim / á przy nim dobro násze pospolite / ktorego obfićie pod szczęśliwym rządem Jego Krolewskiey Mości zázywamy / chować raczył.

Przystęp do Stanow drugich.

Potym od Máiestatu / w Senaćie / y w ludźiách stanu Rycerskiego Koronny nászey gdy to zechcem widzieć / wiele wiek nász miał y ma Przykładow / (w dáleką nie zachodząc) iáko Bog do tey roboty przednich z pobożności zwykł sobie

ie Architektow obieráć / od ktorych ták ostowną przyimuie práca / y vpodo- uie ofiárę.

Wzmian ká Du- chow- nych.

Co sie tknie Osob Duchownych / księdzy / áby to byłá nie Przemowá pisáć / iáko wielkie w tey mierze zostáią onych Já- nie Wielmożnych / y Przewielebnych Arcybiskupow / Biskupow / Opátow / Kánonikow / Suffrágánow / Officyalow / y Wielebnych Proboszczow / Plebanow: tudzież rożney præeminencyey Prálatow / á nawet y vbozszych Káplánow pámiątki. Swiádczą Przezacne bogácie opátrzone Karnkowskich / Sembickich / Szyszkowskich / Tylickich / Lipskich / Zádzikow / Koniecpolskich / Grochowskich / Kretkowskich / Oborskich; á nawet y Plebanow / Golabiowskich / Nieszáwskich / Wolczkowicow / Przemyskich / y inszych mnieyszego stanu práwie bez liczby Duchownych / ku chwale Bogá nászego wystáwione Fundácye. Ktorych iż pełne oczy / á Thoby sáme / Kollegia / Seminárya / Bursy / y Pisárzow z nich wychodzących doskonálmieysze pismá / ná odwdzięczenie tey obożney dobroczynności / wiekom iáwne

wne podáią y podáwáć beda záleceniá. Mnie dosyć tylko namieniwszy / tym ktorzyby wiekszey potrzebowáli wiádomośći / do przednieyszych Kośćiołow y mieysc Rozonnych vkázáć droge: vzna káżdy wielką w tey robośie pobożney Duchowieństwá Rozonnęg żárliwość.

Przykłá dy PP. Swietckich Stanu Rycerskiego.

Co sie záś tycze ludźi wokácyey świetckiey / kilku tu tylko Osob zacnych wspomnie / z ktorych iedne Bog świeżo z świátá zebrał / drugich ießcze ku pomnożeniu chwały swoiey w żywośie tym doczesnym chowa: á nie od rzeczy zdá mi sie / że ták tym iáko owym / w porządku dygnitarstw y prerogátyw wysokich / pobożne tu vczynie wspomnienie; ku temu sámemu prowádząc / ábym z pobożności żywotá ku budownictwu

I. Przykład lá. Oś. niegdy X I.M. Ostrogskiego, Káśzte. Krák.

takiemu Boskiemu / godność ich vkázał.

Możny on niegdy á Jásnie Oświecony z imienia y rzeczy Xiąże Jánuß Ostrogski / Káßtellan Krákowski / mniemam / że z przykłádu swego / słußny da rzeczy tu moiey początek.

Wielą dobrodźieystw Pan ten od Bogá swego powołány / lecz osobliwie zwyćiestwem / ktore spolnie z Rodzonym swoim /

oim / tegoż tytułu y krwie Jásnie Oświeconym niegdy Xiążećiem Alexándrem Ostrogskim / potym Woiewodą Dolhynskim / Brácia rodzeni / iáko váy młodźi Orłowie / w oczách y przyku buynego w sławie wysokiey Oycá iego / Jásnie Oświeconego niegdy ázylego Konstántego / Xiążećiá Ostrogskiego / Woiewody Kiiowskiego / i własnych grunćiech swoich pod Piąá z woyská y Hetmána Zaporowskiego / przećiw dostoieństwu Nayáśnieyszego niegdy Krolá Jego Mośći ZYMVNTA III. y wßytkiey Rzeczypospolitey wyuzdánego / z odwagą zdrożnia / własną intraty ludźi swych potężą / pámietnym plácu támtego krwiożieprzyiaćielską oblaniem / mężnie y sławnie odnieśli. Po oney wygráney Xiążętá zacni / máietności swoie Vkráinie rozlegle / z okrućieństwá niezbożnych poysk oswobodźiwßy / lubo słußnie ćieszyć sie mogli / bolelí iednák z przelania krwie Chrześćiáńskiey żáloßnęg; á przeto ludźiom nießczęsnie zginionym mogiły strásßne vsypáć dawßy / ná znák polikowánia Dzwony przy nich / áby potomność

mnośc głos słyßąc / Bogu nedzne duße ich polecálá / cześćią áby kárność swey woli / y występku przeciw Máiestatowi Krolewskiemu / y práwom Rzeczypospolitey popełnionego / potomnych oczy / vßy / y sercá przenikálá / záwieśić kazáli / y czásy pewne do onego dzwonienia náznáczyli. Z żalem to wielkim (iáko mowie) onych pobożnych Pánow było / á tym wiecey vważáiąc niezbożność woyská onego zbuntowánego / ktore zwierzgnąwßy z siebie powinne poddáństwo / nießczesne rece nie tylko ná Pány doczesne / ále ná Bogá sámego wściekłym iádem wyswarowało: gdy po włościách ßerokich nie tylko ludźiom / Miástom / wsiom / y Chutorom / ále y Kościołom / y Cerkwiom swoyże Religiey nie folguiąc / á mieczem y ogniem z gruntu wßytko pustoßąc / znák przeklęctwá swego w smutnych pożarách zostáwiło. A w tym Xiążęciu Jánußowi (o ktorym rzecz mam) nie w długim czásie po oney potrzebie przymieśiono Obraz Przeczystey Mátki Bożey ze wnątrz ogniá y popiołu Cerkwie w mieśćie Polonnym / od tychże

tychże swawolnikow spáloney / bez nárußenia y skázy wßelkiey zupełnie wyiety. Ktory on z oczywistych dowodow y z spráwy ták cudowney / z pociecha serdeczną mile przyiąwßy / zá skarb naywiekßy ku ßczesćiu swemu náleżiony sobie poczytał / á wielce go vkochawßy / w pilnym y iáko mogło być nayuczciwßym schowániu / z osobliwym vßanowániem y nabożeństwem co dziennym w domu v siebie czás nie máły trzymał. A gdy sie ták z nim cießył / poznał te wolą Bogá y Mátki czystey iego / że ono obelżenie od Rusopohańcow poniesione / y krzywdę we czći swey podietą / Mátká miłosierdzia / Xiążęcym sobie pokłonem nágrodźić / y od niewdźięcznych mießkánie swe do Kościołá ś. Rzymskiego przemieść chćiáłá. A przeto skłániáiąc sie ku tákiemu nátchnieniu / wnet o przybytku czći iey godnym przemyślawáć począł: Pálac iey w máietności swoiey oyczystey / w Miasteczku Miedzyrzeczu / tudźież pod Ostrogiem bliśko gniazdá przezacnego domu swego założył / y tytułem Przenadostoyney Troyce świętey / ktorey tá Pánná mießká-

ná mießkániem bylá / oznáczył; miáno
wicie Kośćioł z Konwentem / y z zám
knieniem doſyć ozdobnie / ná kßtał
Greckich Cerkiewnych gmáchow (ni
bez oſobliwey w tey mierze vwagi) ma
dry y bogoboyny Xiąże kośtem wielkim
wymurowáć dał: Zakonniki Fráncißká ś. ktore poſpolićie Fráncißkanám
zowiemy / z nabożeńſtwem vroczyſtym
wprowádził / dźieśiećinámi ßczodrobli
wymi z kilku Folwárkow swych Oſtrog
ſkich w czáſy potomne nádał; ochedo
ſtwy bogátymi ozdobe Kośćielną opá
trzył / Kośćioł on y Konwent ze wßyt
kim gotowy / ku chwale Bogá swego y
niepokaláney Mátki Chryſtuſowey / n
rece pomienionych Zakonnikow pozá
dnie Pan porządny wyſtáwił / gdźie po
tym on Obraz przeniesiony / y dotąd
chwałą Bogá náßego trwáiąc / wßyt
kim potrzebuiącym dowodnie pokázu
ie / że ſobie y mieyſce / y Budowniczego
tákiego / y ſtraż Zakonu tego Mátki
miłośierdźiá obrálá / á Bog zá przyczy
ną tey / vtrapieniu ludzkiemu w proś
bách wßeláких poćiech wiele vżyczał
raczy. Tu ſtánąwßy / nie wſpominan
inßych

inßych Kośćiołow / iáko Tarnowſkich /
Opátowſkich / Dubińſkich / Konſtán
tynowſkich / y po inßych máietnośćiách
iego choynośćią Páńſką opátrzonych.
To tákiego ſobie Bog vpodobał / y ná
Budownictwo ſwoie powołał: Przyſtę
puie do drugiego.

Zdáło ſie dobroći Boſkiey / żeby nay- II.
droższe ścießki prac ſwoich / z niewypo
wiedźiáną meką y boleśćią / w ßukániu
zbáwienia ludzkiego podiete / y krwią
ſwoią niewinną ſkropione / z Syrycy /
ábo z Hieruzalem przeniosł: á konterfet
ich ná ziemi Kroleſtwá Polſkiego wyrá
ził / żeby Gore Kálwaryą drugą / plác
zwycięſtwá Chryſtuſowego nád Tyrá
nem piekielnym krwawie otrzymánego /
w grámicách Polſkich poſtáwił: álić
zápała ſerce bogoboynego Senatorá /
Jáśnie Wielmożnego niegdy Jego M.
P. MIKOLAIA ZEBRZYDOWKIEGO, Wo
iewody Krákowſkiego / ktory z powo
łánia Boſkiego / nowe Hieruzalem /
miáre krokow / y tory nog Chryſtuſo
wych / one krwáwą Práſę w gronie ciá
łá swego ná vzdrowienie náße depcą
cych / do máietnośći swey Zebrzydowic

B ſtárá-

I. W. I. M. Páná Woiewodj Krákowſkiego Zebrzydowſkiego.

ſtárániem y koſztem wielkim przenioſſy / y znákomitą cześć gruntu dziedzicznego ſwego ná ten konterfet wydzieliwſſy / znáczny kleynot z zbáwiennymi znákámi w dziedzictwie ſwym záwárł / á Miáſtu Stolecznemu Polſkiemu do wielu zwierzchnych y ziemnych ſkárbow ten nieoſſácowány bliſkośćią mieyſcá przylączył: tám przy tych miárách świetych / Kośćioł / Klaſztor / y Káplic kilká murować począwſſy / ſpoſob wſſytkiego pożądny podawſſy / mieyſcá one świete Oycom Bernárdynom / Zákonowi temu / ktory y w Syryey przytomnym ieſt Gorze Kálwáryey / w ſtraż wieczną y záwiádowánie poruczył; gdźie iákie Bog pożytki przy żywey nieográniczoney miłośći ſwey pobudkách w duſſách ludzkich czyni / wymowić trudno. W niedokończeniu tey chwálebney roboty ſkończył wiek ſwoy pomieniony zacny Senator / á zoſtáwił ſtáránie Synowi nie wyrodnemu / Wielmożnemu niegdy Jego M. Pánu IANOWI ZEBRZYDOWSKIEMV, Mieczniкowi Koronnemu / ktory zamyſł Oycowſki wykonuiąc / á wiele do początkow iego przyczyniwſſy / vká-

vkázał też to potomſtwu cnemu / że ſię w tey koſztowney pámięći kochać / y odziedzicżone znáki zbáwienia ludzkiego z podánia Przodkow ſwych odźierżawſſy / tym wiecey ich świátu z ozdobą wſſeláką wywyżſſáć y vkázowáć máią. Aby ták y onych / y ſiebie / y dáleką potomność w zaſługách męki Synà Bożego vgruntowánych widząc po ſzczęśliwośćiách doczeſnych / nieográniczoney nagrody Kroleſtwá wiecznego pewni byli / á temu kleynotowi z domu ſwego w naydáłſze czáſy wychodźić nie dáli. Ten pożytek / kogo Bog ná Budownictwo ſwoie powoluie / y kogo z zaſług tákowych ſpoſobnym ku temu czyni. Idę ieſzcze do trzećiego.

III. I. W. niegdy I. M. P. Ianá Zamoyſkiego, W. Hetmáná y Kánclerzá Koronnego.

Jákiemby ćie ſłowy przypomnieć Jáśnie Wielmożny IANIE ZAMOYSKI, Wielki niegdy Ránclerzu y Hetmánie Koronny / ktorego nie tylko w godney pámięći / ále w ſłużney chlubie ku ozdobie ſwey náſzą Oyczyznà záwſze mieć muſi. Bo ieſli on Rzym ſtáry ſzczyćił ſię pobożnośćią Nummy / że pierwſzy Bożkom / á ráczey piekielnikom Pogáńſkim Kośćioły ſtáwić począł. Chlubił ſię y

śie y meſtwem Márceluſá / że pierwßy nátárczywego y ciężkiego Włoſkiey ziemie nieprzyiaćielá Hánnibálá tył z przegráney y woyſká iego ſromotną vćieczkę widźiał: chełpił ſie tenże Rzym y z drugiego imieniem Scipioná Afrykáńſkiego / ktory tegoż nieprzyiaćielá z gruntu wykorzenił. Jáko nie ſłußniey Wielki Zamoyſki ßczyćić ſie tobą przed świátem możemy / ktory pobożnośćią y meſtwem dáleko tych obudwu przerownałeś: wyſokie cnoty twoie / Bogá y Oyczyzny prawdźiwa miłość / ſáme nam niebo łáſkáwe vczyniły / á błogoſłáwieńſtwo iego ku źiemi náßey przyklonily. Wiekßze poſtáwiłeś niźli Nummá Kośćioły / świádkiem tego wßytká Koroná / y Oyczyſte gniazdo twoie Zamośćie / gdźie Bogu Stworzcy ſwemu wſpániały y pozorny dawßy wymurować Przybytek / kazałeś go w krąg oznáczyć zacnemi ſtárożytnośći domu twego kleynotámi / ábyś ſerce twoie / y twey potomnośći / ku mieyſcu chwały Bożey przypieczętował. Jákoż nie wyrodźił ſie był w tym Przezacny twoy Syn Jáś: Wielm. THOMASZ ZAMOYSKI, Ránclerz Koron. nie dawno z świátá

świátá z żalem Rzeczypoſpolitey do nieśmiertelnośći wźięty / wieku wiekßego y lat pożnieyßych godny. Tegoż przykłádu / y w Synu iego á Wnuku twoim / twegoż imieniá Wielmożnym IANIE ZAMOYSKIM, Stárośćie Kálußkim / Oyczyźná z pośiecha ſwą wielką oczekiwa. Założyłeś támże w Zamośćiu Kośćioł y Klaßtor Oycom Fráncißkanom / z przyſłoynym opátrzeniem y ſpozządzeniem podány. A przy tych Bogá prawdźiwego Kośćiołách / poſtáwiłeś Kośćioł PALADZIE y MINERWIE Chrześćiáńſkiey / to ieſt / Akádemią z fundußu gruntownego y doſtátecznego zacnie wßczepioną / ktora mądrośćią y ßlachetnymi náukámi żyznie po te czáſy kwitnąc / wielkich wßytkiey Rzeczypoſpolitey owocow dodáie. Kośćiołem MARSOWIY BELLONIE Polſkiey ſam práwie byłeś / á ßkołę ćwiczenia Rycerſkiego z Artykułámi rządu y kárności woyſkowey pámiętną z przykłádu twego zoſtáwiłeś. Kośćiołem FORTVNY dobrey y domowego POKOIV ſáme Oyczyźnę vczyniłeś. Przez cię wywiedźiony Kośćioł LIBERĆIE,

mie oney glupiey Pogáńskiey / ále z rozumem / práwámi / słußnośćią y przystoynośćią zgadzáiącey sie ßlácheckiey / gdyś pokazał wiele drog y sposobow w rownych do záchowánia złotey wolności Ziemiáńskiey. Stánął z inwencyey twey Kościoł y Fundusß SPRAWIEDLIWOŚĆI, á zátym y drugi świetey ZGODY bráterskiey/w założeniu świątobliwych Sądow Trybunálskich: zá które/ y w ktorych nigdyć Oyczyzná wydźiękować nie będźie mogłá; chwaląc Bogá / że ták godnego Syná / godne pámiątki świátu y wiekom otrzymálá. Co záś do porownánia w męstwie z Márcellusem / lubo Scipionem Rzymskim / nie rownie zacny Hetmánie iesteś przednieyßym; oni z Hánnibálá tylko ze Włoch wypędzonego wygráną mieli / á potym dawáli sámi tył zwycięstwom rożnym: lecz ty ták wiele zwycięstw / iáko wiele woien / czołem swym miewáleś; ile bitew z nieprzyiaćiołmi Koronnymi / tyle vćieczek nieprzyiaćielskich sam nigdy nie przelamiony widźiáleś / á żadnemu z przegráney iákiey woyská swego tył z siebie z plácu rußonego

widźieć

widźieć nie dáleś. Nie mego to rzecz dowćipu godnie ćie wysławić / ktorego nie tylko w tey Rzeczypospolitey / ále w świećie cálym słyną dźiełá; bystrey w rozum y krásomowney spußczam to ßczepiu twego Akádemiey.

Godźi sie tedy vważyć w tym wielkim wielkiego ZAMOYSKIEGO wizerunku / iákich Bog zwykł pociągáć ná swą Architekturę Fundatorow. Pomiiam wielu / bom sie nie záwźiął ná to / wßykich przemowy krotkośćią wyliczyć / tylko ábym vkázał / że przy dostátku doczesnym / zá sámą pobożnośćią ludźi zwykł Pan Bog ná táki vrząd powoływáć / á ktemu / że też sáme mury / gmachy / ściány / nádánia / vkázuią y vkázowáć będą tákowych swoich Authorow: iáko gdy poyźrzy kto ná Kościoł / y Klaßtor Oycow Bernardynow Sámborskich / ony znáią sie do osádzce swego niegdy Jásnie Wielmożnego IERZEGO MNISZKA, Woiewody Sendomirskiego: Poyźrzy ná Zásłáwskie w ziemi Wołhyńskiey wspániałe / Fárny y Oycow Bernárdynow Kościoły / ony Jásnie Oświ: niegdy Xiążąt Jch M.

Rożnych Fundatorow krotka wzmiánká.

Niektorych zmárłych

Zaslawskich z Synem Oycá/Woiewodow Kiiowskieg̃ y Wołhyńskiego Fundatorow swych vkázuią. Przypátrzyć sie kto zechce Kościołowi y Klaßterowi Oycow Kármelitow Bossych w Przemyślu / koßty y ozdobę ich vważyć; pozna wysoki vmyst y pobożność Jásnie Wielm: Marćina Krasickiego, niegdy Woiewody Podolskiego / obaczy Kościoł w Klewániu ná Wołhyniu / wyrozumie w nim chćiwość ku chwale Bożey Jásnie Ośw: Xiążećiá J. M. Czartoryiskiego, Káßtellaná teráźnieyßeg̃ Wołhyńskiego. Życzy kto sobie widźieć Kościoł w Vchániách / oglądá w nim dowod pobożności wielkiey Jásnie Wielmoż. z Synem Oycá / iednychże cnot / dygnitarstw / imion / y bogoboyności niegdy Mikolaia, y w ninieyßym czásie zá láską Bożą żyiącego J. M. Páná Iana Mikolaia z Zurowá Dámlowiczow Podskárbich Koronnych. Vyźrzy w Kościele y Kollegium Oycow Jezuitow Lubelskich / zacną pámiątkę y dobroczynność onych Wielmożney pámięći Tęczynskich y Xiążąt Sluckich. Muż poda sie komu oglądáć

Niektorych żyiących.

gląddć ná Bielánách / lubo ná piásku Leżáyskim wyśmienite Kościoły / záraz vzna / iáko świecą świątobliwośćią Jásnie Wielmożnych / pierwßy niegdy Mikolaia z Podháiec Wolskiego, á drugi J. M. Páná Lvkasza ze Bniná Opalinskiego, ßczęśliwie długi wiek do tądżyiącego / obudwu wielkich Koronnych Márßałkow / o ktorych iáko y o inßych krotce námienionych / do godney wystáwy śiłáby pisáć trzebá nád zamyst przemowy tey moiey. Lecz sáme sławią ich te dźiełá / y dáią pobożności wielkiey świádectwá: á ták o wßytkich wßędzie. Zgołá iáko wiele w tey Koronie Kościołow y Fundácyey / ták wiele żywych głosow / ktore świątobliwość swych osądzcow obwołuią / y o Boskim w nich vpodobániu znáć dáią.

Posel to iest vmyślnego przyßćia Chrystusowego w domy tákie / gdy z wysokich præeminencyy / iáko z drzewá Zácheußá / ku tákiey ochocie przyięcia swego Bog ludźi zwabia / y potrzebe im swoie mießkánia w ich budynkách oznáymuie. Ku ktorey ochocie / nie tylko płeć męzka / ále y Białegłowy má-

Przykłády Białych głow Pań zacnych dwu zmárłych Mátki y Corki.

trony zácne w tey Koronie sobie powoływał / y ná vrząd przygotowánia domow świetych náznáczał / y teraz náznáczáć nie vstáie. Mine wiele przykładow / dwá tylko świeżey pámięci Pań świątobliwych Mátki y Corki krotce námienie.

IV. Przykład I. W. I. M. Pániey Kostkowey, Woiewodziney Sendomir. Mátki.

Komuby táyne było dźiełó ták známienite / Fundácyey Kościołá y Kollegium Oycow Jezuitow w Jarosławiu / ktore oná pobożna / á dálekich wiekow pámięci godna / Jáśnie Wielmożna Zofia z Sprowy Kostkowa, niegdy Woiewodźina Sendomirska / z gruntu záłożywszy / y dostátecznie opátrzywszy / przyiemną Ofiárę Bogu / y Rzeczypospolitey / z ćwiczenia młodźi Polskiey w boiáźni Bożey / y w náukách wyzwolonych / przez rece Zakonu świątobliwego poświęciłá. Jest nas wiele / było / y będźie / ktorzy z mieyscá támtego oświecenie rozumow dźiecinnych wziąwszy / Bogu / y Zakonowi temu / náuczyćielom nászym / lecz nie mniey Przezacney tey Fundatorce / czynienie dźiękow / y wszeláką wdźięczność winni bydź musimy.

To

To Kollegium / zá śmiercią wzwyż miánowáney z Bogiem iuż żyiącey Pániey nie dokończone kończy nie odrodna Corká / iáko látorośl przywodząc ku doyźrzáłości owoc drzewá swego. Jáśnie Ośw: niegdy Anná z Sztemberku Xiężná Ostrogska / Woiewodźina Wołyńska / ktorey wspámiáłe cnoty / mądrość / nábożeństwo / státeczność zá przykład ieden nie tylko płci białychgłow / ále y męskiey słuszne káżdy poczytáćby mogł. Wykonywa vmysł (iákom rzekł) świątobliwey Mátki swoiey / w dostátecznym Kościołá y Kollegium pomienionego / y szkoł záwárciu / y do funduszu wiecey przydáie; á mátká y náuczyćielow y vczniow zostáiąc / w dobroczynnościách żadney rzeczy / ktoraby kolwiek ku zbudowániu y pomnożániu chwały Bożey należáłá / czynić nie opuszcza. Zákłáda potym támże w Jarosławiu zá miástem Kościoł y Klasztor / wielką ozdobą y kosztem / do ktorego Pánny Zakonne z Chełmińskiego Klasztoru vproszone wprowadza / y fundusz máietnością z własnego swego stárania kupną onym z prowizyą wieczną

V. Przykład lá. Oś. Xiężny Iey Mći Woiewod. Wołyńskiey.

Corki.

do rąk

do tak oddáie. Wielebym o świątobliwości życia / y wspámałych przymiotách Páney tey á Dobrodźieyki niegdy moiey pisáć mogł / ále przymowki vchodze: nie zániecha tego poślednieyßy wiek / y ták wiele rozumow / dobrodźieyßtwy tego zacnego domu záoßtrzonych. Ja te kilká przykładow iáko mogłem na ßkrocey / z bliskiey pámięci osob známienitych niektorych zeßłych / á drugich zá łáską Bożą w żywym wizerunku zoßtáiących námiemłem tu / chcąc przedśie wzięciu doßyć vczynić: iż ßie w sercách z pobożności ßpośobnych wprzod ßtworcá náß osadza / á potym przez nie Przybytki ßwe máteryálne (ktore Kościołámi zowiemy) buduie.

Przyßtęp do Przykłádow żyiących.

Żyie zá łáską Bożą w Oyczyźnie náßey wiele tym podobnych przykładow / ták z Duchownego iáko y świetckiego ßtanu pełno mamy ozdoby. Nie wßpominam osob Duchownych / ábym ßie nie zdał przed mędrßymi wyiezdżáć / ponieważ z ich zwierzchności polerowne ná świát wychodzące dowćipy / te pieczą o godnym wyßławieniu pámięci tych máią / y ßpośobnieyßym to piorem ludzkiemu

mu vpodobániu wyprawić mogą. Doßyć mnie będźie ku záczętey rzeczy moiey przednich świetckich kilká osob / ná ktore dotąd zá łáską Bożą w doczesności náßey z wielką pociechą Rzeczypoßp. pátrzymy / á żywy w nich przykład do náśládowánia potomności krwi doßtoyney narodu Polßkiego / vkázáć możemy.

VI. Przykład iá. Wielm. I. M. P. Woiewody Krák. Lvbomirskiego.

Chowa nam ießcze Pan Bog / á niech w dálekie látá dobrym zdrowiem poßila Jáśnie Wielmożnego J. M. Páná Stanislawa z Lubomirzá Lvbomirskiego, Hrábiego ná Wiśniczu / Woiewodę Krákowßkiego / ktory (iáko to wßytkim iáwno) po wßytek ßwoy wiek / do ßczeßliwey teráźnieyßey ßędźiwości / o żadną rzecz wiecey nie vśiłuie / tylko áby wprzod Bogu / ßtrzegąc przykázánia / y rozßerzáiąc chwałę iego / potym Oyczyźnie / ßtrzegąc Praw y cáłości Korony / w káżdym czáśie áffekt ßwoy ßerdeczny oświádczáć mogł. A przeto ochotę tákową / y ßiebie ßámego w rzeczy ßámey / przy káżdych záwßze okázyách / Bogu / Krolom Pánom ßwoim y Rzeczypoßpolitey ofiáruiąc / wßędźie oczywiście y ßławnie: wßáłże w

Choćim-

Chocimskiey woynie nayskuteczniey zá-
wárł to z wielkim dokumentem. Gdzie
przy boku Naiáśnieyszego WŁADY-
SŁAWA IV. teraz nam szczęśliwie pá-
nuiącego / (á ná on czás Krolewicá
Polskiego) spolnie z Jáśnie Wielmo-
żnym niegdy Janem Károlem Chodkie-
wiczem / Woiewodą Wileńskim / á Het-
mánem Wielkim W. X. Lit. Regi-
ment woysk Rozonnych wziawszy / w
strászným Oyczyżny rázie stánął Naro-
dowi swemu zá onego Rzymskiego Fá-
biuszá. Obádwá ci Przezacni z powi-
nowáceniem sobie Szwágrowie / á woysk
oyczystych Hetmáni / ostátni práwie
Krolestwá tego los podnieśli / gdy z
niezliczonych woysk Osmáná Cesárzá
Tureckiego / glowa swa támże pod Cho-
cimem obecznie bedącego / á chluba y
nádzieia pewney wygráney dáremnie
napoionego / zwyćiestwo y tryumph
Chrześciáństwu niespodziány / á miley
Oyczyżnie pożádány / w málości woy-
ská swego spráwili. Predko po oney
przystudze / nie ták láty / ktorych Bog
day był wiekszych doczekał / iáko praca y
niewczásem woiennym strudzony ś. pá-
mieći

nieći J. M. Pan Woiewodá Wileń-
ski / do tryumfu niebieskiego pospieszył /
i práwie z plácu sámego krwáwego cá-
ą oddał niebu bez krwie duße swoie /
dziękuiąc Bogu przykládem onego stár-
á Symeoná / gdy obaczył wybáwienie
arodu swego. Po oney żáłosney śmier-
i Hetmáná Wielkiego / sam J. M. P.
Woiewodá Krákowski kończył zwycie-
two / á woysko w iednym wodzu osie-
ocone / zá spráwą dobroći Boskiey / Oy-
zyżnie troskliwey z niewielką krwi od
niezá Pogáńskiego szkodą rádośnie
zywrocił. Siláby o tey láskáwości
Bogá nászego w Chocimskim zwycie-
stwie Rozonie nászey przychylnego pi-
ć było / siłá opátrznośći iego przy-
náć: czegośmy tám obecznie bedący /
oiem przez Niedźiel sześć / práwie co
dziennie vstáwicznym / doznawáli. Wi-
dział y przyimował Stworcá náß Nay-
wyższy ochotną ofiárę zdrowia nászego /
rzy czći y chwale swoiey / á cáłości Oy-
zyżny vtrapioney nászey / ktorey y nam
o nayglowniejszych rázách miłosierne
wyroki swe / y rátunek z niebá posyłáć
aczył. Kroniki wezmą ten obraz do
brodziey-

brodźieyſtwá Boſkiego nád námi / ktoremu ſie do tąd y ſámi wydźiwić nie możem / á day Bože / áby go ſkutecznie y rzetelnie ku wzbudzeniu wdźięczności potomney wyſtáwili.

Wdźięczen tedy bedąc J. M. Pan Woiewodá (o ktorym mam rzecz) tákich pomocy Naywyżßego / iáko ſkoro po ſtrogiey oney burzy / do milego wßytkiey Rzeczypoſpolitey przyniesionego / ßcześliwie zśiadł z koniá / pokoiu / to naypierwße záczął ſtáránie / áby ſprawcy zwyćieſtwá / Przybytek w oyczyſtey oſiádłości ſwoiey poſtáwił: co przedkoścá wielką do ſkutku przywodząc / Koścíoł y Klaßtor Oycom Kármelitom Boſſym ná Wiśniczu / wielkimi nákłádámi / y dźiwnie przyiemnym kßztałtem záczyna y dokonywa / potym ſkończony choymie nádawa y vbogaca. Znáć że tego po nim Bog potrzebował / gdy go chćiał mieć Budowcą ßcześćia y pokoiu pospolitego / áby w oſwobodzoney Koronie / z nim y zacnym domem iego / w obfitośćiách pociech mießkał długo potomnie. Te wdźięczność zá zwyćieſtwo przeſławne oddał Bogu ſwemu Pan

Pan bogoboyny / á Stolicá Apoſtolſka Rzymſka mátká náßá / ze wßytkim świátem Chrześćiáńſkim / winßuiąc dobrodźieyſtwá tego Boſkiego Oyczyźnie náßey dánego. Dźień pámiątki tákiey dla dźięk czynienia Bogu / co rok w Páźdźierniku dźieśiąty / w czáſy wieczne wßćiłá y poświęćiłá / y Hymnámi ábo pieśniámi nabożnymi (ktore tu przy inßych w teyże kśiążeczce przełożyłem) chwálebnie práczyłá.

Szczęśliwyś zacny Senatorze / y powtore ßczęśliwy / nie tylko z tąd / że ćie Bog wßeláкim ßczęśćiem doczeſnym / y z vrodzenia / y z Dygnitarſtw / y z intrat / y z potomności ſobie podobnych Synow / pocießnych Wnukow / á uż bliſko oczekánych Práwnukow / w pełności pożądánych lat vbłogoſłáwił. Lecz z tąd wiecey / że poki dźiękowánie Bogu Koroná Polſka / á z nią wßytek świát Chrześćiáński / zá dobrodźieyſtwo zwyćieſtwá Chocimſkiego odnawiáć będźie / poty pámiątká was dwu Hetmánow / y dźiękowánie Bogu zá was / odmładzáć ſie muſi. Szczęśliwi Wo-

dzowie / lecz y ßcześliwe Siostry / z Do
mu Xiążąt Jch M. Ostrogskich rodzo
ne / Wodzow ták Wielkich Małżonki
przez ktorych z tákowego spowinowác
nia / zá sprzeżeniem ßczerey y iednostáy
ney przyiázni / w zamyślách y rádách du
fności / w potedze y dźielách życzliwe
wzáiemności / wielką korzyść y pociech
Oyczyźną odmiotá. Kwoli krotkośc
nie wyliczam tu inßych rożnym Kośćio
łom od Jeg M. Páná Woiewody Pán
ską ręką płynących dobroczynności; n
trudno sie tego dopytáć / w Krákó
wie / w Sendomierzu / Láńczućie / Prze
worsku / w obudwu Saczách / á zgo
lá po wßytkim Podgorzu / y indźie
w mieyscách odległeyßych. A z tąd obf
te błogosławieństwo Boże wniozßy si
w dom Páná tego / wßytkiey zawiśc
ludzkiey wrotá zámknęło. Niechże y t
zámknieniem będzie nie vmiętnęg pa
winßowánia mego / ktore z wielkim
świętym Krolem mowiąc / ßłußnie v
podobáma Boskiego w tobie wizerun
vkázáć mogę. Błogosławionyś boią
sie záwße Bogá / przeto cie Bog wyne

śi /

śi / y chce ábyć było dobrze / gdy wi-
dźiß ßyny ßynow twoich / widźiß pokoy /
ná ktory prácowaleś / y prácowáć mie
vstáieß w tey Oyczyźnie / á po długich
leßcze látách / w nagrodę pobożności y
prac tákowych / day ábyś widźiał wie-
czny w krolestwie nieskończonym / Am.

Postępowánie do dálßych dowodow powołánia Boskie° ná Fundácye.

Od tákiego przykłádu postępuiąc dá-
ley / nie godźi mi sie pominąć ku rzeczy
moiey długich Jch Mościow wieku te-
go / czći y chwały Boskiey żárliwych
osádzcow / á że wßytkich wyliczyć tru-
dno / iednego ábo dwu pokazawßy / po-
dam drogę tym ktorzyby tego dostáte-
czniey potrzebowáli / do co dźiennych
niemal przykłádow: to iednák naybár-
źiey vpátruiąc / że Bog spráwiedli-
wych / dobrych / y rozsądnych pospoli-
cie ná ten vrząd Fundatorski obieráć y
spośobić raczy.

VII. Przykład lá. Wielm. I. M. P. Woiewody Kiiow. Tjszkiewicá.

Zá ßłußny tedy dźielu ták świętego
będźie mi dowod y wizerunk Jáśnie
Wielmożny J. M. Pan IANVSZ Zo-
hoyský TYSZKIEWIC, Woiewodá
Kiiowski / ktorego / kto życia ápparen-
cya / ánimußu wspániałość / męstwá

tzerſtwość / woienną odwagę / ludzkoſći vmiętność / á dźielne iey przymioty vpátrowáć powierzchownie zechce / rozumiałby / że nád Polityką / myśli Rycerſkie / y tráktáment Publiki / nie da żadney rzeczy v śiebie przodkowáć. Pátrzćieſz iáko przed tym wſzytkim przodkuie niezmyślona w tym Pánu pobożność / ktorą Bog w ſercu y ſpráwách iego prawdźiwą widząc / obrał go ták wielu Kośćiołow y Klaſztorow Fundatorem: chćiał po nim / áby w dźiedźictwie ſwym własnym czynił mu Przybytki / y zaſtáłá poſłuſzne ſerce wolá niebieſka / że bez zwłoki základa Kośćioł z Konwentem w máiętności ſwey / Máchnowce Vkráinie przyległey / dáiąc wzor y przykłádność grubemu w támtych kráiách Narodowi Ruſkiemu do pobożności y ziednoczenia z Kośćiołem Rzymſkim / przez náukę y świątobliwość Zakonu Oycow Bernárdynow támże wprowádzonych. Wyſtáwił Kośćioł y Konwent w drugiey máiętności ſwoiey Berdyczowie Oycom Kármelitom Boſſym / doſyć ozdobny / y doſtátſtátnim

dnim Fundußem opátrzony. Vgruntował Kośćioł y Konwent Oycow Bernárdynow w Kiiowie / ſumptámi własnymi czyniąc o nich ſtáránie / y co dźień nie práwie oycowſka dobroczynnośćią támże ku chwale Bożey poſiłáiąc ie. Przybrał teraz świeżo Kiiow nową Fundácyą / y ſzkołámi Oycow Jezuitow / ktorych (iáko gorący Prześládowcá Nieprzyiaćioł wſzytkich Kośćiołá świętego Kátholickiego) ná ſprzećiwienie krnábności Odſzczepieńſkiey Ruſkiey / y ná wſtręt mniemáney támtey Akádemiey / z dawná do Kiiowá wzywánych przywiodł ku ſzczęśliwemu zámyſłowi ſwemu. Nie wſpominam Kośćiołá y Konwentu Oycow Bernárdynow Sokálſkiego / ktory z ſámego pozoru Herbámi y dobroczynnośćiámi Senatorá tego zacnego świeći y ſzczyći ſie. Miiam inſze dobrodźieyſtwá / ták wielom Kośćiołom / Klaſztorom / Szpitalom / z ręki pobożney y ſtáránia iego przychodzące / ktorych większy y doſtáteczniey ſzy Reieſtr ſam w niebie (da Pan Bog) oglądá: to tylko rzekę / że

mi sie nie dostáło nigdy słyßeć / áby potrzebuiący kto / zwłaßczá Duchowny y Zakonnik / miał kiedy od tego Páná w prośbie swoiey wyniść zásmucony. A w tym mądrość y pobożność osobliwa / że wßytkich Duchownych / iákiegokolwiek Zakonu / iednákim sercem / poßánowániem y ochotą / iáko iednego Páná niebieskiego sługi / Winnice Chrystusowey robotniki / ná kßtałt gospodarzá onego (o ktorym Syn Boży mowi) y pozánnych y wieczornych bez bráku zwykł przyimować. Tubym ná tym przestał / lecz wielka y podziwienia godna rzecz zámilczeć mi nie da świetey Páná tego przewagi.

Kto obaczyć nie może / niech vßy puści / iáką ßczodrobliwością y dostátkiem Instrument zbáwienia ludzkiego / Miecz Chrystusow, ktorym práwy Dawid / Syn Boży / vćiął Goliatowi piekielnemu głowę / to iest / KRZYŻ nieoßácowány w Kościele Oycow Dominikanow Lubelskich w cząstce nie máley będący / Kleynot niebieski / ßczyrą złotą pochwą (iáką świát może dáć nakoßto-

koßtownieyßą máteryą) vbiera: kazawßy nie w ſubtelności / ále w wadze co naywiekßey / Rzemieślnikowi przydáwáć dowcipu / práwie iákoby wßytkiego świátá złoto (by można) Bogoboyny Pan / chćiał w to łoże / drogą Chrystusową Krwią skropione / wykować; pámiętny w nim ku mece Odkupićielá swego áffekt wiekom przyßłym zostáwić. A zmiewała sobie Broń tę / ktorą ná ostátnim sądzie onym ſtráßna świátu widźiána będzie / żeby ią nie we krwi / ámi w ſrogości / ále w złoćie przybráną ku vblagánu swemu iáko naśliczniey oglądáć mogł.

Nie mnie należy ták wiele o tym pisáć / kto zechce wiecey wiedzieć / doydzie tey od wielu Duchownych y świeckich osob z dobrodźieyſtw iego ßczyczących ſię wiádomości / ktorych rożni Zakonnicy / lecz osobliwie Bernárdyni (Oycem go swoim zowiąc) wyſławić ſię nie mogą.

A że Syn Boży dał probę poznánia ludzkiego z owocow czynienia / látwie z tąd poznáć możemy / ktorych y przy

iákich przymiotách / chce Bog mieć náźiemi Przybytkow dla chwały swoiey Budowniczych.

VIII. Przykład lá. Oś. X.I. M. Ieremiá Wiśniowieckiego Woiewody Rusk.

Obaczmy ießcze ten wizerunk w drugich Jch Mościách ßczęśliwie żyiących. A nie w dáleką chodząc / lubo z młodości lat záczęty / lecz nayśtárßemu wiekowi godny przykład w Jáś: Oświ. Xiążęciu Jego M. IEREMIV MICHALE KORYBVĆIE WIŚNIOWIECKIM, Woiewodźie Ruskim widźieć sie dáie. Ktory iedno co skończywßy lat dźiećinnych náukámi y zwiedzeniem kráiow obcych ćwiczenie / zá naypierwßy fundáment / bać sie Bogá / chwale iego świętą pomnážáć / á potym Oyczyźnie mıley / przykładem onych Przodkow swych / czynić przysługę w żyćiu y sercu swym założył. Przeto żadney przez te wßytkie czáßy / gdźiekolwiek tego mieysce było / y potrzebá iáka Rzeczypospolitey mieć chciálá / okázyey nie obmießkuiąc / wßędźie ochotnie / mężnie / odważnie / przy czći Bogá swego / á całości Oyczyźny stawáiąc / iáko vmyślowi wspániálemu y wokácyey stanu swego

swego zacnego dosyć czyni / y sam Nieprzyiaćiel przyznáć mu to musi. Początek tedy Przezacnych dźielow swoich od Bogá záśadzáiąc / dowod tego w sámey rzeczy pokázuie / gdy w máietności swoiey dźiedźiczney / Kościoł y Konwent Oycom Bernárdynom / zá Dniepŕem w Lubniách ßczęśliwie y prędko zákłáda. Ktory pozornie y wspaniále wybudowawßy / á iáko świátło dźikim onym y grubym kráiom (ná on czás Kozackim Potáynikom) ná obiáśnienie ich wystáwiwßy / nie tylko zámknieniem świete budynki / ále y życia wygodámi tákimi / że sie osob sto Zakonnych obeyść może / przystoynie y dostátecznie opátrzył. Dálá tá Fundácya świeta okázyą ku wielkiemu Kościołá świętego powßechnego y Rzeczypospolitey pożytkowi / gdy dálá do Mieczeńskich Koron ták wielom Bernárdynom w rychle przez okrućieństwo Kozakow Zaporowskich (przećiw dostoieństwu Krolá Jego M. y Rzeczypospolitey zbuntowánych / y woyną záiątrzonych) tyrán skie zámordowánym támże przyczyne:

ktorey krwie / á wprzod Sákrámentu swego Náświet: obelgi Bog wetuiąc / wyrok ná nießczesne głowy málo co wiernego odßczepieństwá onego / mieczem woysk Polskich nátychmiast surowie wykonáć raczył. Dálá okázyą do wykorzenienia morderców onych: spráwiłá / że światło wiáry prawdźiwey / z posłuszeństwem zwierzchności Stolice ś. Apostol: Rzymskiey świecić tym wiecey tám poczęło. Dálá okázyą do przywrocenia poddáństwá Pánom swoim: pokazálá przewáżną w zdrowiu y substáncyey ná plácu támtym o krzywde Bożą / dla dobrá pospolitego / przysługę Xiążęciá Jego Mośći. Przywiodłá bez pochyby tá Fundácya zemstę skuteczną Bożą ná bystre ony Rebellizánty / że kárk buntow / ták wiele rázy / y od ták wiele czásow ludu niezbożnego / przeciw Bogu sámemu / tudzież przeciwko máiestatowi Krolow Pánow swoich y Rzeczypospolitey powstáiący / ostátnie z pobłogosławieniem woysku Polskiemu / á wykorzenieniem tey swoiwoli / iest przełomiony. Godną y to rzecz przypomnię /

pomnię / że nie tylko w początkách onych / Xiążęcego (gdy go z opieki Stryiewskiey odebrał) gospodárstwá swego / kwitnelá z młodośćią w sercu Pánskim chęć ku sposobieniu Budynkow ná cześć ná chwałę Bożą. Lecz z láty wiecey postępuiąc / gdy się błogosławionym Małżeństwem z Jáśnie Osw: Xiężną Jey Mośćią Gryzelidą z Zamośćia / Corką Kánclerzá / á Wnuką tákże Kánclerzá y Wielkiego onego Hetmáná Koronnego Prześwietney pámięći Jáśnie Wielmożnych Jch MM. Pánow ZAMOYSKICH, przymiotow świątobliwych Przyiaćielem ztowárzyßył / spolna te Osoby zacne w Małżeństwie miedzy się wzięli pobożność: á iáko we wßytkich spráwách wzorem iednym świątobliwego y iednomyślnego Małżeństwá wielom ludźi zostáią: ták y práca w zasługách Boskich podźielniwßy się / pokázuią to / że w przysłudze y błogosławieństwie Bożym / mieć sobie życzą wzáiemne vczestnictwo. Dwá oraz Kośćioły w máietnośćiach dźiedźicznych / ieden w Mśmiowcu / á drugi w Bia-

Y sámey lá. Oś. X. I. Mći P. Woiewodzinej Ruskiey.

w Białym Kámieniu / nie oddźielnym kosztem y stárániem kształtownie y bogáćie murámi wywodzą: w ktorych nie zádługoż da Pan Bog widźieć będźie / iáko to Oświecone á wielce zgodliwe Małżeństwo / w ochocie y gospodárstwie swym Xiążęcym chcę mieć nie tylko gościá wdźięcznego / ále y domownikà wiecznego Stworce wszech rzeczy Bogá. Látwie tedy poznáć możemy / iákim to ludźiom Bog Budownictwo swoie poleca.

IX. Przykład lá. Oś. X. I. Mości Rádziwiłá, Káncelerzá W. X. Lit.

Vyźrzemy to ieszcze w iednym Przezacnym á práwie podźiwienia godnym przykłádźie / ktorym sie tákże nászá Koroná przed wszytkim świátem z Fundatorow pobożności ku ozdobie Kościołowi świetemu w Krolestwie Polskim od Bogá vpodobáney popisáć może: Miánowicie Jáśnie Osw: Xiążęciá Jego Mości OLBRACHTA ná Olyce RADZIWIŁA, Wielkiego X. Litew. Ránclerzá. Pełno tey niewątpliwie wszędźie v nas w Polszcze wiádomości / iáka Fundácya Kościołá y Akádemiey / łáská y szczodrobliwością Xiążęciá Jego Mości /

go Mości / w máietności dźiedźiczney Mieście Olyce ná Wołhyniu stánelá / iáko wdźięcznie y kosztownie wystáwiony ten tám Kościoł / iákim porządkiem y dostátkiem Káplanow ná cały niemal Thum opátrzony / co zá skárby y dostátki tego Kościołá / wszytko to opisáć nie do przemowy ále do wielkiey Xięgi rzeczby sie zánosić musiálá. Krotce zámknę / nápełniłá go reká Xiążęca prowizyámi / kleynotámi / w naczyniách y Apparátách kosztownych dostátkámi w przedkim czásie / ták / iż z nayprzednieyszymi y naybogátszymi Kościołámi w Koronie (ná ktore od wielu lat szczodrobliwość ludzka pámiątki swe składálá) policzony być może. Wszytkie práwie zamysły Przezacnego tego y świątobliwego Páná / przy wielkich y poważnych spráwách publicznych / ktore iáko czuły / mądry / á Oyczyznę miłuiący Senator / wrodzoną swą pobożnością y kándorem / w niczym nie pozostáiąc wokácyey swey / wszędy y záwsze czyni / ná to sie wprzod obracáią / żeby chwałę Bogá swego / y ozdobę domu iego / w

poże

porze co naylepßey widział/ á w tey ámbicyey świetey miechcąc być modkogo vpośledzony / żeby wielu przykładem swym ku Boskiey miłości pobudzał. Bogday náßá Oyczyźná tákich obficie miewálá Senatorow / ktoryby cześć Bogá swego żárliwie / dobro pospolite ßczyrze / całość Rzeczypospolitey madze / dobrym wßytkim pomagáiąc / á nikomu nie ßkodząc / kierowáli. Czego w tym Przezacnym Xiążęciu iáßne y co dzienne dowody czásow náßych mamy.

Przy teyże Fundácyey Olyckiego Kościołá naydziemy rzecz / ledwie kiedy przykład máiącą / założenie intraty znáczney ku wyposáżeniu co rok kilkunastu Pánienek vbogich / gdźie nedzni Rodzicy/ iáko po sukcessyą własną/z miłości Bogá / przez ręce Fundácyey tákiey spływáiącą / z corkámi swemi / y pokrewni z pokrewnymi idą: á sierotki iáko do oyczystego przytulenia gárnąc sie / wyposáżenia z miłosierney skárbnice po złotych kilku set (według stanu ktorego z rádością y vwielbieniem Bogá swego odnoßą: Ksiąg (iákom námienił) trzebáby ná to / nie tych kilku liter / lecz też nie trudno Przezacney (ktorą tu wspominam) będźie o to Fundácyey/ gdyż támże poler wysokiey mądrości / y náuk wymownych Mistrzyniá spłodziłá Akádemiá / że táki / w godnym dobrodźieystw wyliczeniu / y pámietnym odwdźięczeniu pożytek z niey odniesie/ ktory niech trwa ná ziemi długo / a w niebie wiecznie/ Amen.

Maß sie czym ßczycić cna Korono / ieć Bog tákowe owoce z poyśrzodku iebie dáie / nie tylko iuż náśládowcow ney pobożności kráiow obcych / (gdźie przod znáiomość iego Boska z wiárą rawdźiwą przyßłá) ále przykład y obym: ßukáćby w tákiey liczbie y żárliwoći czći Bożey Budownikow w Páńtwie ktorym / iáko cie Bog w Synách woich ku chwale swey vblogosłáwił. Dielki Káthálog Fundatorow tákoych (á day Boże / áby sie go kto cále opisáć podiął) y dawnieyßych y teráieyßych wiekow/ záwieraß w sobie cna Korono. Ja sam / ktorych wiem / z żalem

lem nieiákim dla krotkośći pominąć tu muße / ktorych wiádomośći nie mam / ießcze wiecey zoſtáwuie; á ktorych námienilem / wiele im z proſtoty moiey zoſtáie / ile ich godność y dźielá tákowe wſpomnieniem odnośićby miály.

Tegoż przykłády y Mátron zacnych ießcze zá łáſką Bożą żyiących.

A nie tylko z meſkiey płći wiek náß wielu vkázáć może tey pobożnośći oſob / ále y z Mátron y Pań wielce wźietych. Miálá tá kwitnąca Rożoná Polſka záwße / y teraz ma godne świątobliwego wſpomnienia Bialeglowy / ták Krolewſkiego / Páńſkiego / Xiążęcego / y Ziemiáńſkiego ſtanu Mátrony: ktore Goſpodyniámi y vczćicielkámi / ná przykład onych dwu Sioſtr świętych Chryſtuſowi Pánu ſwemu zoſtáiąc / ochotne mießkánie Boſkiey iego łáſkáwośći / tak w ſercách / iáko y w powierzchownych Budynkách / ſwymi koßtámi y ſtárániem poſtáwionych / nabożnie czyniły / y czáſow náßych czynić nie ſtáią.

Mamy zá łáſką Bożą w oczách náßych wizerunk tego żywy y známienity / ktory miedzy przednieyßymi / dawnych y teráź

wiekow / pobożnośći takiey dowodámi ſłußnie policzyć możemy: miánowićie Jáśnie Wielmożna Xiężne Jey Mość ANNĘ ná Oſtrogu CHODKIEWICZOWĄ, Woiewodźiną Wileńſką / onego Wielkiego w Xieſtwie Litew. á wielkiey woyny Chocimſkiey Hetmáná pozoſtáłą Małżonke. Wybornegoby tu piſmá trzebá / y vmietnośći do konterfektu zacney tey oſoby / ktoreby iey mądrość / świątobliwość / wſpániáłość / ſtáteczność / y wielkie inße cnoty / vdátnie y godnie świátu okázáć mogły. Już to ſłynie dáleko / á niewiem gdźieby y w kráiách cudzych wiádomośćią nie zachodźiło / iáką dał Bog Zakonnikom Zebránia Páná Jezuſowego (ktore my pospolićie Jezuitámi zowiemy) w Polßcze Fundatorke. Záczym choćby wßyſcy zámilczeli / da ſam Zakon pomiemony / iáko w dowćipy bogáty / odwdźięczenia dobrodźieyſtw / godną ſławy iey / y powinną przed Bogiem y przed ludźmi w potomne czáſy nagrode. Ja tylko tą kilką ſłow ná dowod rzeczy námienioney obraz ſtáwie /

X. Przykład lá. Wielm. I. M. P. Woiewodziney Wileńſkiey.

dáiąc okázyą / ktoby sobie życzył dálek
wiecey widźieć z żywey osoby ; ktorey po
minąwszy ták wiele świątobliwych przy
miotow / to co do ſzczodrobliwości dl
Bogá y Kościołow iego należy / krotc
ták wypiſuie : Iż ſzczodrobliwey rek
Przezacney tey Pániey / wiele Kościo
łow / Zakonow y Klaſztorow / tákże
Szpitalow záwſze doznawa ; iednák o
ſobliwie Zakon Oycow Jezuitow / iáko
by wrodzonym z Báby y Mátki áffek
tem / dobrodźieyſtwy iey nie tylko ná
pełniony / ále práwie wpieſzczony : y nie
wiem / áby świát teráźnieyſzy / drug
táką oſobę do porownánia w dobroczyn
nościách Zakonowi temu / pokázá
mogł. Ktoby powieści moiey doświád
czyć chćiał / ieſli mu ſie widźieć nie zdá
rzy / látwie od wielu doydźie wiádom
ści. Co zá Fundácya Kościołá y Ko
legium Oycow miánowánych / tákż
Burſy / Mánſionáryey / y Seminárium
dla náuk w Mieście Ostrogu. Jáki
kosztem y predkością zamyſły te swo
świete iedne iuż skończyłá / drugie zwłá
szczá wywiedźieniem murow przep
ſzny

ſzych bliſko ku dokończeniu przywodźi.
Nie zgrzeſze (mniemam) gdy rzekę / że
co Helená świeta w Syryey / Grácyey /
y Páleſtynie / to w dźiedźiczney swey
máietności Ostrogſkiey Páni tá / nie
śmiertelney ſławy godna / iey przykłá
dem Bogu oświádcza / ták iż częſto
kroć oczom zawiſtnym ſzczodrobliwość
pobożna zda ſie być zbytkiem / y poſze
pty od wielu nieuważnych (ná co táka
ztrátá) z kochána ona Chryſtuſowa
Goſpodyniá odnoſi : ále dobry vmyſł
nic ſie nie tepiąc / ma przy ſprawiedli
wości swey Chryſtuſá / ktory wſzytkich
odpráwuie / y wymawia Mágdálene.
Nie przykrzćie ſie Białeyglowie / dobra
rzecz vczynłá : Zápráwdę powiádam
wam / iż gdźiekolwiek prawdźiwa chwa
łá Boża z Ewángelią kwitnie / y kwi
tnąć bedźie / ten vczynek świątobliwy
poczytány zoſtánie w páměiątce iey chwa
ły doſtoyną / bo dobrą czáſtkę obrálá /
ktora nie bedźie oddalona od niey ná
wieki / Amen.

Byłoby doſyć ná iednym tym czáſow
náſzych od wſzytkiey płci Białychgłow

XI. Iáśnie Oświeconey X. Iey Mći P. Woiewodziney Sendomirskiey, Xiężny Ostrogskiey.

Mátron zacnych wizerunku: le
dzieß / y z wysokiego spowinowácenia / y z náśládowánia bliską Osobe wtorą / miánowićie Jáśnie Oświecona Xiężne Jey Mość PVDENCYANĘ z Bobrku OSTROGSKĄ, Woiewodzina Sendomirską / sam wzor cnot pokázuie / zámilczeć nie mogę: ále w krotkości słow życzyłbym / żeby śie wßyscy przypátrzyli / iáko tá pobożna Xiążecey wymiosłośći Páni / prożność świátá / nieśtátek y gorzkość iego / przy powierzchowney ápparencyey / z młodych lat swoich zrozumiawßy / ku trwálßemu niebieskiemu dobru myśl swoie obrocilá; á ták Bogu nieśmiertelnemu wprzod mießkánie w sercu vczyniwßy / potym y powierzchowny buduiąc Przybytek Máiestatowi iego w máietności swey dziedzicznej Rzeßowie / Kośćiol y Klaßtor świątobliwośći Páneńskiey nákładámi wielkimi záłożylá; y nie dośyć ná tym / że mury / y opátrzenie w nich dla chwały Bożey mießkáiącym / z własnych intrat swoich funduie / ále ku ozdobie wiekßey Kośćiolá támtego / przedmieyßze ochedaßtwá

i swe Páńskie / iáko ßáty / y kleynoty stanowi Xiążecemu przyzwoite / z pokorą przykładem onych Pań świętych / ná Appáraty oddáie. Znáć że mocną nádzieią czeka od Chrystusá bogátßych nagrod / y wiásmeyßego ßcześćia / ßkázie y odmiáne żadney nie podleglego. Co iey day Boże.

Te kilká konterfektow Osob zacnych w Rozonie tey zá láską Bożą iáśnie żyiących / cześć też nie dawnymi czásy do niebieskiey Rozony z świátá wzietych / wystáwilem tu nie dla żadney prywaty y respektu / ábym śie komu fárbámi słow (dośyć grubemi) przysłużyć chćiał / ále przy prawdzie sámey wziąłem okázyą z przyczyn tákowych.

Pierwßa: Żebym podług záczętey rzeczy pokazał / iákich to zwykł Pan Bog ludźi ná Budownictwo domow chwały swoiey powoływáć; zwłaßczá gdy w nich widźiemy láski tákiey Boskiey Przywileie / żebyśmy oraz widźieli żywotá y cnot wielkich zasługi.

Ja niewiem / żeby kto w tey świętey Robocie Fundatorskiey náydować śie

kiedy miał / ktoryby mie dobrze wprzod
ná te láſke Boża ſobie zárobił. Jeſt to
znák nieomylny wnetrzney pobożnośći /
y wiáry gruntowney w káżdym / gdy
kto myśli y ſimpty ſwoie dla Bogá /
hoynośćia w Przybytkách ieg̃ oświád-
cza: wiele ludźi doſtátkow y wźietośći
wielkich zbierálo ſie / y zbierać może /
chcąc coś tákiego y nád inſzych wiekſze-
go vczynić: lecz że iedni podobno z vmy-
ſłu prozney oſtentácyey / drudzy nie da-
wſzy wprzod w ſercu ſpoſobnego Bogu
mieſzkánia / do kámieni y cegieł prowá-
dzić go chćieli / odpycha ich tedy Bog
z tą ofiárą / bo nie w ręku czynionych
budynkách przednieyſze mieſzkánie iego /
ále pokorne y ſkrúſzone ſercá pierwey rad
wymieſzkuie. Jnáczey / ktorzy Przy-
bytki te máteryálne záſádzáć chcą / po-
ſpolićie nie zákładáią / ále odkładáią:
áby tey pociechy / y owocu rąk ſwych
nie widźieli: bo tego od nich Bog nie
potrzebuie / ani przyimuie / ktory y od
świętego onego Krolá Dawidá dla
grzechu niechćiał mieć dokończonego
Kośćiołá.

Druga

Druga przyczyná: Jem wſpomniał
Oſob tych tilku zacnych / ktorzy ſie tu v
nas w Polſzcze / dáleko w wiekſzey licz-
bie niżlim wymienił / do Budowniętwá
tákiego Boſkiego obieráli / y dotąd zá
láſką Boża onych przybywa; ábym dał
pobudke do pociechy / y wrożki dobrey
Kroleſtwu Polſkiemu / zá znák to opá-
trznośći Boſkiey nád Oyczyzną náſzą
máiąc / że z námi Stworcá náſz mieſzka /
y mieſzkáć vpodobał / gdy ſobie grunt y
ziemie náſze vkochał / á ták wiele Przy-
bytkow ſwoich tu mieć chce / y nowych
oſadzcow po wſzytkich ſtronách Państw
Rożonnych do tákiey pobożney roboty
po wſzytkie czáſy powoływa / y ſercá go-
towe roſkazánu ſwemu w tỹ nayduie.

Trzecia przyczyná: Abym káżdemu
proſtość tey Przemowy moiey czytáią-
cemu / podał okázyą do wſpomnienia
Oſob tych wſzytkich / nabożnego / á vá-
żenia ſtanu y pobożnośći ich godne-
go. Przeto od záłożoney w początku
mowy moiey / tymi przykłádámi / mieco
w dálſzą záſzedſzy. Tu ſtawam.

A wracáiąc ſie do Przedśięwźięćia

mego/nie watpliwie widźieć sie to dáie/. że nie wßytkich Pan Bog obrał/ y spoſobnymi do ſtáwienia ſobie Kośćiołow lubo Fundácıy vczynił/ iednák od wßytkich Ofiáry/ iáko Stworcá od ſtworzenia potrzebuie/ y zwykł ią (ile ſerdeczną) przyimowáć záwße láſkáwie. Przyiął z wdźięcznośćią od Sálomoná Kośćioł/ niewypowiedźiánym kośztem wyſtáwiony; á przyiął też z chećią w tymże bogátym Kośćiele od vbogiey Niewiáſty ofiárę (z ſiebie doſyć błáhą) nędzne pulgroßá. Przyiął y od Sámárytanki v ſtudnie podáną krople wody/ z wielką nagrodą dáru (záprawdę) málego.

POWROCENIE do ZACZĘCIA.

ZYCZYLBYM yá/ że iuż do Wieſ-
lebnośći wáßych/ Chryſtuſowe Obluſ-
bienice/ Pánny Bogu oddáne/ mowe
te moie obroce: áby nie w iednym ábo
w kilku mieyſcách Kośćioły y Klaßtory/ nabożeńſtwem y ſchowániem wáßym w Prześwietnym tym Kroleſtwie Polſkim świećiły/ álę żeby wßytkie krá-
ie w Páńſtwách Rozonnych/ iáko wyſokiego y ßerokiego drzewá látorośli/ kwiećiem Kośćiołow y Klaßtorow wá-
ßych

ODDANIE SAMO.

ßych okrywáły ſie. Życzylbym/ żeby te wáße świete mießkánia/ iáko gniazdká niebieſkich ptaßkow/ chwałę Bożą we dnie y w nocy śpiewáiących/ geſto po tym Cedrze Rozonnym ośiadáły: ktore gdy widzę/ że pobożna ręká ludzka/ Wielebnośćiom wáßym/ doſtátkiem wielkim/ ledwie nie z ßczyrego złotá buduie/ á wyſokimi murámi okázále oplata: winßuiąc tym wßytkim tákiey przyſługi/ y nagrody v Bogá. Lecz nie mogąc zrownáć vczeſtnictwu temu/ nioſę też ná com ſie mogł zdobyć/ á to te roßczki ábo złámki/ przez licha pracą moie/ przy drzewie Kośćielnym zebráne. Nioſę Hymny y Pieśni ś. Kośćielne/ z Łáćińſkiego złożenia ná Polſkie przełożone/ á ku vżytkowi Wieleb. Wáßych (ieśliby ſie zeyść mogły) zgromádzone. Nioſę/ mowię/ nie ná budynek przygodną máterya/ lecz ná ofiáre ogniſtą goráiących ſerc przed Bogiem/ áby tym wiecey wyrozumieniem ſnádnieyßym ogień w pobożnych duſzách rozniećiły. Nioſę Pieśni/ ktore nic inßego nie ſą/ iedno Máterya

ogniá głosem ábo czytániem / w serce ludzkie założona / á zapał áffektu zbudzáiąca. To máią Pieśni świete / co karmią ogniowa / gdy sie w sercách záymuią / potym głosem śpiewáiących iáko płomieniem gorzáią / á gorącością swą / y zkąd pochodzą / palą / y drugich słuchaiących zágrzewáią; á iako Ofiárá czysta / z ogniem miłości Bożey wysoko sie do niebá wzbuáią. Słuszmie tedy (podług mniemánia mego) niosć te Máterzą / ná nigdy nie zgásły ogień chwały Bożey / ktory Wielebności wászę / czułością y nabożeństwem Chrystusowi záchowuiećie. Słuszmie; Bo w schowániu y záwiádowánu Páńskim (iáko y sámo Pogáństwo wierzyło) Element ten czysty naypewnieyszę ma złożenie. Nie Weśtom onym / ktore Bogá prawdźiwego nie znáły: álę wam Naywyższa Prawdá zlecilá kágánce / że z nimi ná przyszćie iego widocznie y świetno wymiść maćie. A tá przyczyná / gdym długo myślił / komubym sie przełożeniem Hymnow tych naslużniey przysłużyć miał / podálá mi

droge do Wielebności wáższych / z otuchą dobrą / iż rzecz do obiáśnienia Láćińskiey trudności nieco potrzebną / wdzięcznie ode mnie przyiąć raczyćie / y te niegodną Ofiárę prace moiey / ogniem gorącego nabożeństwá swego / podniecáć nie zániechaćie.

Nie wielką wprawdźie względem przełożenia mego / lecz wielką względem sámey Máteryey Stanowi ták wielkiemu / Wielebnościom wáższym poczte oddawam. Nie bylem ták śmiálym przed lat dwiemá / gdy mi z dawnego ku tym Hymnom świetym áffektu / te tylko / ktore sie w Officiách ábo Godźinkách Nayświętszey Máłki Bożey znáyduią / ná Polski iezyk przestáwić przyszło / ábym sie był z nimi do Wielebności wáższych pokazał: bo ani powołániu memu / ani dowćipowi / rzecz bespieczną widźiałem. Jednák skoro od niektorych Pobożnych y mądrych Osob Duchownych przełożenie támto nie wzgárdzone zostáło / á pobudke do dálszego prácowánia z nichże tym większą wźiąłem: chętnie y pilno / ilemi

ile mi Ziemiáńskie czásu pozwoliły báwy / vdałem sie ku temu / iákobym tákowa Máterya / ná iákąkolwiek potrzebę nie Kościołá / ále w Kościele Bogá chwalących prowadźił. A przeto chcąc ią co nayprościey wydáć / nie sądźiłem sie na żadną okoliczną wyśmienitość: ále iáko nayblizey wyrozumienia Láćińskiego / że káżdy szczególnie wierss Polskim wierszem / to iest / nie zstępuiąc z iednego ná drugi / áby sie tym wiecey szczerość Pieśni tych świętych okazáć mogłá / przełożyłem: przydawszy do tego y Prozy niektore stárodawne świece / w prost tákże przez mie ná Polski ięzyk z Láćińskiego przywiedźione.

Godna záprawdę Melodya tá świeta wielkiey wagi / vżánowánia y kochánia / ktorey względem zacności zálecáć Wielebnościom Máßym nie trzebá / wáßá to iest Muzyká / chwalić Bogá / wáße vweselenie.

Nápisałem nieco ná zálecenie Hymnow / y Pieśni tych świętych / w támtym przed lat dwiemá wydániu / ktore w domu / iáko pierwßą y málą probę nieumie-

nieumieiętności moiey oddáć mi przyßło / zwłaßczá osobie mniey tego Nabożeństwá / względem początku y stárodawności Hymnow świętych wiádomey / Máłżonce moiey / Książeczkę pomienionego przełożenia ich przypisáwßy / dałem támże y przyczyny / ktore mie ku tey pracey przywiodły. Lecz Wielebności Máße / godność / dawność / y świątobliwość Pieśni tych świętych dobrze wiedźieć raczyćie. Nie táyno iest Wielebnościom Máßym / iáko y w Stárym y w Nowym Zakonie záwße wielką cenę miały. By mie wiecey / sam IEZVS Zbáwićiel náß / według świádectwá dwu Ewángelistow / po ostátniey Wieczerzy / w początku oney ćießkiey męki / przed krwáwopotną Modlitwą swoią Hymn Bogu z Apostołámi oddawał: á od tey Głowy á Kámieniá węgielnego swego Funduß Pieśni pomienionych Kościoł ś. wźiąwßy / nigdy ich z vżywánia (iáko to y w Dźieiách Apostolskich / y w Kronikách Kościelnych widźieć możemy) nie wypuścżał. Wam Naczymom

poświe-

poświeconym Oblubieńcom Chrystusá Hymny służą. Co y Mátká Wiáry świetey Kátholickiey/ Apostolska Stolicá / Hymnem w pospolitości Pánien świetych Siostr onych wáżnych Błogosławionych iáwnie przyználá / y ná Vroczystość ich / ze wszytkiemi wiernymi w rádości wyśpiewuie.

Spiewayćież Pánny / Chrystusowi poślubione tu żyiąc / dokąd wszyscy wierni pomágáć Pieśni wáżnych mogą: á gdy one Hymny w chwale Bogá wáżnego śpiewáć będźiećie / ktorych (iáko Jan świety mowi) nie zgádnie żaden / tylko niepokálánego Cechu wáżnego. Niech to zdárzy Wodz wáż Niebieski Báránek / zá ktorym idźiećie / ábyśmy przynamniey słuchali tych słodkich głosow / á w vczestnictwie wesela wáżnego chwalili Bogá / ná nieskończone wiekow wiecznośći / Amen.

Skroce-

Skrocenie tey Przemowy.

KOmu się tá Przemowá długa będźie zdáłá,
Niech wie, że iest w Záczęćiu, á Oddániu cáła:
Minąć Przykłády może, mieć dosyć iednego,
Acz w káżdym z nich iest widźieć co osobliwego:
Dla tego się po kráiách kart znáki czyniło,
Aby sobie przeczytał kto chce, co mu miło.

Datá

Datá Przełożenia Hymnow.

Nie z ćiemnych onych krynic, gdźie Muzy mießkáły,
Ktore (z Poetow bayki) wierße w pieśń ßkłádáły:
Lecz Pánnom Liliámi Báránká páßacym,
Nád źrzodłámi zbáwienia wdźięcznie śpiewáiacym:
Piorem prawdy Kośćielney, nie trzćin płonnych grány,
Z Białey krynice wierß ten w Hymnách świętych dány.

Roku Páńskiego, 1646. Dniá 9. Września.

HYMNY

HYMNY KOSCIELNE,

Ták Niedźiel y Swiąt, iáko y dni inßych, y Godźin, do Nabożeńßtwá zwyczáionych, porządkiem Czáßow y Mieśięcy Rocznych idące.

Z Brewiarzow, Dyurnałow, y z Officium Przebłogoßłáwioney Pánny, z Pátronámi Polßkimi y Szwedzkimi, tákże y do nabożeńßtwá dobrowolnego vpodobánemi, w iednę Kśiążkę zebráne.

A z Łáćińßkiego ná Polßkie / podług poprawy Nayważßego Oycá świętego VRBANA VIII.

Przez Vrodzonego

IANA BIALOBOCKIEGO, Sekr. I.K.M. z przydániem ná końcu Prozow niektorych Kośćielnych, przełożone.

Ku czći Pánieńſtwá

Napis.

Czegoż nam v Synaczká Mátká
nie vprośi,
Pánná, ktora Baránká, á on grzech
náſz nośi.

HYMNY

Ná Cáły Rok.

Naprzod Niedźielne, poczawſzy od Oktawy po Trzech Krolách, áż do Pierwſzey Niedźieli w Poſt,

A od Niedźieli blizſzey dniá Pierwſzego Páźdźierniká áż do Adwentu.

I. Hymn Niedźielny,

NA IVTRZNIĄ.

Primo die, quo Trinitas.

W Pierwſzy dźień / Troycá ktorego
Swieta / tworzy świát z niczego:
Lub gdy Stworcá Zmartwychwſtáł
Zbáwił nas / śmierć zwoiowawſzy. (wſzy/
Precz pozbywaymy gnuſnośći /
Wſtáiac wſzyſcy w ſkwáplíwośći:
A w nocy Bogá ſzukaymy /
Prorockiey mowy ſluchaymy.

Żeby nas w prośbách przyimował /
A ręką swoią rátował:
A z plugástwá oczyścionych
Chćiał mieć w niebie posádzonych.
Żeby wszytkich / chwálebnego
Czásu y dniá nimieyszego:
Gdy śpiewamy Godzinámi /
Nádał świetymi dárámi.
Już wżdy Oycowska iásności /
Prośim cie / mowiąc z vfności:
Niech gáśną złych żądz pochodnie /
A wszelkie szkodliwe zbrodnie.
Niech zmaz vydźie / niech nie páda
Ciálo / ktore sie w nas skłáda:
Z iego ogniá ogień máią
Piekłá / tym bárźiey paláią.
Prośim świátá Zbáwićielu /
Obmy nas z sprosności wielu:
A szczodrymi pożytkámi
Opátrz / dawszy żyć wiekámi.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny /
A Rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świetym Pocieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia.
Amen.

Hymn

Hymn II. tákże Niedźielny
NA LAVDES.

Æterne rerum Conditor, &c.

STworco wszech rzeczy przedwieczny /
Rządząc noc / y dźień słoneczny:
A czásom dáiesz wczesności /
Abys vlżywał teskności.
Noc podrożnym oświecáiąc /
Noc od nocy oddźieláiąc:
Już sie dźienny wodz ozywa /
Słoncá z świátłem przywoływa.
Co Jutrzenká vslyszawszy /
Ściera mrok z niebá powstawszy:
A w tym ták wiele bledliwych
Wychadza z ślákow zdrádliwych.
Już Żeglarz przybiera śiły /
A morzá sie vćiszyły:
Już y opoká Kościołá
Pieśnią grzech ścieráiąc woła.
Przeto wstawaymy w czerstwości /
Kur budźi leżących w złości:
Znák do wstánia gnuśnym dáie /
Kur przących sie z trzaskiem łáie.

Kur nazád nádźieiey wzywa /
Schorzálym zdrowia przybywa:
Już zboycá miecz w pochwy wracza/
Grzeßnym wiárá ſie przywraca.
IEZV, zpoyźrzy ná grzeßnego /
Wiedź nas świátłem okà twego:
Jeśli pátrzyß / grzech vpada /
Łzámi cżłek zbrodni ſwych ſtrada.
Ty zmyſłom záświeć / świátłości/
A zgładź wnetrzne oſpáłości:
Wprzod niech cię głoſem ſławimy /
A niechći náß ślub zyścimy.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Teraz / y w wiek bez ſkończenia / Amen.

Hymn III. także Niedźielny

NA PRIMĘ.

Iam lucis orto ſydere, &c.

IVż po weßćiu ránney zorze /
Bogá błagaymy w pokorze:
Że w dźienney wßeláкiey ſpráwie /
Vchowa nas ßkod łáſkáwie.

Jezyk

Jezyk niech ſkromi trzymáiąc /
Żadnych zwad nie dopußczáiąc:
Niech oczy tuląc okryie /
Że ſie w nie prożność nie wpiie.
Niech ſie czyſte ſercá oſtáną /
Niech oſpáłości vſtáną:
Niech ſkruszy cielesną pychę /
Napoy y potrawy liche.
Że gdy wdźieczny dźień odeydźie /
A noc ciemnym loſem przyidźie:
Oczyścieni przez wytrwánie /
Damy mu z chwałą śpiewánie.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Od tąd ná wiek bez ſkończenia/Amen.

Hymn IV. także Niedźielny

NA TERCYĄ.

Nunc Sancte nobis Spiritus, &c.

TEraz nam Duchu świątości/
Z Oycem y Synem w iedności:
Przybądź z miłośierdźia twego /
Wlany do ſercá náßego.

Głos / iezyk / duch / zmysł / ruchánie /
Niech śpiewáią rozmyślánie:
Niech płomieniem miłość świeci /
Niech się zgodá w bliźnych wzmieci.
Zdarz Oycze ßczyra litości /
Z rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Amen.

Hymn V. tákże Niedźielny
NA SEXTĘ.

Rector potens, verax Deus, &c.

RZądźco możny / Boże práwy /
Ktory miárkuiąc swe sprawy:
Zdobiß záránek iáśnością /
A południe ogniśtością.
Vgáś rostyrkow płomienie /
Znieś ßkodliwe vpalenie:
Vżyczz zdrowia cielesnego /
Z pokoiu serc práwego.
Zdarz Oycze ßczyra litości /
Z rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Am.

Hymn

Hymn VI. tákże Niedźielny
NA NONĘ.

Rerum Deus, tenax, vigor, &c.

BOże / dźierżąc bieg stworzony /
Sameś w sobie nie wzruszony:
Czás wdźięczny świátłá dziennego
Kończyß / nádeßćiem drugiego.
Day wieczor widźieć świátłości /
Że nie wpádniemy w ciemności:
Lecz co świeta śmierć twa dáłá /
Niech nás potka wieczna chwałá.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny /
Z rowny Oycu iedyny:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Amen.

Hymn VII. tákże Niedźielny.
NA NIESZPOR.

Lucis Creator optime, &c.

STworco świátłá doby Pánie /
Przynoßący dniom świtánie:
Początkiem świátłá nowego /
Stáwiąc grunt świátá wßytkiego.

Ktory świt z mrokiem pośledným/
Náuczyłeś zwáć dniem iednym:
Straßna przepáść tkwi przed námi/
Przyimi głos polany łzámi.
Aby duch w złości spętány/
Nie był z żywotá wygnány:
Gdy nic nie myśli wiecznego/
A sam sie gárnie do złego.
Niech sie w głąb niebá dobywa/
Wieczney nágrody zázywa:
Abyśmy wßech ßkod stromli/
Zbrodnie wßytkie wymßczyli.
Zdarz Oycze ßczyra litości/
Równy z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Pocießenia/
Krolu wiekow bez skończenia/ Amen.

Hymn VIII. także Niedźielny
NA KOMPLETĘ.

Te lucis ante terminum, &c.

CIebie/ gdy iuż dzień kończymy/
Wßech rzeczy Stworzco prosimy:
Abyś wedlug twey litości/
Miał nas w rządzie y pilności.

Niech

Niech sen miia precz plugáwy/
A straßne nocne postáwy:
Zgładź przeciwniká nászego/
Broń zmázánia cielesnego.
Zdarz Oycze w dobroć/ &c. *Iáko wyżey ná Nonie.* Amen.

W PONIEDZIAŁKI.

Tychże czásow iáko się wyżey nápisáło.

Hymn IX.
NA IVTRZNIĄ.

Somno refectis artubus, &c.

ZE snu ciáło posiliwßy/
Wstáiemy/ łożem wzgárdziwßy:
Do nas Oycze/ gdy śpiewamy
Przybądź/ ciebie vpraßamy.
Niechay cie wprzod iezyk głosi/
Niech sie twa żądza myśl wznosi:
Ze co spraw przed sie weźmiemy
Od ciebie/ świety/ poczniemy.
Niech świátlu nikną ciemności/
Tákże noc dzienney świátłości:
Zeby grzech nocą wniesiony/
Swiátłem został wymßczony.

Jeßcześ

Jeßcześ prośimy pokornie /
Że wßelkie oddaliß zbrodnie:
A vstá ktore śpiewáią /
Niech záwße tobie cześć dáią.
Zdarz Oycze w dobroć / cż. *Iáko wyżey ná Nonie.* Amen.

Hymn X. tegoż dniá

NA LAVDES.

Splendor Paternæ gloriæ, &c.

ORcowskiey chwały iáśności /
Swiátło prowádząc z świátłości:
Swit świátłá / y źrzodło iego
Dnu; oświetco dniá káżdego.
Przydź / gdy śie słońce schromło /
Zábleßcz twą świátłością miło:
A promień Duchá świętego /
Wley w skrytość sercá náßego.
Oycem cie niechay wzywamy /
Oycá łask wßech mocnych mamy:
Oycá chwały bez skończenia /
Oddal ßwánk / w grzechu zgmienia.
Niech twa moc rząd náß spráwuie /
Niech zawiśnych zeby skuie:

Niech

Niech złe ßcześćie w dobre wpráwi /
Niech nam co czynić wproſt ziáwi.
Sercem niech rządźi y włada /
Niech śie w nas czystość zákłáda:
Niech wiárá pała státecznie /
Zbywßy ládu zdrad beśpiecznie.
A Chrystus náßá potráwá /
Niech nas z wiáry swey nápawa:
Weseliß pimy w trzeźwości /
Wlewek Duchá z wysokości.
Dzień ten niech mile vstánie /
Wstyd niech będzie iák świtánie:
Wiárá rowna południowi /
Niech ćień nie mroczy Duchowi.
Jutrzenká świátłość przywodźi /
Ze świátłością niech nam przychodźi:
W Oycu Syn wiecznie spoiony /
A w Słowie Oćiec zámkniony.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z iedynym Synem społeczna:
Z Duchem świętym Pocieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercyą, Sextę y Nonę też Hymny Poniedźiátkowe co y Niedźielne, iáko śię wyżey nápisáło.

Hymn

Hymn XI. tegoż dniá

NA NIESZPOR.

Immenſe Cæli Conditor, &c.

TWorco niebá niezmierzony/
Ktory dla świátá ochrony:
Oddzieláiąc byſtre wody/
Jaleś niebem ich przegrody.
Stánowiąc mieyſce niebieſkim/
A wzáiem ſtrumyczkom ziemſkim:
Aby ſie wod ognie bały/
Ziemie w proch nie obracały:
Wley teraz źrzodło litośći/
Láſki twoiey dar wieczności:
Aby przez nowych zdrad ſtrzały/
Nie zniosł nas grzech zástárzały.
Zdarz Oycze ßczyra litośći/
A rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Pocießenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia/ Amen.

Ná Kompletę tenże co y Niedźielny, iáko wyżey Te lucis, &c.

W E

WE WTORKI.

Tychże czáſow, iáko ſię wyżey przy záczęćiu Niedźiel nápiſáło.

Hymn XII.

NA IVTRZNIĄ.

Conſors Paterni luminis, &c.

SPolny świátlá Oycowſkiego/
Sam świátłem świátlá dźiennego:
Noc śpiewániem przerywamy/
Bądź przy nas/ ciebie żądamy.
Oddal ćiemnośći ſerdeczne/
Odpądź ćmy czártow bezecne:
Znißczay śidlá oſpálośći/
Że nie ſtłumią śpiących złośći.
Tát Chryſte wßech nas ſpiknienie/
Wiernych zbaw przez odpußczenie:
Niech ten pożytek próśb mamy/
Ktore śpiewáiąc wßczynamy.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny/
A rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świetym Pocießenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia.
Amen.

Hymn

Hymn XIII. tegoż dniá

NA LAVDES.

Ales diei Nuncius, &c.

PTaßek dźienny Zwiáſtowniczy/
Dźień bliſki dáiąc znáć/ krzyczy:
Nas wzbudźićiel ſerc prawdźiwy
Chryſtus/ ſpraßa iuż w byt żywy.

Wola głoſem: precz z łożkámi/
Z mdłość czyniącymi ſnámi:
Pobożni/ trzeźwi/ y czyśći/
Gwom tuż/ wſtawaycie wßyſcy.

IEZVS A zwabmy śpiewániem/
W proſbach trzeźwich/ y z ſtękániem:
Ták modlitw gorącość płynie/
Gdy czyſtych ſerc gnuſność ginie.

Ty Chryſte ztárgay ſen oczny/
Zerwi obowiązek nocny:
Ty nas zbaw grzechu ſtárego/
A vżycz świátłá nowego.

Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem świętym Pocießenia/
Teraz y w wiek bez ſkończenia.
Amen.

Ná Primę,

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę też Hymny co y Niedźielne, iáko iuż ſą wzwyż nápiſáne.

Hymn XIV.

NA NIESZPOR.

Telluris ingens Conditor, &c.

ZJemie Budowco Naywyżßy/
Ktory grunt świátá dobywßy:
Z przeßkod wody vwolniona
Daleś ziemie/ nie wzrußona.

Aby w płod ſpoſobna byłá/
Zołtym ſie kwiećiem zdobiłá:
Zyżny owoc wyſtáwiáłá/
A wdźięczna paßa dawáłá.

Rány duße paláiącey
Spłocz zielem łáſki kwitnącey:
Aby ſwoy grzech łzámi zmyłá/
A wzrußenia złe ſtłumiłá.

Niech twym wyrokom wygadza/
Niech ku złemu nie przychadza:
Niech ſie dobr pełna ráduie/
Niech ſpraw śmierći nie koßtuie.

Zdarz Oycze ſzczyra litośći/ &c. *ták iáko ná Nieſporze Niedźielnym.* Amen.

Kompletá tegoż dniá táż co Niedźielna

WE SRZODY.

Tychże czásow iáko przy poczęciu tych Hymnow, to ieſt, przy Niedźieli maſs t nápiſáno.

Hymn XV.

NA IVTRZNIĄ.

Rerum Creator Optime, &c.

RZeczy Stworco dobrotliwy /
Pátrz / á Rządźco náſs prawdźiwy:
W ſzkodliwym nam odpocznieniu
Być nie day / w ſnow pomurzeniu.
Prośimy cie Chryſte świety /
Zgładź z nas wſzytek grzech przeklety:
Wſtáiemyć oddáć wyznánie /
Pſuiąc nocne proznowáne.
Rece wznośimy z ſercámi /
Ták iáko Prorok nocámi:
Nam ſzáſowáć náuke dawa /
Ták y Páwel świety wſtawa.

Widźiſz

Widźiſz złość / w czym przewiniamy /
Náſzeć ſkrytość otwieramy:
Stekáiąc prośby wznaſzamy /
Zgładź grzech ktorym vpadamy.
Zdarz Oycze wdobroć przedźiwny /
Rowny z Oycem / Jedyny:
Z Duchem świetym Pocieſzenia /
Krolu wiekow bez ſkończenia / Amen.

Hymn XVI. tegoż dniá

NA LAVDES.

Nox & tenebræ & nubila, &c.

NOc y ciemności z chmurámi /
Swiát mieſzáiące burzámi:
Wſchodźi świátło iuż dźień świta /
Vſtapćie Chryſtus záwita.
Wicher ziemny rwąc ſie kryie /
Z ſłońcá go iáſny grot bie:
Już ſie wzor wſzech rzeczy zdobi /
Z twarzy ſłońcá bláſk to robi.
Tyś nam ſam znáiomy Chryſte /
Crebie w proſt y w ſerce czyſte:
Płáczem y pieśnią prośimy /
Niech okiem twym zmyſł wodźimy.

Wiele zdrad w rzeczách świát kryie /
Niech ie twa świátłość rozbie:
Tyś práwa świátłość wiecznośći /
Z twarzy twey doday świátłośći.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem świetym Pocieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, też ſa Hymny co y Niedźielne, iáko iuż wyżey nápiſáne.

Hymn XVII.

NA NIESZPOR.

Cæli Deus ſanctiſsime, &c.

NJebá Przenaswietszy Boże /
Ktory grunt nadobney Zorze:
Zdobisz ogniſtą białośćią /
Nádáiąc wdzięczną świátłośćią.
Tyś promienność dniá czwartego /
Stáwiąc kolá ſłonecznego:
W porządku wiedziesz mieśiące /
A Gwiazdy rożnie chodzące.

Abyś

Abyś dniom y czásom nocnym /
Rozeym skończeniem widocznym:
K temu y Nowiom Mieśięcznym /
Dał ich znákiem dośtátecznym.
Oświeć ludzkie ſerdeczności /
Rácz zgłádzić dußne ſprośności:
Odkuy grzechowe okowy /
Obal ćiężar vczynkowy.
Zdarz Oycze ſzczyra litośći /
Rowny / &c. *iáko ná Nieſporze Niedźielnym.* Amen.

Ná Kompletę tenże co y w Niedźielę, iáko iuż wyżey.

WE CZWARTKI.

Tegoż czásu iáko y przy záczęćiu Niedźiele wyżey ieſt nápiſáno.

Hymn XVIII.

NA IVTRZNIĄ.

Nox atra rerum contegit, &c.

NOc czarna świát ten okrylá /
Ziemie wßech farb pozbáwilá:
My prośimy przez wyznánie
Cie / Sędzio práwy ſerc / Pánie.

Abyś zniosł z nas niepráwośći /
A zmył z náßych ſerc ſproſnośći:
A láſkę Chryſte dárował /
Ktoregby ſie grzech hámował.
Duch áto w leniſtwie gnie /
Grzech żadło w nim z iádem kryie:
Chce przyść do táiemnic wielá /
Szukáć cie Odkupićielá.
Ty oddalay mgłę ćiemnośći /
A iák naybárźiey z wnetrznośći:
Zeby ſie w świetym ćießyłá
Swietle / y w nim być śpießyłá.
Zdarz Oycze' w dobroć przedźiwny /
A rowny z Oycem / Jedyny:
Z Duchem świetym Pośćießenia /
Krolu wiekow bez ſkończenia / Amen.

Hymn XIX. tegoż dniá NA LAVDES.

Lux ecce ſurgit aurea, &c.

OTo złoty świt powſtáie /
Niech mglá ślepoty przez táie:
Ktora nas długo w ßwánk ſrogi /
Grzechem ſprowádźiłá z drogi.

To świátło niech świeći wdźięcznie /
Na nas czyſtych ſobie wiecznie:
Nic nie mowmy zdrádliwego /
Nie knuymy nic táiemnego.
Ták nam dźień niech zeydźie z lekká /
Że kłamny ięzyk / że reká /
A oczy śliſkie nie pádną
Ná zmáże ciáłá ßkárádną.
Szpieg ſtoi tudźieß nád człekiem /
Ktory w nas zupełnym wiekiem
Wglada / y w náße czynienia /
Od ráná áż do zmierzchnienia.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z iedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem świetym Pośćießenia /
Teraz y w wiek bez ſkończenia / Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, też Hymny co y Niedźielne, iáko wyżey ſą nápiſane.

Hymn XX. tegoż dniá NA NIESZPOR.

Magnæ Deus potentiæ, &c.

WIelkiey mocy Boże świety /
Ktory rodzay z wod poczety:

Cześć chowaß w wodách gleboko /
Cześć wznosiß piory wysoko.
Plawny woda okrywáiąc /
Powietrzny rosą skrapiáiąc:
Aby iednež z pokolenia /
Rożne miały swe złożenia.
Day służkom twym wßytkim w zgodźie /
Oczyśćionym w krwáwey wodźie:
Aby w grzechy nie wpadáli /
W teskliwą śmierć nie zgadzáli.
Niech nikt we złym nie vpada /
Niech sie chlubą nie przekłada:
Aby Duch nie zgáśł stłoczony /
Duch nie vpadł wyniesiony.
Zdarz Oycze ßczyra litośći /
A rowny z Oycem w iednośći:
Z Duchem świetym Pocießenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Amen.

Ná Komplećie tenże co y w Niedźielę

Te lucis, &c.

W PIĄTKI.

Tegoż czásu iáko przy záczęćiu Hymnow Niedźielnych iest nápisáno.

Hymn

Hymn XXI.

NA IVTRZNIĄ.

Tu Trinitatis Vnitas, &c.

TY świetey Troyce iedności /
Rządząc świát w wielkiey możności:
Day vcho chwały śpiewániu /
Niey pieśń w náßym spoczywániu.
Bo wstáiemy z łożá swego /
Pod czás pokoiu nocnego:
Abyśmy grzech odpraßáli /
Przez ćie ran zleczenie bráli.
A tym co Dyabel zdrádliwie /
W nocy nam spráwił ßkodliwie:
Niechay rzuci z wysokośći /
Moc twey świetey chwálebnośći.
Niech sprośność ćielesna ginie /
Niech sercá gnuśność ominie:
Niech grzech z záráżenia swego /
Nie ćmi ogniá duchownego.
Ták prosim Odkupićielu /
Oświeć nas Oświećićielu:
Ze przy tey wßech dni świátłośći /
Nie wpádniem w żaden czyn złośći.

Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny/
A rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świetym pocieszenia/
Krolu wiekow bez skończenia/ Amen.

Hymn XXII. tegoż dniá NA LAVDES.

Æterna Cæli gloria, &c.

WJeczna chwalo wysokości/
Chwálebna ludzka vsności:
Synu wzwyż Gromowładnego/
Płodźie wnątrza Páneńskiego.
Poday ręki gdy wstáiemy/
Niech vmysł trzeźwi dźwigniemy:
Ku chwale Bożey palaiąc/
Powinne dźięki oddáiąc.
Jutrzenká iuż schodząc świta/
Goniec przed słońcem záwita:
Spadáią nocne ciemności/
Oświeć nas wieczna świátłości.
A w sercu nászym zostawszy/
Z świátá tego noc wygnawszy:
Przy końcu czásu káżdego/
Rácz strzedz vmysłu czystego.

Naprzod

Naprzod wiárá wyszukána/
Niech w sercu trwa mocno wśiána:
Wtora niech sie vsność rodźi/
Te większą miłość przywodźi.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z iedynym Synem społeczna/
Z Duchem świetym Pocieszenia/
Teraz y w wiek bez skończenia/ Amen.

Ná Primę, Tercyą, Sextę y Nonę, tegoż dniá Hymny też co y Niedźielne, iuż w zwyż nápisáne.

Hymn XXIII. tegoż dniá NA IVTRZNIĄ.

Plasmator Hominis Deus, &c.

BOże/ Vtworco człowieczy/
Ty wszytkie sam tworząc rzeczy:
Kazałeś wywodźić ziemi/
Zwierz z robáctwy czołgliwemi.
Ktory wszech ciał ogromności
Ożywiwszy/ z słow możności:
Aby w porządku służyły/
Człeku poddałeś ich śiły.

Odpadł

Odpadź od ſług Dworu twego /
Gdy cokolwiek nieczyſtego:
Lub ſie wtraca w obyczáie /
Lub do vczynkow ſie wdáie.
Ziść zapláte rádośćiámi /
Opátrz láſki twey dárámi:
Odkuy roſtyrkow káydany /
Przypni pokoy pożądány.
Zdarz Oycze ßczyra litośći /
Z Rowny z Oycem w iednośći:
Z Duchem świetym pocießenia /
Krolu wiekow bez ſkończenia / Amen.

Ná Komplećie tenże bywa tego dniá, ktory w Niedźielny wzwyż nápiſány naydźieſ.

W SOBOTY.

Tychże czáſow iáko przy záczęćiu Hymnow Niedźielnych maß wyrázono.

Hymn XXIV.
NA IVTRZNIĄ.

Summæ Deus Clementiæ, &c.

WJelkiey Boże láſkáwośći /
Sprawco świátowey wielkośći:
W Jſtoćie / y iednoiſty
Boże / y w Troycy Troiſty.
Láſkaw rácz náße z śpiewániem
Łzy przyimować / z ſmutkowániem:
Abyſmy przez ſerc obmyćie /
Mogli ćie záżyć obficie.
Ledźwie / y ſam wnątrz w chorobie /
Grzey świetym ogniem ku ſobie:
Leżąc ćiálom przepaſánym /
Nie day być w grzech wyuzdánym.
Że ktozy tu nocne chwile /
Teraz prześpiewuiem mile:
Wßyſcy otrzymamy żyżnie /
Dáry w chwálebney Oyczyźnie.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny /
Rowny / ić. *Iáko ná Iutrzni Niedźielney.* Amen.

Hymn XXV. tegoż dniá
NA LAVDES.

Aurora iam ſpargit polum, &c.

IVtrzenká iuż Zorze śieie /
Już ná ziemi dźień bieleie:
Swiátły promień bie z ćieniá /
Precz iuż wßelkie poślizmienia.

Nocne

Nocne ſtráßydlá znikayćie /
Dußne winy vpadayćie:
Cokolwiek z ćieniow ſtráßnego
Noc wnioſłá z grzechem. Nic z tego.
Że ráno co przy ſkończeniu /
Tu prośimy w vniżeniu:
Swiátłośćią nam wdzięcznie wzniydźie/
Gdy z rádośćią świátá przyidźie.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym cć. *Iáko ná Laudes Niedźielnych.* Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, w tenże dźień Hymny Niedźielne, ktore nápiſáne iuż ſą wyżey.

Hymn XXVI. tegoż dniá NA NIESZPOR.

Iam Sol recedit igneus, &c.

IVż ſłońce zśiada ogmſte /
Tyś iedność świátło wieczyſte:
Troyco świeta / do náßego
Wley miłość ſercá ćiemnego.

Ráno ćie chwały wierßámi /
W wieczor ſławimy prośbámi:
Day nam ſzczerze ćiebie
Wychwáláć z świętymi w niebie.
Amen.

Ná Komplećie tegoż dniá iedenże Hymn co y Niedźielny, to ieſt, Te lucis ante terminum, &c.

POWTORE

Hymny Roczne dwá ná Niedźiele, poczawßy od Oktawy Zielonych Swiątek, áż do Niedźiele bliżßey dniá pierwßego Pádźierniká.

Mimo ktore dwá Hymny Niedźielne, to ieſt Iutrzenney y Laudeſowy (zárázem u niżey wpiſáne) tedy inßych dni y Godźin, czáſu dopiero miánowánego, też wßytkie Hymny, ktore w wyżßym cząśie tu z początku widźiß, máią być odpráwowáne.

Hymn XXVII. ieden z tych dwu czásu tegoż Niedźielny

NA IVTRZNIĄ.

Nocte surgentes vigilemus omnes, &c.

PO wstáiąc w nocy / wszyscy czuymy wzáiem/
Záwsze báwiąc myśl w Psálmiech / á gdy wstáiem:
Spiewaymy Pánu / wziąwszy w głosy zgodne
Hymny lágodne.
Zeby Krol świety społnie śpiewáiących /
Z swemi Swietymi: raczył w dwor żyiących
W niebo nas przenieść / á dał z nimi wiecznie
Tám żyć bespiecznie.
To niechay zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem/ktorego ná wszytek sie zlalá
Swiát cześć y chwalá.
Amen.

Hymn XXVIII. drugi z tych dwu tegoż czásu Niedźielny

NA LAVDES.

Ecce

Ecce iam noctis tenuatur vmbra, &c.

OTo iuż nocne ćiemności niszczeią /
Swiátło z Jutrzenką nadobnie sie śmieią:
Pánu wszech rzeczy w Pieśniách sie kłoniymy /
Głosem prośimy.
Aby vpádłych litośćiwy/wszego
Bolu nas zbáwił / á zdrowia dobrego
Vżyczył / dawszy z dobr wiecznych bez miáry
Pokoiu dáry.
Niechże to zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá/ y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego ná wszytek sie zlalá
Swiát cześć y chwalá.
Amen.

Inszych wszytkich tych dni y Godźin czásu pomienionego też Hymny wzwyż nápiśáne, to iest od Oktawy po Trzech Krolách do pierwszey Niedźiele w Post; á od Niedźiele blizszey dniá pierwszego Páźdźierniká, áż do Adwentu idące.

W ADWENT

Hymn XXIX.

NA NIESZPOR.

Creator alme Syderum, &c.

STworco zacny wysokości/
Wiernych ná wieki świátłości:
Chryste wszech Odkupicielu/
Vsłysz głos vpádłych wielu.
Ktory/ áby czárt zdrádliwie/
Nie zgubił świátá żárliwie:
Paláiąc miłością mdłego/
Leczysz człeká vpádłego.
Ktory w obecz złość świátowa
Chcąc wypłácić/ sam Krzyżowa:
Z Pánny Przybytku świątości/
Wchodzisz Ofiárą czystości.
Twey mocy/ y chwale nimie
Imieniu/ ktore wprzod słynie:
Dwor niebieski/ y Czárt z swymi
Drżąc kleka/ z woyski ciemnymi.
Ciebie prosim/ w ostáteczny
On dzień Sędzio/ wszech waleczny:

Orę-

Orężem łáski niebieskiey
Broń nas/ mocy dyabelskiey.
Cześć/ sławá/ y chwalá wszędzie/
Niech Oycu y z Synem będzie:
R z Duchem świętym społecznie/
Ná wiek nieskończony wiecznie/ Amen.

Hymn XXX. w Adwent

NA IVTRZNIĄ.

Verbum supernum prodiens, &c.

SŁowo schodząc z wysokości/
Z łoná Oycowskiey wieczności:
Ktoryś wspárł świát Narodzeniem/
Biegu czásow wypełnieniem.
Rácz być teraz duss świátłością/
A pal ich swoią miłością:
Żeby duch zbywszy márności/
Był pełen niebá rádości.
Że gdy Trybunał Sędziego/
Da złych do ogniá wiecznego:
A wdzięczny głos w zgotowáne
Niebo záprosi/ wybráne.
Nie karmią ogniá czarnego/
Będziem z wichru piekielnego:

Lecz z Twarzy Boskiey obecznie /
W niebie wezmiem rádość wiecznie.
Oycu / y z Synem w iedności /
R tobie Duchu świątości:
Jáko byłá / niech obfita
Przez wszelki wiek cześć roskwita/A.

Hymn XXXI. tákże przez Adwent

NA LAVDES.

En clara vox redarguit, &c.

OTo głos iáwny z łáiániem /
Wszelka skrytość brzmi wołániem:
Już sen z oczu niech precz leci /
Z wysoká sie IEZVS świeci.
Gnuśne sercá niech iuż wstáią /
Ná ziemi sie nie waláią:
Już bláśk z nowey wstał świátłości /
Ná zniesienie wszelkich złości.
A to nam Báránek dány /
Zeby zmosł dług obwiązány:
Wszyscy sie z płáczem zbieraymy /
Odpuszczenia vpraszaymy.
Że gdy znowu świtáć będzie /
A strácheм świát ściśnie wszędzie:

Win

Win nie zechce być karániem /
Lecz nas schroni smiłowániem.
Moc / sławá / chwalá bez końcá /
Wiedno z Synem Bogá Oycá:
R z Duchem świetym rádości /
Niech trwa na wiekow wieczności/A.

Ná inśze Godźiny wszytkie przez tenże Adwent Hymn wzwyż nápisány Nieszporny służy.

W BOŻENARODZENIE

Hymn XXXII.

NA NIESZPOR.

Christe Redemptor omnium, &c.

CHryste tyś wszech odkupieniem /
Ciebie przed świátá stworzeniem:
Oycá z Oycowskiey zacności /
Zrodźił Oćiec wysokości.
Tyś iásność / tyś świátłość Oycá /
Tyś wszytkich vfność bez końcá:
Pátrz ná prośby łez wylánych /
Twych przez wszytek świát wybránych.

Rácz pomnieć / Stworco wszytkiego /
Żeś niegdy ciáłá nászego:
Z Pánny świetego brzemienia /
Wźiął postáć od Narodzenia.
Toć dzień dźisieyszy przywodźi /
Ktory przez krąg roku chodźi:
Żeś od Oycá z Máiestatu /
Sam zszedł ná zbáwienie świátu.
Ziemiá go / niebo z morzámi /
A wszytko co pod niebámi:
Sprawce nowego zbawienia /
Wita pieśnią odnowienia.
A my ktorych świete twoie
Krwie drogiey skropiły zdroie:
Ná dzień Narodzenia twego /
Dań mieśiemyć Hymnu tego.
Iezvśie bądź pochwalony /
Z Przeczystey Pánny zrodzony:
Z Oycem / y Duchem świátłośći /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Hymn XXXIII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

A Solis ortus cardine, &c.

Od Wschodu / gdźie słońce wstáie /
A gdźie ziemi koniec dáie:

Chry-

Chrystus Pan ma być chwalony /
Z Pánny Máryey zrodzony.
On świety co wieczność stworzył /
W służebne sie Ciáło złożył:
Ciáłem ciáłu dał zbáwienie /
Chcąc záchować swe stworzenie.
W Przeczystey Mátki wnetrznośći /
Przyszłá láską z wysokośći:
Záwiera wnątrz cney Dziewice /
Niewiádome Táiemnice.
Domek sercá wstydliwego /
Wnet Kościołem Bogá swego:
Bez mężá Pánná niewinná /
W żywocie poczełá Synà.
Ná tym sie rodząc gruntuie /
Że go Gábryel Zwiástuie:
Że go w niey z sercá chętnego /
Poznał Chrzćiciel zámkniętego.
Chćiał być ná ziemie złożony /
Złob mu nie był vprzykrzony:
A kęs mleká potrzebuie /
Ten / co y ptaszką strawuie.
Chor sie weseli niebieski /
Głos śpiewa Bogu Anyelski:
Dał sie Pásterzom iáwnego /
Zá Pásterzá / Stworcá wszego.

IEZV tobie bądź cześć chwałá /
Żeć Mátká Pánná zostálá:
Z Oycem / y Duchem świátłości /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Ná inſze wſzytkie Godziny Hymn Nieſporny, lubo ktoryć z tych dwu Breviarz ábo Dyurnał vkaże.

MŁODZIANKI.

Hymn XXXIV.

NA NIESZPOR.

Saluete flores Martyrum, &c.

WItayćie Mieczeńſkie kwiatki /
Was ledwie co ná świát z mátki:
Zniosł śmierći Chryſtuſá chćiwy /
Ják Rożyczki wiátr pierzchliwy.
Pierwſze bićie wy Chryſtowych /
Trzodko młoda / Ofiar nowych:
Dźiatki tuż przed Swiatyniámi /
Igrajćie w wiankach z Pálmámi.

Chwalá

Chwalá tobie Krolewicze /
Ktoryś ſie rodźiſz z Dźiewice:
Z Oycem / y Duchem świátłości /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Hymn XXXV. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Audit Tyrannus anxius, &c.

SŁyſzy Tyran zátrwożony /
Że Krol Krolow Narodzony:
Rządźcá ćći Izráelowey /
Pan Stolice Dawidowey.
Glupiec woła / z tey nowiny
Pedźi mu następcá inny:
Żołnierzu idź / bierz miecz ſzybki /
Zły krwią dźiećinne kolebki.
Coż wżdy ta złośćią spráwuie:
Coż Herod grzechem zyſkuie:
Jeden śmierćiámi zámknięty /
Zdrow ieſt Chryſtus wyniesiony.
IEZVśIE tobie bądź chwalá /
Żeć Mátká Pánna zostálá:
Z Oycem / y Duchem świátłości /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Ná inſze wſzytkie Godźiny Hymn Nieſporny, lub ktory z tych dwu wzwyż nápiſánych Breviarz ábo Dyurnał vkaże.

TRZY KROLE.

Hymn XXXVI.

NA NIESZPOR.

Crudelis Herodes, Deum &c.

OKrutny Herodźie / Bogá
Krolem przyść. Cożći zá trwogá:
Nie wydźiera śmiertelnego
Kroleſtwá / Dawcá wiecznego.
Szli Krolowie / gdy vyźrzeli
Gwiazde / z ktorey wodzá mieli:
Swiátłá świátłem dochadzáia /
Dárámi Bogá wyznáią.
W czyſtego ſtrumieniá kąpiel /
Báránek niebieſki wſtąpił:
Grzechu nie máiąc ná ſobie /
Zmył go z nas w ſwoiey oſobie.
Nowa iákaś moc ſie dźieie /
W ſtągwiách wodá czerwienieie:
Ná głos

Ná głos áby winem byłá /
Wnet wodá ſwoy tryb zmieniłá.
Ty IEZV bądź pochwalony /
Ktoryś Pogánom ziáwiony:
Z Oycem / y Duchem świátłośći /
Ná nieſkończone wiecznośći / Amen.

Hymn XXXVII. tegoż Swiętá.

NA LAVDES.

O ſola magnarum Vrbium, &c.

OMiáſto z naywiekßych ſámo /
Wiekßе Bethleem / żeć dano
Z niebá wodzą ná zbáwienie /
Wćielonego Narodzenie.
Ktory Gwiazdą krąg ſłoneczny /
Przechodzącą y Mieśieczny:
W Przyßćiu ná świát vkazány /
W Ciáło źiemſkie Bog odźiány.
Gdy go Medrcy oglądáli /
Troiákie mu dáry dáli:
Pełniąc ślub / przynoßą oto
Mirrhę / Kádźidło / y Złoto.
Znákiem że Bog y Krol wieczny /
Skarb ieſt / á dar w zápách wdźięczny:
Rádźi

Kádzidło y Mirrhá z Sábby/
Grobu iest znák ten proch słáby.
IEZVSIE bądź pochwalony/
Ktoryś Pogánom ziáwiony:
Z Oycem/ y z Duchem świátłośći/
Na nieskończone wiecznośći/ Amen.

Ná inſze wſzytkie Godźiny tego Swiętá Hymn Nieſporny, ábo ktory z tych dwu wzwyż opiſánych, Brewiarz lub Dyurnał vkázuie.

PRZESTROGA.

Ná Nowe Láto iedneż Hymny, co y Bożego Národzenia, y przez Oktawy Swiat wzwyż położonych tez Hymny naleza.

W POST WIELKI.

Hymn XXXVIII.

NA NIESZPOR.

Audi benigne Conditor, &c.

VSłyſz Tworco dobrotliwy/
Náſz głos z płáczem żáłobliwy:
Ktory

Ktory gdy ten Poſt świećimy/
Przez dni czterdźieśći toczymy.
Cny Bádáczu ſerc ſkrytośći/
Ty wieſz śił náſzych ſłábośći:
Day ku tobie náwroconym/
Láſke grzechem odpuſzczonym.
Sileſmyć wprawdźie zoſtáli/
Lecz odpuść/ gdyſmy wyználi:
Ku chwale Jmieniá twego/
Bądź lekárzem ludu mdlego.
Doday náſzemu kárnośći
Ciáłu/ z cnot ſtrzemieźliwośći:
Niech zbytkow wſzelkich przeſtáią/
Sercá poſtem grzech zbywáią.
Zdarz Troyco Błogoſłáwiona/
Spraw iedności nie zbrodzona/
Ze ſie twym w nagrode eſtánie/
Dárow Poſtu oddawánie/ Amen.

Hymn XXXIX. tákże w Poſt NA IVTRZNIACH.

Ex more docti myſtico, &c.

ZWyczay z náuką świętą wźięty/
Záchowaymy w ten Poſt świety:

Po dźie-

Po dźieśieć dni wyliczáiąc
Czterykroć / á w Post ich dáiąc.
Zakon / y Prorocy pierwszy
Ten Post czćili / á naymilszy
Chrystus go świećił / wszelkiego
Grunt y Krol czásu ludzkiego.
Ztąd trzebá nam poskromienia /
Słow / nápoiow / y iedzenia:
Snow / żártow / á pilnieyszymi
Bądźmy nád strażámi swemi.
Strzeżmy sie też szkod niezbednych /
Ktore są zguba serc błednych:
A nie daymy z omamienia /
Zboycy mieysc do záráżenia.
Gniew zapálczywy błagaymy /
Przed Sędźią z płáczem stękaymy:
Wołaymy / twarz swą skłániáiąc /
Mowmy / wszyscy vpadáiąc.
Nárázilismy z swych złośći /
Boże twoiey láskáwośći:
Vdźiel nam z niebá gornego /
Dawco Odpustu świętego.
Pomni / żesmy twym stworzeniem /
Choćći słábym vlepieniem:
Nie dáy brác czći Państwu swemu /
Z rąk twych (prosim cie) drugiemu.

Rozwiąż

Rozwiąż grzech / ktory czyniny /
Przyczyń dobr / o co prosimy:
Byśmy sie k tobie stosować
Mogli tu / á tám krolować.
Zdarz Troyco Błogosławiona /
Day iednośći nie zbrodzona:
Ze sie twym z nágrodą ostánie /
Dárow Postu oddawánie / Amen.

Hymn XL. tegoż czásu przez Post

NA LAVDES.

O Sol salutis, intimis &c.

O Słońce / slug twych zbáwienia /
IEZV dla serc oświecenia:
Gdy iuż noc przed wdźięcznym schadza
Dniem / ktory ten świát odradza.
Czásu przyiemność dáiący /
Day przez strumień lez płynący:
Obmyć serc ofiáre bitą /
Czczac ią miłością obfitą.
Z źrzodłá / zkąd płynęły złości /
Poyda záwsze łzy żálości:
Jeśli pokuty karánie /
Sercá vymie wyuzdánie.

Dźień

Dzień twoy Pánie dzień záwita /
W ktorym záś wszytko rozkwita:
Cießmy sie y my / ku drodze
Przyßedßy / reką twey wodze.
Ciebie gmách świátá w sklonności /
Niech czći Troyco łáskáwości:
A my nowi smilowániem /
Daymy nową cześć śpiewániem / A.

NIEDZIELA PO SRZODopośćiu Biała, ktorą *Passionis* zowią.

Hymn XLI.

NA NIESZPOR.

Vexilla Regis prodeunt, &c.

ZNák wschodźi Krolá możnego /
Swieći moc Krzyżá dźiwnego:
Ná ktorym żywot vmiera /
A śmiercią żywot otwiera.
Ná tym zránion włocznie złośney
Ostrzem / nieprawości sprośney:
Chcąc náße zmyć splugáwienie /
Toczył krwi z wodą strumienie.

Pełni

Pełni sie / co dawno wrożył
Wierny Dawid / gdy wierß złożył:
Mowiąc / że w Narodách wßedźie /
Bog od drzewá Krolem bedźie.
Drzewo śliczne y rumiáne /
W ßkárłat Krolewski odźiáne:
Ná wybor pniem godnym wźiete /
Trzeć sie o Członki ták świete.
Szczęśliweś rámionmi / ktore
Wzniosły skarb wieczności w zgore:
Wagameś sie Ciálu stálo /
Piekłuś zdobycz odebrálo.
O Krzyżu / witay vśánie /
☞ W to cießkich mąk rozmyślánie:
Przyday dobrym pobożności /
A złym odpuść niepráwości.
Ty Troyco źrzodło zbáwienia /
Miey chwałe wßelką stworzenia:
Ktorym przez twoy Krzyż wygránie
Dáieß / day nagrodę zá nie / Amen.

Vważánie przy tymże Hymnie, że go záżywa Kościoł ś. y ná Swiętá Krzyżá ś. iáko ná dźień Náleźienia dniá 3. Máiá, y Podwyższenia dniá 14. Września. Tedy ná dźień Náleźienia, w tym wierßu,

ktory tu iest w Hymnie raczka náznáczony, miásto W to ćieżkich mąk rozmyślánie *mowić* W to wesołe Zmartwychwstánie.

A w dźień Podwyższenia, miásto tego oboygá, mowić W to Zwyćiestwá rozmyślánie.

W Biała záś Niedźielę, wszytek ták iáko iest wzwyss nápisány, należy áż do Wielkiego Czwartku.

Hymn XLII. tegoż czásu

NA IVTRZNIĄ.

Pange lingua glorioſi, Lauream &c.

SLaw iezyku nieſtychána/
Srogiey bitwy wygrána:
A przy Krzyżowey wystáwie/
Cny tryumf ſtaw náiáwie.
Ják Odkupićiel świat ſpiera
Zwyćiestwem/ gdy vmiera.
Z Oycá w ſtworzeniu Pierwszego/
Zal Stworcá miał zgubnego:

Gdy iáblkiem szkodnie zdrádzony/
Jedząc w śmierć był wprawiony:
Pan támże drzewo náznáczył/
By z drzewá szkod doyść raczył.
Tego ták náße zbáwienie/
Chćiało przez swe zrządzenie:
Zeby zdraycá odmian wielu/
W swymże vpadł fortelu:
A z tąd rátunek przychodźił/
Zkąd Zboycá ráną szkodźił.
Gdy tedy przyßłá świętego/
Pełność czásu onego:
Z Zamkow Oycowskich ſpuszczony/
Stworcá świátá zrodzony:
A z wnętrznośći czyſtey Pánny/
Przyßedł Ciáłem odźiány.
Pláce w dźiecinney osobie/
W ściſłym złożony żłobie:
W pieluchy Członeczki Boże/
Mátká Pánienká wiąże:
Ręce/ Nogi Boskiey śiły/
W ciáśną ſie związ złożyły.
Niech zostáwa wiekom trwáłá/
Nayświetßey Troycy chwałá:
Rowna Oycu/ y Synowi/
Slicznośc tákże Duchowi:
Imie w Troycy iedynego/
Slawą świátá wßytkiego/A.

Hymn XLIII. tegoż czásu NA LAVDES.

Luſtra ſex qui iam peregit, &c.

LAt iuż trzydźieśći przeżywſzy/
Czás zwroſtu Ciálá ſpełnuwſzy:
Odkupićiel ſam ochotnie/
Dał ſie vmeczyć ſromotnie:
Báránek wzwyż ná Krzyż dány/
Ná drzewie ofiárowány.
Żołć oto pie/ y mdleie/ (tkwieie:
Cierń/ Gwoździe/ Włocznia w nim
Wdźięczne Ciálo przebodźione/
Krew y wodá wywiedźione:
Niebu/ morzu/ świátu/ źiemi/
Obmyćie ſtrumieńmi temi.
Krzyżu náde wſzytkie ſtały
Drzewá/ ſam ſłáchetney chwały:
Żaden lás nie ma tákiego/
W rodzay krzewność kwiát godnego:
Słodkość drzewá/ słodkość żelaz/
Słodki nioſą ćiężar teraz.
Skłoń gáłęźie drzewo z gory/
Spuść Członki wypięte z ſkory:
Y ſro-

Y ſrogość vmnieyſzay one/
W ktorey ieſteś vrodzone:
A Ciálo Krolá wiecznego/
Lekuchno złoż ze pniá twego.
Ty ſam maſz doſtoyność z ſławą/
Nieść świátá Ofiáre krwáwą:
Y wieść do brzegu pewnego/
Korab świátá zgińionego:
Ktorego Krew świeta zlałá/
Płynąc Báránkowi z ciáłá.
Swietey miech trwa ná wieczności/
Troycy cześć chwałá wdźięczności:
Rownie Oycu/ y Synowi/
Ozdobá wzáiem Duchowi:
Jmie w Troycy iedynego/
Niech chwali krąg świátá tego/ A.

WIELKANOC. Hymn XLIV. NA NIESZPOR.

Ad Regias Agni dapes, &c.

BAránkiem Krolewſkim czczeni/
Y z ſzat białych ozdobieni:

Po przeßćiu morzá krwáwego /
Slawmy Chryſtá wielmożnego.
Miłość Boſka w nim ſpráwuie /
Że nas Krwią świętą częſtuie:
Cnych Członkow ofiáre Ciálá /
Miłość / Káplan / zábiiálá.
Podwoy widząc krwią ſkropiony /
Anyoł mija záiußony:
Swym ſie morze w pul dźielilo /
Nieprzyiaćioł potopilo.
Już nam Páſcha Chryſtus dány /
On Páſcha zámordowány:
A żyżnym ſercom w czyſtośći /
Sſtał ſie Przáśnikiem ßczerośći.
O niebá Ofiáro práwa /
Pokłonći Piekło oddawa:
Krepy śmierć przez cie ſtráćiłá /
Skárby żywotá wroćiłá.
Zwyćieżcá w moc czárty wźiąwßy /
Chryſtus / ſwoy znák rozwinąwßy:
Niebo otwiera / ietego
Krolá wiedźie piekielnego.
Abyś był ſerc wiekotoczna /
IEZV rádość Wielkonocna:
Od śmierći grzechow zginionych /
Wybaw znowu odrodzonych.

Bądź

Bądź Oycze Boże chwalony /
Z Synem / ktory pogrzebiony
Wſtał z martwych / y Duch świátłośći
Niech ma chwałe ná wiecznośći / A.

Hymn XLV. tegoż Swiętá.

NA IVTRZNIĄ.

Rex ſempiterne Cælitum &c.

KRolu niebieſkich woyſk wieczny /
Srworco wßech rzeczy ſtáteczny:
Rownyś przed wiekow bytnośćią /
Syn Oycu záwße iſtnośćią.
Gdy ſie świát wßczynał / ty ſpráwiaß /
Że Obraz twey Twarzy ziáwiaß:
Dáney w Adámie / zacnego
W glineś wlepił Duchá twego.
A gdy zdrad dyabelſkich śiłá /
Narod ludzki ſplugáwiłá:
Ty wźiąwßy Ciáło / ſkázona
Poſtáć czyniß odnowiona.
Ty wprzod / gdy ſie z Pánny rodźiß /
Teraz záś z grobu wychodźiß:
Nas zſoba od pogrzebionych /
Chceß mieć iuż z grobu wſkrzeßonych.

Ty trzode Pásterz wiecznośći
Myieß Krztu woda pieknośći:
Tá iest serecá oczyßczeniem /
Tá iest grzechu pogrzebieniem.
Náß dług z dawná zostáiący /
Wyplacaß / z Krzyżá wisący:
Daleś náßemu bogaćie
Zbáwieniu Krew / ku zapláćie.
Abyś był serc wiekotoczna / zć. *iáko w wyżßym.* Amen.

Hymn XLVI. tegoż Swiętá.

NA LAVDES.

Aurora Cælum purpurat, &c.

Ptrzenká niebo rumieni /
Oblok siew rádość chwał mieni:
Swiát śpiewáiąc tryumfuie /
Piekło z trzaskiem vtyskuie.
Gdy on Krol mocy zupełney /
Z iáskinie śmierći piekielney:
Oycow Senat do wolnośći
Wiedźie ná żywot wiecznośći.
Ktorego grob wielka śiłá /
Strażey kámieniem nákryłá:
Wygrał

Wygrał zwyćiężcá / á własnym
Pochował śmierć grobem ciáśnym.
Dośyć łzom / dośyć grobowi /
Dośyć dáno iest żalowi:
Powstał / ktory śmierć zhołdował /
Ták świetny Anyoł zwiáśtował.
Abyś był serc wiekotoczna / zć. *iáko w wyżßym.* Amen.

BOŻE WSTAPIENIE.

Hymn XLVII.

NA NIESZPOR.

Salutis humanæ Sator, &c.

Lodzki Zbáwićielu Pánie /
IEZV serc roskoßowanie:
Stworco wßytkich odkupionych /
Czyste świátło vlubionych.
Coś ták podległ łáskáwośći /
Abyś niosł náße sprosnośći:
A śmierći niewinnieś zázył /
Zebyś nas z śmierći wyważył.
Burzyß moc Piekłow bezdennych /
Zrywaß łáncuchy z twych wiernych:
Tryumf

Tryumf zwycięstwá zacnego /
Maß práwy Thron Oycá swego.
Niech cię dobroć przysiłuie /
Że ßkod náßych powetuie:
A gdy cię widzieć będziemy /
Skarb świátłá świetych weźmiemy / A.

Hymn XLVIII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Æterne Rex altiſsime, &c.

WWiek wysoko kroluiący /
A wiernych odkupuiący:
Z ktorym śmierć bitwę przegrálá /
A w tryumf chwałę mu dálá.
Wstępuieß w kołá świátłości /
Gdźie cię wzywa z wysokości:
Nie od ludźi dárowána
Wßech rzeczy moc / iáko Páná.
Aby troy gmách nie przeyźrzány /
Niebem y źiemią názwány:
Tákże pięknie stworzenie
Dáłoć pokłon / y władnienie.
Widząc to drżą Anyołowie /
Że los ludzki w tey odnowie:

Z ciáłá

Z ciáłá grzech / ciáło spłokuie
Ciáło Boskie / Bog kroluie.
Ty sam bądź nam rádość wieczna /
Zaplátá w niebie stateczna:
Ty świátá budynkiem rządźiß /
Zá nic roskoß świátá sądźiß.
Przeto prośim vnżenie /
Odpuść nam wßelkie zgrzeßenie:
A sercá podnieś wysoko /
Gorną łáską przed swe oko.
Kiedy poczniesz on nagłości /
Na Obłoku sąd w iásności:
Znieś karánia zásłużone /
A wroć Korony strácone.
IEZV miey cześć z dostoieństwem /
Że w niebo wchodźiß z wycięstwem:
Z Oycze / y Duchu świety /
Ná wiek wiekow niepoiety / Amen.

Náyduie się oprocz tych dwu (ktore są w Brewiarzu) Hymn trzeći, ná to Swięto bárzo piękny, poczynáiąc Feſtum nunc celebre *tymi słowy. Iednák iż w inßych Kśiąßkách, dla tego nie tu miedzy Hymnámi, ále miedzy Prozámi dáło się mu mieysce.* ☞

ZIELO-

ZIELONE SWIĄTKI.

ábo Zeſłánîe Duchá ś.

Hymn XLIX.

NA NIESZPOR.

Veni Creator Spiritus, &c.

PRzyidź Stworco Duchu w prędkośći/
Náwiedź twoich ſług wnetrznośći:
Nápełni łáſką z nátchnienia/
Sercá twoiego ſtworzenia.
Ktoryś Páráklet názwány/
Dar Boſki z Naywyżſzych dány:
Ogień/ miłość/ ſtudnia żywa/
A máść Duchowna żárliwa.
Tyś Dárow śiedmior oblicze/
Tyś pálec Boſkiey práwice:
Tyś iśćiec w Oycowſkim Słowie/
Bogácąc vſtá w wymowie.
Zápalay zmyſły świátłośćią/
Obleway ſercá miłośćią:
Ciáłá náſzego ſłábośći/
Krzepiąc cnotą ćierpliwośći.

Przez

Przez ćie niech Oycá poznamy/
A Synà iego doznamy:
W ćie Duchá obu ſpolnego/
Niech wierzym czáſu káżdego.
Niech Oćiec ſłynie Pan chwały/
A z Synem/ ktory vmárły
Powſtał/ y z Pocieſzyćielem/
Wiek wiekuiſtym weſelem/ Amen.

Hymn L. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Iam Chriſtus aſtra aſcenderat, &c.

IVż był Chryſtus w niebo wſtąpił/
Wracáiąc ſie zkąd był zſtąpił
Ná świát/ z dáru Oycowſkiego/
Máiąc dáć Duchá świętego.
Dźień náſtał świety z rocznicą/
W ktory śiedmior táiemnicą:
Swiát przez śiedm lat obrocony/
Znáczył czás błogoſłáwiony.
Gdy trzećiey ná dźień godźiny/ (wny:
Wſzczął ſie wnet grzmot świátu dźi-
Ten Apoſtołom modlącym
Znák był/ o Bogu ſchodzącym.

Z świá-

Z świátlá tedy Oycowskiego /
Bláſk powſtał Oycá zacnego:
Dla ſerc w Chryſtuſá wierzących
Zágrzania / z ſłow goráiących.
Sercá w rádość nápełnione /
Z Duchá świętego nátchnione:
Rożne głoſy wydawáią /
Cudá Boſkie powiádáią.
Znáć ich práżną Narodowie /
Z Pogan / Rzymiánie / Grekowie:
Gdy ná dźiw idą kupámi /
Wſzytkich mowią iezykámi.
Tám zły lud / niewierni Zydźi /
Ktorych głupſtwu Czárt to brzydźi:
W trzeźwich opilſtwo wmawiáią /
Wiernych Chryſtuſowych láią.
Ale przy cudow wydániu /
Zábiega Piotr w náuczániu:
Że kłamią / przeciwni Wierze /
Z Joelá świádectwo bierze.
Niech Oćiec ſłynie Pan chwały /
A z Synem / ktory vmárły
Powſtał / y z Pocieſzycielem /
Wiek wiekuiſtym weſelem.
Amen.

Hymn LI. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Beata nobis gaudia, &c.

NAm rádość Błogoſławiona /
W krąg roku ieſt przywrocona:
Gdy Duch wſzech pociech weſoły /
Spuścił ſie ná Apoſtoły.
Promieniem ogniá wynika /
Przynoſząc poſtáć iezyká:
Aby ſłow doſtátek mieli /
A miłośćią oczerſtwieli.
Wſzech iezykow zázywáią /
Ztąd Pogánie poſtrách máią:
Mniemáiąc że ſie popili /
Ktorzy Duchá pełni byli.
Stáło ſie to z dźiwney mocy /
Po świecenıu Wielkonocy:
Pod dni świętych dokończenie /
Gdy Zakon ma odpuſzczenie.
Teraz ćie / o dobry Pánie
Proſim / przez niſkie padánie:
Nam wlane z niebá gornego
Day dáry / Duchá świętego.

Gdy iuż sercá poświecone /
Twą łáską są nápełnione:
Odpuść nam winy z vczynku /
A day czásy odpoczynku.
Niech Oćiec słynie / rć. *iáko ná Nieſpornym.*
Amen.

W TROYCĘ PRZENAY-DOSTOYNIEYSZĄ.

Hymn LII.

NA IVTRZNIĄ.

Summæ Parens clementiæ, &c.

WIelkiey Oycze łáskáwośći /
Rządząc gmách świátá przestrony:
Jedyny w Boskiey ustnośći
Boże / w Trzech Osobách czczony.
Zwiedź nas w powstániu rąk dáiąc /
Żeby dußá trzeźwo wstáłá:
A w chwale Boskiey paláiąc /
Powinne dźięki oddáłá.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Synem Oycowskim w iednośći:
Z Duchem świętym społeczna /
Przez nieskończone wiecznośći / Amen.

Hymn LIII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Tu Trinitatis Vnitas, &c.

TY Troyce świetey iedności /
Rządząc świát w wielkiey możności:
Rácz przyiąć chwałę z śpiewániem /
Ktorą wnośimy przed wstániem.
Wschod Jutrzenki wdźięcznie świta /
Posel przed słońcem záwita:
Noc vchodźi z ćiemnośćiámi /
Rządź świátłośći świeta námi.
Bądź Oycze Boże chwalony /
Z Synem záwße ziednoczony:
Z Duchem niebá świátłośći /
Teraz y ná wiek wiecznośći.
Amen.

Nieſpornego nie położyłem, bo iuż ieſt wyżey w Nieſporze Sobotnim Rocznym, to ieſt, Iam Sol recedit igneus, *nápiſány.*

BOŻEGO CIAŁA
y przez Oktawę.
Hymn LIV.
NA NIESZPOR.

Pange lingua glorioſi, &c.

SLaw iezyku chwálebnego /
Ciáłá dźiwne świątośći:
A krwie kleynotu drogiego /
Ktorą zá świát z miłośći:
Owoc wnątrza wſpániałego
Wylał / Krol wſzelkich włośći.
Nam dány / nam Národzony /
Przez Pánieńſkie zrodzenie:
Z ludźmi żył ſtowárzyſzony /
Sieiąc ſłow ſwych naśienie:
Przybytek ſwoy vteſkniony
W dźiwne zámknął zrzadzenie.
Przy oſtátnim wieczerzánu
Vśiadſzy z Brácińkámi:
Doſyć czyniąc przykazániu /
W Zakonie potrawámi /
Pokarm dwunaſtom w zebrániu.
Dał ſie ſwymiſz rękámi.

Słowo Ciálem / Chleb prawdźiwy
Słowem w Ciáło obráca:
A wino w Krew / Chryſtus żywy /
Choć zmyſł ſwoy bieg vtráca:
Dowod ſercom niewątpliwy /
Sámá wiárá wyſtárcza.
Przeto świątość ták doſtoyną
Czćimy w vnizonośći:
A náuke Stározakonną
Dáć nowey chwálebnośći:
Wetuiąc wiárą gruntowną /
Zmyſłow tepych ſłábośći.
Oycu / y Jednorodzonemu
Chwálá / y wdźięczne pienie:
Żywot / możność / y cześć k temu /
Bądź y błogoſłáwienie:
Z obudwu pochodzącemu /
Bądź zárowne chwalenie / Amen.

Hymn LV. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Sacris ſolemnijs iuncta ſint gaudia, &c.

DO dniá chwálebnego weſela przydáymy /
A z ſercá ſzczyrego chwałę záśpiewáymy:

Precz stárość / wszytkiemu czás iuż być w odnowie
Myślom / vczynkom / y mowie. (wie/
Noc przypominamy ostátniey Wieczerze/ (rze:
Gdy Krystus z Báránkiẽ Przásnik/ co iest w wie=
Dał Bráćiey / zwyczáiu strzegąc Zakonnego /
Oycom stárym podánego.
Po Báránku / ktory znák był / y iedzeniu
Dáne Ciáło Pánskie / Vczniom w zgromádzeniu
Ták káżdemu cále / ták wszytkim wspolności /
Przyznáć rak iego możności.
Dał Ciáło w potráwe stworzeniu slábemu /
Dał y Krew zá napoy człowieku smutnemu:
Mowiąc / że wam dáie ten Kielich / weźmiycie/
Z ktorego wszyscy piycie.
Ták tedy sam sprawił to Ofiárowánie /
Ktorego polecił świete spráwowánie
Szczegulnym Káplanom / ći sámi moc máią
Pożywáć / y drugim dáią.
Już sie Chleb Anyelski chlebem ludzkim stáie/
Chleb niebieski dawnym znákom koniec dáie:
O rzeczy przedziwna / iże Páná swoiego
Lichy żebrak sługá iego.
Ciebie Boże w Troycy prosimy iedyny/
Przy chwale twey do nas spraw twe náwiedziny
Niechćiey nam twych ściesek gdy idziem zákry=
W świátłość / gdzie raczyś przebywáć / (wáć
Amen.

Hymn

Hymn LVI. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Verbum supernum prodiens, &c.

SLowo z niebá wysokiego /
W práwicy Oycá zostáiąc:
Droge ma do dzielá swego /
Idzie w wieczor żywot dáiąc.
Od Vczniá ná Játki práwie/
Máiąc dan być Przeciwnikom:
Pierwey w żywotá potráwie /
Dał sie swoim Zwolennikom.
Ktorym w dwu Osob rożności /
Dał swą Krew świętą y Ciáło:
Aby w dwoiákiey istności /
Nákarmił człowieká cáło.
Brátem sie stał w Narodzeniu /
Pokármem spolnie iedzący:
Szácunkiem w śmierći skończeniu /
A nagrodą kroluiący.
O wszech Ofiáro zbáwienna /
Co wzwodzisz niebá podwoie:
Reká nas ćiśnie woienna /
Day moc / day posiłki twoie.

J 3 W Troy=

W Troycy Pánu y w iedności /
Niechay wieczna cześć hołduie:
Ktory żywot ná wieczności /
Niech nam w Oyczyźnie dáruie.
AMEN.

Koniec Hymnow ná Swiętá Roczne, ktore ruchome zowią.

Náſtępuią Roczne Swiat nie ruchomych, to ieſt, pewne iuż dni ſwe w Roku máiacych, á dla tego porzadkiem Mieśiacow, ták iáko w Brewiarzu y Dyurnale, one prowádzę: złaczywſſy oraz Pátrony ſwięte Polſkie y Szwedzkie, iáko ktorego w ktorym Mieśiacu Swięto przypada.

MIESIAC

MIESIAC STYCZEN.

W Pierwſſy dźień záwſſe Mieśiacá tego Nowe Láto, *ktore Swięto, iáko inſſe Swiętá Zbáwienia náſſego, Synowi Bożemu przyzwoite, lubo dni ſwoie pewne máia, w Mieśiacách iáko Boże Národzenie XXV. Grudniá. Nowy Rok, ábo Obrzezánie Chryſtuſá Páná, w ninieyſſym Mieśiacu* I. *Trzech Krolow w tymże* VI. *Iednák nie miedzy nieruchomemi, ále po Adwencie záraz położone Hymny ich podług Brewiarzá tu prowádzę.*

14. Styczniá w Swięto IMIENIA IEZVS

Hymn LVII.

NA NIESZPOR.

Ieſu dulcis memoria, &c.

JEzu wſpommienie ſłodkośći /
Dáiąc ſerc práwe rádośći:

Lecz nád miod y pomyślności /
Jego słodka obecności.
Nic w Pieśniach vcieszniejszego /
Nic w słuchu przyiemniejszego:
Nic nie iest w myśli słodszego /
Jak IEZVS, Syn Naywyższego.
Ni iezyk może wysławić /
Ni Pismo tego wystáwić:
Kto doznał / mogł wiárą spráw.
Co miłość IEZVSA ziáwić.
IEZV bądź nászą rádością /
Ktory masz płácić wiecznością:
Niechżeć z nas będzie cześć chwałá /
Poki wieczność będzie trwálá / Amen.

Hymn LVIII. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Iesu Rex admirabilis, &c.

IEZVSIE Krolu cudowny /
Nad Zwycięzco ze wszech głowny:
W słodkości swey niewymowny /
W żądzy serc żadney nierowny.
Gdy nász zwiedzasz wnetrzności /
Swieci im prawdá iásności:

Obrzy-

Obrzydzasz świátá márności /
A wnątrz zápalasz w miłości.
IEZVS słodkość serc prawdziwa /
Swiátło myśli / studnia żywa:
Wszelka rádość przerownywa /
Nad wszech żądz świetych opływa.
IEZVSA wszyscy poznaycie /
Miłość iego vprasżaycie:
IEZVSA chćiwie szukaycie /
W szukániu sie zápalaycie.
IEZV niechći w głos śpiewamy /
Niech cie w żywot wyrażamy:
Niech cie z serc nászych kochamy /
Teraz / y w wiek gdzie żyć mamy / Am.

Hymn LIX. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Iesu decus Angelicum, &c.

IEZV Anyelska piękności /
W vszách śpiewánie słodkości:
W vstách miod dziwney wdzięczności /
Napoy sercom z wysokości.
Lákną cie bie kosztuiący /
Prágną im bárziey piiący:

Zadáć wiecey nic niechcący/
Procz IEZVSA, miłuiący.
O IEZV moy słodki Pánie/
Westchnieniom dúßnym vśánie:
Ty lez pobożnych ßukánie/
Ty myśli wnetrzney wołánie.
Zostańże śie Pánie z námi/
Swieć nam twemi promieniámi:
Spadź chmury śprośne zmyślámi/
A nápełń świát słodkośćiámi.
IEZV kwiećie Mátki Pánny/
Nam w roskoß słodkośći dány:
Z Jmieniá chwał ećia názwány/
W Krolestwie dobr nieprzebrány/ A-

Dniá 18. Styczniá Káthedry Piotrá ś. te dwá Hymny y do inßych Swiąt Piotrá ś. należą.

Hymn LX. ná Swięto wzwyż miánowáne Káthedry Piotrá ś.

Quodcunq; in orbe nexibus reuinxeris.

COkolwiek ná tym świećie chceß mieć związano/
Ták y w zamkách niebieśkich muśi być miano:
A co dána moc tobie tu oświobodźi/
Już wolnym y ná niebo wyśokie wchodźi: (śći.
Gdy śie świát skończy Sędźią będźieß w śtogo-
Oycu niech ná wiek wieczną chwałe dawamy/
A twey ećći pieśń vprzeymą niech záśpiewamy:
Synu wieczny y Duchu niech trwa ná niebie/
Pokłon ozdobá tobie/ á świętą ćiebie
Troyce/ niech ećáśy wßytkie chwałą wiecznośći.
Amen.

Hymn LXI. pośpolićie

NALAVDES.

Swiąt Piotrá ś.

Beate Paśtor Petre, clemens accipe &c.

SWiety Páśterzu Pietrze przyimi łágodnie
Prośby proßących/á rácz związáne zbrodnie
Słowem rozwiązáć/ktory wziąłeś moc one:
Ziemi niebo otwierać/ y mieć zámknione.
Niech Troycy świetey chwałá wieki przebywa/
Cześć/ pokłon/ wßelka władza/ y pieśń krzykliwa
W iedności/ ktory záwße ma Pánowánie
Przez wßytkie wieki/dokąd wiecznośći ştánie.
Amen.

Iáko

Iáko y ktory Hymn do Godźin y czásow w nabożeńſtwie tego Swiętá należy, zrozumieſs z Brewiarzá y z Dyurnału.

Dniá 25. Styczniá Náwrocenia Páwłá świętego.

Hymn LXII.

Egregie Doctor Paule mores instrue, &c.

SWiety Doktorze Páwle / vcz obyczáiow/
A sercá náſze wprowadź do gornych kráiow:
Ze vyźrzy południe wiárá bez zaſłony /
A miłość iáko ſłońce doydźie Korony.
Niech Troycy świetey chwalá wieki przebywa/
Cześć / pokłon / wſzelka władza / y pieśń krzykliwa
W iedności / ktory záwſze ma Pánowánie
Przez wſzytkie wieki/dokąd wieczności ſtánie / Amen.

Ten Hymn ná wſzytkie czáſy y Godźiny Swiętá tego, y do inſzych Swiat Páwłá ś. należy.

Dniá

Dniá 30. Styczniá MARTYNY S. *ktore Swięto do nabożeńſtwá vpodobánego ábo dobrowolnego ieſt podáne.*

Hymn LXIII. tego Swiętá NA NIESZPOR.

Martynæ celebri plaudite nomini, &c.

MArtyny z pleſkániem imie cne wſławiayćie
Mieſzkáncowie Rzymſcy przy chwale pleſkayćie: (ná/
Sławćie ią w zaſługách Páńieńſtwá vczcznego
Sławćie zá Chryſtá zmęczona.
Tá gdy ſie z wyſokiey czći Rodzicow rodźi
Miedzy pieſzczotámi/práwie w miłym chodźi
Zbytkow omamieniu / w bogáctwách opłynie/
Co wiec w ſzczęściu domow bywa. (wa/
Wzgárdźiwſzy pożytki doczeſne / oddáie
Siebie Pánu świátá / á hoyną ſie eſtáie
Vbóſtwu dla Chryſtuſá dáiąc máietności/
Szuka nagrod z wyſokości.
Rácz oddalić od nas roſkoſzy omylne
Boże / ktory czyniſs Męczenniki ſilne:
Troy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie/
Zkąd láſki dáieſs zbawienie / Amen.

Hymn

Hymn LXIV. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Non illam crucians vngula, non feræ.

ANi ią ſtrogi zwierz / áni hak drapieżny
Wzruſza / w ſtráſznym biciu ſtawa vmyſł mężny:
Przeto z świetych Chorow Anyeli ſchadzáią /
Niebieſki pokarm iey dáią.
Owſzem Lew okrutny miechawſzy ſtrogośći /
Kládźie ſie do nog twych z rykiem láſkáwośći:
Wſzákże cie Mártyno miecz z świátem roz- (dźiela /
A wnośi do Swietych wiela.
Ciebie Oltarz ślicznie kádźidłem pachnącym
Kurząc ſie wydawa / znák prośbom gorą- (cym:
A fałſzywe trácąc / o tobie wroženia
Gládźi ziáwieniem imieniá.
Rácz oddalić od nas roſkoſzy omylne
Bože / ktory czyniſz Męczenniki ſilne:
Troy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie /
Zkąd láſki dáieſz zbáwienie /
Amen.

Hymn LXV. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Tu natale ſolum protege, tu bonæ &c.

PRoyczyſtey ziemi broń / ty dobrom Páńſkim
Day pokoiu mieyſce / w Páńſtwie Chrześćiáńſkim:
Zbroyny chrześć / y ſtrogie woienne zgráie
Wprowadz w Biſſurmáńſkie kráie.
Y Krole w Brátérſtwie pod Krzyżá zwolawſzy
Horagiew / Solimáńſkie zwiąſki zerwawſzy:
Zemſtą niewinney krwie / nieprzyiaćioł brzydkich
Z gruntu śił pozbáwiay wſzytkich.
Tyś náſzym filarem / ty ozdobá mila /
Bogdaybyś poſługi ſerc náſzych baczyłá:
Przyimi modły Rzymu wdzięk / ktorzy nabożnie
Spiewa / czcząc obchod twoy rożnie.
Rácz oddalić od nas roſkoſzy omylne
Boże / ktory czyniſz Męczenniki ſilne:
Troy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie /
Zkąd láſki dáieſz zbáwienie /
Amen.

MIESIĄC LVTY.

Dniá 2. GROMNIC, ábo Oczyßczenia Przebłogoßławioney PANNY MARYEY

Hymn LXVI.

NA NIESZPOR.

Aue maris ſtella, &c.

WItay Gwiazdo morza /
Zacna Mátko Boża:
K temu záwße Pánno /
Szczeßna w niebo Bramo.
Maß láski z ſłow AWE,
Z Gábryelá ſpráwę:
Wroć nam pokoy z drzewá /
Mieniąc imie EWA.
Rozwiąż grzeßnych krepy /
Oświecay wzrok ślepy:
Zgładź z nas złośći brzydkie /
A day dobrá wßytkie.
Wyraź Mátki imie /
Przez cię niech głos przyimie:
Ten

Ten co dla nas Synem
Chćiał być twym iedynem.
Pánno przewyborna /
Nád wßytkie pokorna:
Zdiawßy z nas win ſforę /
Wpraw w czyſtość / w pokorę.
Day żywot pobożny /
Spraw pokoy podrożny:
Jezuſá widzenie /
Z nim ſię náćießenie.
Bądź Oycze chwalony /
Chryſte ozdobiony:
Z Duchem Przechwálebnym /
Trzey pokłonem iednym / Amen.

Hymn LXVII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Quem terra, pontus, æthera, &c.

KTorego świát / niebo / morze /
Chwali / ſtawi / czći w pokorze:
Tego co Troy Gmách kieruie /
Czyſtość MARVEY pićſtuie.
Temu Słońce / Mieśiąc / wßelkość /
Służy przez długich lat wielkość:

K Láſki

Łáski z niebá nápełnieniem/
Nosi go Pánná Brzemieniem.
Szczęśliwa Mátká dárámi/
Ktorey Mistrz nád niebiosámi:
Dźierżąc w garśćce świát stworzony:
Skrzynią wnątrza iest zámknięty.
Szczęśliwa z Postá gornego/
Płodna z Duchá nayswietszego:
On Narodom pożądány/
Z iey Żywotá iest nam dány.
Bądź Pánie náś pochwalony/
Ktoryś z Pánny Narodzony:
Z Oycem/ y Duchem świátłości/
Ná nieskończone wieczności/ Amen.

Hymn LXVIII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

O glorioſa virginum, &c.

O Chwálebna nád Pánnámi/
Wynioſła nád niebiosámi:
Máluchny/ ktory cię stworzył/
Z twych piersi cnych mleká pożył.
Co Ewá smutna stráciłá/
Tyś zacnym płodem wrocilá:
Żeb

Żeby wszedł w niebo płácz ziemski/
Otwieraś Zamek niebieski.
Tyś forta Krolá Gornego/
Z Pálacem świátłá iego:
Żywot przez Pánne wrocony/
Skacz Narodźie odkupiony.
Jezusie tobie bądź chwałá/
Żeć Mátká Pánná zostáłá:
Z Oycem y Duchem świátłości/
Ná nieskończone wieczności/ Amen.

Hymn LXIX. tegoż Swiętá ná Godźiny wszytkie y Kompletę.

Memento rerum Conditor, &c.

MIey wzgląd/ o Stworco wszytkiego/
Żeś niegdy ciáłá nászego:
Z świętego Pánny brzemienia/
Wźiął postáć od Narodzenia.
MARVA Mátko ziednánia/
Mátko słodka smiłowánia:
Ty nas z nieprzyiaciol wymi/
A w godźine śmierći przyimi.

Jezuśie bądź pochwalony /
Ktoryś z Pánny Narodzony:
Z Oycem y Duchem świátłośći /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Te Hymny wzwyż nápisáne Przenayczystßey Mátki Bożey, ná wßytkie Swiętá iey, tymże porządkiem czásow y Godźin iáko tu maß, bywáią odprawowáne.

Dniá 4. Lutego ANSGARY SWIĘTEY.

Hymn LXX.

Ansgari Pater optime, &c.

ANsgáry Oycze pobożny /
Nas wwiedźionych w błąd zdrożny:
Wywiedź z rátunku swoiego /
Do zwiąsku Chrystusowego.
Niewiernym dáieß wiedzenie
W Ewángeliey / ćwiczenie:
Oświecáiąc narod źiemski /
Zprowadzaß ná tor niebieski.

Dobry

Dobry Pásterzu / ty śmiele
Pásieß owieczki / w Kościele
Vczac / áby wprawdźie żyły /
Wßechmocność Chrystá chwaliły.
Tálent w mądrości łaſk dány /
Z sowitością pozyſkány:
Przynośiß chwały Krolowi /
Ku ozdobie pokoiowi.
Bogu Oycu chwałá wieczna /
Z iedynym Synem społeczna:
Z Duchem pociech y rádości /
Ná nieskończone wieczności / Amen.

Ten Hymn ná wßytek dźień Swiętá tego.

Dniá 25. Lutego SIGFRID. S.

Hymn LXXI.

NA NIESZPOR.

Sigfridi almi Præſulis, &c.

SAgfrydá Biskupá onego
Slawmy / pieśnią wierßá tego:
Ktory Szwedow náuczáiąc
Pokrzćił / dar im z nieba dáiąc.

Jáko promień z swey piękności
Wydáie perłá w ciemności:
Ták czćią Boską oświecony/
Swiecił ten Biskup wsławiony.
Ktory sie Angliką rodźi/
Z Przezacnych Przodkow pochodźi:
Rod wysoki świádkiem tego/
Krolow Państwá Angielskiego.
Ten Anglik ráczey Anyelski/
Maż nam spuszczony niebieski:
Niech domieści swych wiednośći/
Do Anyelskiey wysokośći.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym cć. *iáko maß w poprzedzáiącym Hymnie.* Amen.

Hymn LXXII. tegoż Swiętá NA LAVDES,

y przez wßytkie Godźiny.

Ignitus sacro flamine, &c.

DVchem świetym zápalony/
O Boską cześć vwiedźiony
Sygfryd/ oyczystey Angliey
Zrzekßy sie. ßedł do Szwecyey.

Tam

Tám Krolá y z ludem iego/
Jádem złym nápoionego
Ználazßy/ vczuł żal srogi/
Że ten Narod chwalił Bogi.
Wnet Bogá iednego wsławia/
Krolowi z tych slow obiawia:
Kto vwierzy/ zbáwion będźie/
A okrzći sie w wiernych rzędźie.
Z tych slow zley wiáry przestawa/
OLAVS Bogá wyznawa:
Wźiął w serce náukę niebieską/
Dał pod Chrzest ßyie Krolewską.
Sygfryd/ znáczy Chorążego/
A w tym go ma Bog práwego:
Nieprzyiaćioł ćießkich gromił/
Gdy lud Szwedzki we Krzćie omył.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem pociech y rádośći/
Ná mieskończone wieczności.
Amen.

MIESIĄC MARZEC.

Dniá 23. Márcá Swięto

GABRYELA ARCHANYOŁA

ná Nieſpor, Laudes y Godźiny.

Hymn LXXIII.

Mentibus lætis iubilemus omnes, &c.

W Weſołey myśli wſzyſcy záśpiewaymy /
Rzykliwe ſtrony ná geślách wzbudzaymy
Gdy wdźięczny zſchodząc Gábryel w te kráie /
Bláſk z niebá dáie.
Dźiewoſłąb Pánny Naświetſzey zſtępuie
Dźiś / á z nim wielkość Anyołow ſpołkuie:
Chryſtuſá wielbiąc / w tryumfálnym ſtanie
Wſzytko zebránie.
Ztąd Gábryelá ſławe Przednieyſzego
Chor náſz niech śpiewa / máiąc zá iednego
Z onych to śiedmi przed Pánem ſtoiących
Roſkaz czyniących.
Poſeł niebieſki tenże poſrzednikiem
Gábryel wſzedźie / ſpraw wielkich Rzecznikiem:
Z weſelem świátu niech ziáwi ſkrytości /
Od Wſzechmocności.

Zwiá-

Zwiáſtuyże nam dźiś / proſim Gábryelu /
Wiecznych ſpoczynkow dar przednieyſzy z wielu
Że wżdy niebá dwor odźierżym ſpołecznie /
Śpiewáiąc wiecznie.
Niech nam to zdárzy Boſtwo wwielbione /
Oycá y Synà / z świętym ziednoczone
Duchem / ktorego przez wſzytek ſie zlalá
Swiát cześć y chwałá.
Amen.

Hymn LXXIV. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

En noctis medium, ſurgite propere &c.

OTo iuż pułnocy / ſkwápliwie wſtawayćie /
Cześć nową śpiewániem Pánu záczynayćie
Bo wſzytkim Gábryel przyniosł tey godźiny
Wdźięczne zbáwienia nowiny.
W te godźine Pan ieſt z wnątrza Pánieńſkiego
Ludźkiemu plemieniu dány. á do tego
Z gruntu nieprzyiaćioł oraz zwyćiężywſzy /
Zmartwychwſtał Piekło zburzywſzy.
Przeto powſtawáiąc ſpolnym ocuceniem /
Czyńmy Swietym w niebie modły z vnżeniem:
Oſobliwie Pánu / zá Anyołá dánie /
Ktory ma wſzytkich ſtáránie.

Azaß ludzka możność słußnie to ogłosi /
Jákie świátu dáry Gábryel przynosi:
On dußyczki świete by Páná widziały
Wnosi do niebieskiey chwały.
Przeto cie o Wodzu láskáwy prosimy /
Rácz nam ziednáć láske / nie gardź mizernymi:
Vproś miłośierdzie v Wßechmogącego /
Że nas zbáwi ode złego / A.

MIESIĄC KWIECIEN.

Dniá 13. Swięto

HERMONOGILDA S.

Hymn LXXV.

NA NIESZPOR.

Regali solio fortis Iberiæ, &c.

WMożney Iberyey z domu Krolewskiego /
Hermonogildzie / chwało świátłá Mieczeńskiego:
Toć miłość Chrystá spráwia /
W niebieskie pułki postáwia.
Trzymaß ślub dány Bogu w gruntowney dobie (bie /
Posłudze oddawáiąc / y nád nieg sobie
Nic nie maß / á strzymywaß
Lubość złą / y czuynie zbywaß.
Powściągaß wzrußenia / páßtwisko złośliwe
Poczynáiącym grzechom / czyniąc niewątpliwe /
Przez tor dobry chodzenie / (we /
Gdźie drogá prawdźiwa żenie.
Bądź świátá Pánu chwałá żyżna Oycowska /
Z vst proßących miechay cześć kwitnie y Synowska:
A Boski z wywyższeniem
Duch niech ma pokłon sławieniem.
Amen.

Hymn LXXVI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Nullis te genitor blanditijs trahit, &c.

ZAdnymi cie rodźic nie zwiodł pießczotámi /
Anis sie vsidlił życia bogáctwámi:
Ani perel ślicznośćią /
Ani Kroleßtwá chćiwośćią.
Odmienić cie nie mogł strách mieczá ostrego /
Ni sie lekaß furiy kátá krwie chćiwego:
Bo trwálßze nád znikome
Roskoßy / maß niewidome.
Teraz cie obrońcą z niebá niech doznamy (my
Láskáwego w prośbách / gdy twoie śpiewa-
Zwycie-

Zwycięstwo z śmierći wźiete/
Skłoń do nas vcho twe świete.
Bądź świátá Pánu chwalá żyżna Oycowska/
Z vst proßacych niechay cześć kwitnie y Syn owska:
A Boski z wywyższeniem
Duch niech ma pokłon sławieniem/
Amen.

MIESIĄC MAY.

Dniá 3. Máiá Swięto

ZNALEZIENIA KRZYZA S.

Wßytkie Hymny Niedźiele Paßionis, *to ießt Białey názwáney, y tymże porządkiem iáko támże ßą położone.*

Dniá 4. Máiá Swięto FLORIANA S.

NA NIESZPOR.

Hymn LXXVII.

Gratuletur Eccleßa, &c.

NIech Kościoł winßuie ßobie
Nowey ßławy ku ozdobie:

Da Boskiey láßce śpiewánie/
Zá cześć w świetym Floryánie.
Ten w Mieśćie Tecyey ßławny
Dom wzgárdźiwßy/ y rod dawny:
Gdy ßie zwycięstwo zbliżało/
Ktore w świetym z mąk być miáło.
Wnetże Towárzyßeż iego/
Łżą ßłowy/ bitą świetego:
Już proßony/ uż męczony/
Lecz w Wierze nieprzełomiony.
Przeto go oßeką rwano/
W Mężu winy nie widźiano:
A gdy był w głębią rzucony/
Wnet zoßtał Rát záślepiony.
Ná opoce zacne Ciáło
SSplynawßy/ ßtraż z Orłá miáło:
Pobożney że pogrzeb ßprawia/
Waleryey/ ßamże ziáwia.
Gdy ćiáło w grob ießt wieżione/
Bydle prągnieniem zemdlone:
Dźiwnie iednák pośilone/
Przez źrzodło nowo ziáwione.
Tobie Pánie wieczność chwały/
Ktory powßtałeś vmárły:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná mießkończone wieczności/
Amen.

Hymn LXXVIII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Sæpe Martyr verberatus, &c.

CZesto Męczennik chłostány/
Hakiem po ćiele drapány:
Mowił; Bogá w Troycy chwale/
Wstydząc Aquillińá stale.
Właśnie czyniß Aquillinie/
Ják depcący kwiát w tarninie:
Trzeß/ koleß kwiát poświecony/
Kwiát bárźiey pachnie ściśniony.
Już/ o Mężu/ Bogu miły/
Day nam z nieprzyiaćiol śiły:
Przećiwnych Chrystowey wierze/
Te dźierżąc/ śtaleś w swey mierze.
Tobie Pánie wieczność chwały/
Ktory powstaleś vmárły:
Z Oycem y Duchem świátłości/
Ná nieskończone wieczności/
Amen.

Dniá 8. Máiá Swięto

TANISŁAWA SWIĘTEGO,

Biskupá Krákowskiego.

Hymn LXXIX.

NA NIESZPOR.

Gaude Mater Polonia, &c.

CIeß śie Polsko Rodźićielko
Będąc Potomká zacnego:
Krolá z niebá możność wielką/
Czuynie chwał czásu káżdego.
Ktorego śkárby obśite/
W Biskupie cnym Stánisłáwie:
Herby z męki známienite/
Swiecą w dźiwney cudow sławie.
Ten sprawiedliwości broniąc/
W gniew Krolowi podał śiebie:
Dla krzywd ludzkich stał nie stroniąc/
Zołnierz Chrystusow w potrzebie.
Tyráná z spraw okrućieństwá/
Gdy słowy stale strofuie:
Zwyćiestwem sławę męczeństwá/
Rozśiekány zásługuie.

Nowy cud práwie przekłáda /
Swiátło nád Swietym ziáwione:
W iedno ciáło ſtuczki ſkłáda /
Niebá lekarz rozroznione.
Ták Stánislaw Biſkup świety /
Ná niebieſki Dwor ſie wnośi:
Ze v Bogá w pomoc wźiety /
Nam odpuſzczenie vprośi.
W iego zaſlugách proſzący
Niewáia dar vzdrowienia:
W nagle śmierći wpadáiący /
Przychodzą do ożywienia.
Dotknieniem Pierśćieniá iego /
Z wrzodźiálych chorob powſtáią:
Przy mieyſcu Grobu świetego /
Wiele niemocy ſkłádáią.
Sluch gluchym bywa wrocony /
Chromym chodu vżywánie:
Niemym iezyk náprawiony /
Znika dyable opetánie.
Szcześliwyś Krákowie z tego /
Swietym Ciálem zbogácony:
Stworce Bogá Wſzechmocnego /
Chwal ná czás niezámierzony.
Niech cześć w wiek Troycy wynika /
Chwałá / poklon / y śpiewánie:
Zá zwyćieſtwem Męczennika /
Niech w nas rádość nieuſtánie / A. Ten

Tenże Hymn do wſzytkiego Nabożeńſtwá y Godźin Vroczyſtośći ś. Stániſławá.

Dniá 18. *Máiá Swięto* ERYKA S.

Hymn LXXX.

NA NIESZPOR.

Adeſt dies lætitiæ, &c.

Dźień mamy wielkiey rádośći /
Eryk świátłem ſie chwal grodźi:
Krol y Pátron Szwedzkich włośći /
W niebieſkie pálace wchodźi.
Ktorego z cnot kwitnącego /
Ná Krolewſki Thron wſadzáią:
Chetny Senat / y lud iego /
Zgodnie Krolem mieć żądáią.
Vmartwia ćieſzko poſtámi /
Swiete Ciáło / świety wſzytek:
Obiera włośienicámi
Ten Chryſtuſowi przybytek.
Slugi Boże Krol doſtoyny /
Ku wiekſzey czći Boſkiey wznawia:
Jáko Sálomon ſpokoyny /
Z Kośćioły znowu ſtáwia.

Tarcz wiáry zastoná iego /
Strzały nieprzyiáciol psuie:
Wniść do Krolestwá Bożego/
Przez męczeństwo zásługuie.
Z świetey onego zasługi /
Jezu wszech Odkupićielu:
Raczyß nam odpuścić długi /
A w wiecznym daß być weselu/ Amen.

Hymn LXXXI. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Hymnum nouum lætitiæ, &c.

HYmnu z wesela nowego /
Nowość rzeczy potrzebuie:
Eryk z męczeństwá dniá tego
Nowey chwały dostępuie.
On iák Heliaß czártowe /
(Smiele sie ná hárc stáwiáiąc)
Zbił bálwochwálstwo ná głowe /
W Zakonie Páńskim paláiąc.
Kościoł w powßechnym zebrániu
Szerzy/ swoy lud Fińskie Páństwá:
Krol ku Boskiemu wyznániu /
Ciągnąc od chwały ßátáństwá.

Krwią

Krwią z iego Ciálá męczeńską /
Skoro oczy námázálá:
Złożona ślepotá ćießká /
Niewiástá záraz przeyźrzálá.
Z zasług cnych tego Swietego /
Jezu wßech Odkupićielu:
Odpuść nam co ieść winnego /
A day żyć w wiecznym weselu / Amen.

Hymn LXXXII. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Laudes ad laudes iungite, &c.

CHwał przydayćie Laudesowym /
Niech w Laudes będzie chwalony:
Chrystus w swym Rycerzu nowym.
Ktory w żołd niebá złączony.
W srogim ściśnion obleżeniu /
Ná dzień Bożego Wstąpienia:
Swiety Eryk ná chwaleniu /
Wielkim Boskiego imienia.
Krzyż Páński sercem żárliwym /
Zbáwienie swe Krol trzymáiąc:
Wyßedł przećiwko złośliwym /
Woyskom nic sie nie lekáiąc.

Nowy Dawid swą śmiałością
Dzielny / gdy z świátá odchodźi:
W Syon świety z ßczęśliwością /
Ná Krolestwo wieczne godźi.
Zwyćięzcá w niebie kroluiąc /
Z wielkich cudow obiáśniony:
W dźiwnych cnotách obfituiąc /
Wielu wspomaga proßony.
Z cnych zaslug tego Swietego /
Jezu wßech Odkupićielu / zć. *Iáko w wyżßym.* Amen.

MIESIĄC CZERWIEC.

Dniá 12. *Swięto* ESCHILAS.

Hymn LXXXIII. NA NIESZPOR.

Iam dies adest celebris, &c.

IVż máiąc dźień chwálebnośći /
Głos nowe pieśni spráwuie:
Iż rospędźiwßy ćiemnośći /
Miárá powßechna kroluie.
Cieß sie Mátko Brytánia /
Ze ćzći Potomká tákiego z

Wiecey

Wiecey sie ráduy Szwecya /
Z Gwiazdy świátłá wznowionego.
Swiátło z cudow Eschil ziáwia /
Gániąc Pogánskie obrzędy:
Chrystusá Stworce wysławia /
A wßech Zbáwićielá wßędy.
W náuce z przykładem wstawiony /
Ná zbáwienie wßytkich godząc:
Smierć podiął nieustráßony /
W ßczęśliwą rádość przechodząc.
Tobie cześć chwálá wiekámi /
Korono zwyćięzcow ziemskich:
Nas Eschilego modłámi /
Wwiedź do Pálacow niebieskich / A.

Hymn LXXXIV. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Eschili pro victoria, &c.

ZE Eschil zwyćięzył śmiele /
Mátko wesel sie Kośćiele:
Wźiąwßy z Chrystusá łask wiele /
Czyń z nabożeństwem wesele.
Nabożny / świety w ćichośći /
Wzor cnot żywotem zostáwił:

Zakon Boski w obeczności /
Slowem y przykładem stawił.
Był w wierze wszytkim świecący /
Przez cudá Boskie czynione:
Swiát ten pod nogi kładący /
Rece z cnot miał vmocnione.
Smiercią cielesną wzgárdziwszy /
W śmierć Chrystową myśl wpoiwszy:
Ták przegrał / lecz zwyciężywszy
Wiecey wygrał / śmierć pożywszy.
Tobie cześć chwałá wiekámi /
Korono tryumfuiących:
Nas Eschilego modłámi /
Wiedź w pałac niebá proßących / A.

Hymn LXXXV. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Summi præcepta Domini, &c.

ZAkon Páná Naywyższego /
Wzgárdźili sercem złośnicy:
A zaboy Biskupá swego /
Popełnili niewiernicy.
Zábity iest kámieniámi
Eschil / przykładem Stephaná:

Ták

Ták też zá mężoboycámi /
Vmieráiąc prosi Páná.
Odpuść / mowi / nedznych złośći
Oycze / nie miey zá grzech tego:
Chryste oczyść niepráwośći /
Láską smiłowánia twego.
Boży Męczenniku stały /
Vprażay Bogá zá námi:
Że mu dawáć będziem chwały /
Nieskończonymi wiekámi / Amen.

Dniá 13. Czerwcá ANTONIEGO Swiętego z Padwy.

Hymn LXXXVI. NA NIESZPOR.

En gratulemur hodie, &c.

OTo winßuymy dnia tego /
Chrystu: sowi Pánu wdzięcznie:
Gdy przy chwale Dworu iego /
Już wesół Antoni wiecznie.
W ślad Oycá Fráncißká słynąc /
Ták sie mu podobnym ostáie:
Jáko z źrzodłá strumień płynąc /
Wode zbáwienia wydáie.

W ßerz y w dluż leie dáleko /
A śmiertelnie vprágnionych:
Nápawa z słow żywych lekko /
Rossą świętą odżywionych.
Ten ktory w Ran znákonośnym /
Oycu Syn vgruntowány:
Każąc o tytule wznioślym /
Sam iák zránion iest widźiány.
Z tákim Hetmánem wowiąc /
Siebie zwyćiężcá zwyćięża:
Żołnierz z wodzem przemießkuiąc /
Już zdeptał woien oręża.
My w polu boiu tákiego /
Przy czći Oycowskiey ſtawaymy:
Tu wzietość imienia swego /
Przez ſromotę zwyćiężaymy.
Niech to da Syná Rodźićiel /
A z Oycá Syn vrodzony:
A obom rowny Stworzyćiel /
Duch w pociechách nieskończony / A.

Hymn LXXXVII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Laus Regi plena gaudio, &c.

RAdośna Krolowi ſtawá /
Ktory iest placą żołnierſtwá:
Antoniemu śiebie dawa /
W nágrodę iego Rycerſtwá.
Antoni Rycerzu śmiáły /
Ktory twey wprzod z vpewnieniem:
Tu żyiąc schowánie chwały
Wźiąłeś. Chrystusá widzeniem.
Po śmierći ſłußnie o ćiebie /
Synowie ſię vmawiáią:
W Perle korzyść / nie w pogrzebie /
Ktorzy ćię otrzymáć máią.
Spełnienie tey chwálebnośći /
Wprzod w Padwi ſam obiáwiłeś:
Ktorą ták z twey łáſkáwośći /
Wielkimi dáry wſławiłeś.
Przez ćię z Oycem Syn Jedyny /
A Duch świety Pocießenia:
Záráze wßelákiey winy /
Niech z nas zmyie do zmißzenia/Amen.

Hymn LXXXVI. tegoż Swietá NA LAVDES.

Ieſu lux vera mentium, &c.

IEZV práwa ſerc iáſnośći /
Oświeć nas ráno świtáiąc:

W Antonim z wielu dźielności
Okrąg świátá oświecáiąc.
Ten Żeglarzom iuż w tonieniu /
Znákiem sie zbáwiennym stáwił:
A onych w iáśnym promieniu /
Wodz do żywotá przepráwił.
Hæretyk przez wiáry świece
Cudem oczyśćzon / zrzucony
Z wyśokiá / watley śklenice
Kruch on śláby nie śtłuczony.
Z láśki świátley śmiech czyniący
Z znákow / Kleryk w niemoc wpada:
Slub czym / á wśtał wielbiący /
A w głos o Swietym powiáda.
Oycze świátłá nam przez niego /
Day znák / y świátło z świátłośći:
Oświećićielá ludzkiego /
Z Duchem świetym opátrznośći / A.

Modlitwá, ábo Reſponſorz do tegoż Swiętego, nápiſány od ś. Bonáwentury tákim ſpoſobem.

Si quæris miracula, mors, error, calamitas, &c.

JEśli o cudách pytaß / śmierć / błąd / vtrapienie
Trąd y Dyabel ida przed / chorzy biorą vzdrowienie.

Poſłußne morze / petá w członkách y rzeczách śtráty
Odprażáią ták młodźi / iáko y podeßli láty.
Niebeſpieczeństwá nikną / y potrzebá vśtáie /
Niech Padewczycy świádczą / y ći ktorym sie znáć dáie. Amen.

Dniá 24. Swięto

IANA S. KRZCICIELA.

Hymn LXXXIX.

NA NIESZPOR.

Vt queant laxis reſonare fimbris, &c.

VTwierdz głos / vstá niech śkoRE brzmią cále
MI łych ſług twoich / w cudá twe bez FA le
We SOL e zdiąwßy z warg śprośnych LAmenty
O Janie świety.
Poſeł przychodząc z niebá wysokiego /
Oycu twą wielkość z Narodzenia cnego:
Jmie / y żywot twoy iáko sie wstawi /
Porządkiem práwi.
On obietnice niebieśkiey watpliwy /
Stráćił śkład mowy / iezyk śkokotliwy:
Lecz przywroćiłeś ſtráte národzony /
Głos náſtroiony.

W zámknioney leżąc żywotá ciemnicy /
Poznałeś Krolá w Pánieńskiey łożnicy:
Ztąd zasług Synà Rodzicy spokuia /
Że prorokuią.
Chwałá bądź Oycu / tákże Zrodzonemu /
I tobie rowna moc obu spolnemu
Duchu / ktorego Bostwo wszech wiednośći /
Czásow wiecznośći.
Amen.

Hymn XC. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Antra deserti teneris sub annis, &c.

Z Dziećińſtwá záraz w puſzcz ciemney iáskinie
Vchodźiſz/niechcąc żyć z ludźmi w drużynie:
Abyś y lekkim nie zmázał ſumnienia
Grzechem mowienia.
Száte maſz ostrą z włosu Wielbłądzego /
Sierć z bydląt miásto chuſt Ciáłá świętego:
Zdroiow z puſzcz chłodu záżywaſz / á z głodu
Z Szárańczą miodu.
Inſzy Prorocy tylko coś wrożyli
O przyſzćiu świátłá / z wieſzczych ſere tuſzyli:
Ty znoſzącego grzech świátá ſám znałeś /
Pálcem wſkazałeś.
Nie

Nie byłći nigdy ná świát ten przeſtrony
Swietſzy nád Janá / ſyn z Niewiaſt zrodzony
W godność/bo tego/ co złość z świátá zmywa
On woda zlewa.
Chwałá bądź Oycu / tákże Zrodzonemu /
I tobie rowna moc obu ſpolnemu
Duchu / ktorego Bostwo wſzech wiednośći
Czásow wiecznośći.
Amen.

Hymn XCI. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

O nimis felix, meritique celsi &c.

O Zacny z zasług y ſzczęścia wielkiego /
Niewiádom zmázy / wſtydu bieluchnego:
Puſtyń mieſzkáncze / á w męczeńſtwie wźietſzy /
Z Prorokow wiekſzy.
Niech drudzy wieńce we trzydźieści máią
Kregow ſowite / niech y powtarzáią:
Ciebie trzy zyſkiem ſtokrotnym wſławione
Zdobią plećione.
Teraz nam władny w zasługách obfitych /
Wywal kámienie twárde z serc zákrytych:
Przykrą rownáiąc drogę / á z niźiny
Podnieś doliny.
Że Stwor-

Ze Stworcá świátá y Pan odkupienia /
Duszom bez zmázy y bez obwinienia:
Szczesne bez przeszkod / gdy sie przyszściem ziáwi
Ścieszki vstáwi.
Niech chwalą niebá Mieszkáncy gornego
Ciebie Bogá w świetey Troycy iednego
My prosim / odpuść / wyzwol vnizonych
Zbaw odkupionych /
Amen.

Dniá 30. Swięto Apostołow Swiętych

PIOTRA y PAWŁA.

Hymn XCII.

NA NIESZPOR.

Decora lux æternitatis auream, &c.

OZdobne świátło wiecznośći w blásk złotymi
Dzień promieniami zdobisz świeto ogniſtymi
Apostolski / ktorego są Xiążętámi /
A grzeszni nieba sstáią sie mieszkáncámi.
Swiátá Mistrz / y Odźwierny Zamku wieczne^o /
Rodźice Rzymu / Sedźie ludu wszelkiego:
Ow przez krzyż / ten przez miecz vmárszy wygrá
Senat wieczny zwyciężcó korone dawa. (wa:
O Szczes-

szczesny Rzymie / ktory dwu Xiążąt á to
Krwią iestes póswiecony bárzo bogáto:
Z tey krwie zacney Purpury inse godnośći /
Sam przechodźisz ná świećie wszytkie pieknośći /
Niech Troycy ś. chwalá wieki przebywa / (śći.
Poklon / moc wszytkowładna / y pieśń krzyżkliwa: (niem /
Wiednośći / ktory wszelkim rządźi stworzeWoki wieczność trwáć będźie czás z mieszkáczeniem / Amen.

MIESIĄC LIPIEC.

Dniá 4. Swięto HELZBIETY S. Krolowey Portugálskiey.

Hymn XCIII.

NA NIESZPOR.

Domare cordis impetus Helizabeth.

HElżbietá zaped sercá hámowáć miáłá /
Moc w Bogu zubożáłá:
Służyć nie krolowáć chciáłá.
to w Máiestat wzięta niebá świetnego /
Do domu z Gwiazd iásnego:
Pełná wesela świetego.

Teraz

Teraz szczęśliwsza iuż z Swietymi kroluie /
W świátłości pokázuie:
Co Thron Krolewski celuie.
Oycu bądź władza y z Synem w chwálebności/
Y ozdobá wieczności:
Tobie Duchu w przezacności / Amen.

Hymn XCIV. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Opes decusque Regium reliqueras, &c.

DOstátki y świetność Krolewską porzuczaß
Zelżbieto / á sámá sie Bogu porzuczaß:
Teraz cie obtacza Chor Anyołow lotnych /
Chętnie od nieprzyiaciół broń nas przewrotnych.
Przodkuy / y drogę widzu pokaż zbáwienia (nych.
Poydźiem / o by iedná myśl wiernych złączenia: (pieszczonym/
Zápách niech będzie wdzięczny ztąd twym
Rożom z miłości dány z nią wspołzwiniony.
Szczęśliwa miłości w Zamkách niebá świtnie/
Mogąc nas posádzić tám gdźie wieczność kwitnie:
Oycu y Synowi chwalá Naywyższemu/
Y tobie wieczna cześć Duchowi świętemu/
Amen.

Dniá 22. Swięto
MARYEY MAGDALENY.

Hymn XCV.

NA NIESZPOR.

Pater ſuperni luminis, &c.

ORęże świátłá nád stworzeniem /
W Mágdálenie twym weyźrzeniem
Zápalaß ogień miłości /
A lod stapiaß oźiębłości.
Zrániona miłością bieży /
Z máścią v Nog świętych leży:
Myie łzámi / y oćiera
Włosámi / łzy vsty zbiera.
Pod Krzyżem tkwi frásowliwa /
Przy Grobie płácze troskliwa:
Wzgárdza żołnierzow srogością /
Boiaźń zwycięża miłością.
O Chryste práwa miłości /
Ty náße rácz obmyć złości:
Tyś łáską serc nápełnienie /
Ty nam day wieczne zbáwienie.

Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem świetym rádości /
Teraz yná wiek wieczności / Amen.

Hymn XCVI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Maria castis osculis, &c.

MArya z wstydem cáluiąc
Nogi Pánskie / y zlizuiąc
Łzy swe / z nich zbiera włosámi /
Náciera Nárdy máściámi.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem świetym rádości /
Teraz yná wiek wieczności / Amen.

Hymn XCVII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Summi Parentis vnice, &c.

SYnu Oycá Naywyższego /
Skłoń ku nam weyzrzenia swego:
Tyś

Tyś wźiął do chwały Pálacu /
Serce Mágdáleny z płáczu.
W Krolewskim groß vtrácony
Skárbie / schowániem vczczony:
A perłá zbywßy sprosności /
Niebá przechodźi świátłości.
Jezu lekárzu zránionych /
Jedná dufności skrußonych:
Przez łzy Mágdáleny świete /
Zmiy z nas sprosności przeklete.
Mátko Boska z twey litości /
Ewy potomkow żálości:
Z wielu wálnych pogrążenia /
Záwieź do brzegu zbáwienia.
Chwałá bądź Oycu iednemu /
Z rożności łask obfitemu:
Ktory co grzeßny człek tráci /
Odpußcza / y hoynie płáci / Amen.

Dniá 28. *Lipcá Swięto* BOTWIDA S.

Hymn XCVIII. NA NIESZPOR.

Gaude cæleſtis Ciuitas, &c.

NIebá Miásto bądź w rádości /
Day wdzięczne głosy śpiewániem:

Botwid cny w świątobliwości/
Swieci z wielkim wychwalániem.
Wesel sie Sudermánia
Z płodu Liliey/ tákiego
Winßuy sobie y Anglia/
Chrzcząc Syná ták chwálebnego.
Pomniąc ná słowá Dawidá/
Stáral sie ich w sercu chować:
Jeślić ßcześcia bogactw przyda/
Vmiey w nich sercem ßáfować.
Pomni iák świety Job żyie/
Jdąc w przykład niewinności:
Z oycá vbogich Tobie/
Biorąc wzor wielkiey litości.
Nie poßedł zá niezbożnością/
Nie prágnął dobr wzietych z Ziemstwá:
Ale niosł ciężar z lekkością/
Do niebieskiego Krolestwá.
O Męczennikow podporo/
Chryste Botwidá modlámi:
Nam żądáną rádość skoro/
W niebie rácz spráwić wiekámi/
Amen.

Hymn XCIX. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Botuidi laudes colere, &c.

BOtwidá wynośić slawe
Słußna/ sercom bogomyślnym:
Ktory przez modlitw swych spráwe/
Wyrwie nas ßkodcom zawistnym.
Ciáło postámi hámuie/
Aby duße nie tłumiło:
Chrystusowi vsługuie/
Zeby sie w prożność nie wbiło.
Swiety z tąd był bárzo wdzięczny
Wßytkim/ że trzeźwość záchował:
Czysty/ wstydliwy/ státeczny/
Napoy/ y pokarm miárkował.
Ten co Męczenniká z mestwá
Szczesliwego po wygrániu:
Wźiął do práwego Krolestwá/
Niech ma z nas chwałe w śpiewániu.
O Męczennikow podporo/
Chryste Botwidá modlámi:
Nam żądáną rádość skoro
W niebie rácz spráwić wiekámi/ Amen.

Dniá 31. SWIĘTEY HELENY Wdowy y Męczenniczki.

Hymn C.

NA NIESZPOR.

Fælix Parens Veſtgothia, &c.

SZczesna Mátko Weſtgocya /
Pleßcz weſoło z powtarzániem:
Że ſie twoy płod wſławe wzbiia /
Slaw go nabożnym śpiewániem.

Dźiś Helená Męczennicá
Strada ciáłá obciążnego:
W Dwor niebieſki iáko świecá
Weßłá z więzienia ziemſkiego.

Z zacnych Rodźicow ſpłodzona /
Rodzay ſwoiey ßláchetnośći:
Z cnot zdobić Błogoſławiona
Poczyna / z ſámey młodośći.

Po Małżeńſkim poślubieniu
Wßytká ſie Bogu oddálá:
Jáko dziw ieden zbáwieniu /
W cudá y przykład ſie eſtálá.

Boże wßytkich Stworzyćielu /
Prośimy nedzni Ziemiánie:
Że nam być w wiecznym weſelu
Daß / przez Heleny błagánie / Amen.

Hymn

Hymn CI. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Adeſt triumphus nobilis, &c.

WTryumph zacny czáſu tego /
Dźień ſie przywráca rádośći:
Cna Męczennicá; ktorego
Wchodźi ná Thron chwálebnośći.

Chćiwym żadániem ſkárbiłá /
Ná niebie kleynoty drogie:
Gdy ſwe bogáctwá wzgárdźiłá /
Mieczac nimi ná vbogie.

Posty / modlitwą / czynieniem
Ciáło ſkromi / y ſtrofuie:
Niebieſkich rzeczy prágnieniem:
W Bogu ſwoie myśl gruntuie.

Cudá czyniłá prawdźiwe /
Głuchym ſłuch vßu dawáiąc:
Czyśćiąc trądy záráźliwe /
Slepym oczy przywracáiąc.

Boże wßytkich Stworzyćielu /
Prośimy nedzni Ziemiánie:
Że nam być w wiecznym weſelu
Daß / przez Heleny błagánie / Amen.

MIESIĄC SIERPIEN.

Dniá 1. Swięto PIOTRA SWIĘTEGO w Okowách.

Hymn CII.

NA NIESZPOR.

Miris modis repentè liber, ferrea &c.

WDźiwney prędkośći wolnym żelázá zrywa/
Z roskazánia Chrystusá Piotr okow zbywa:
On rządźcá trzody owiec/on Pásterz wźięty/
Żywotá paßa dáie / y wod zdroy świety:
Zwierzone owce chowa / wilkom wytrywa.
Oycu ná wieki chwałe wieczną oddaymy /
Y twoiey pieśń przyiemną sławy śpiewaymy:
Synu wieczny bądź Duchu ná wysokośći
Pokłon / ozdobá tobie świeta w wielkośći
Chwały/niech Troycá wßytkie wieki oplywa/
Amen.

Dniá

Dniá 6. PRZEMIENIENIE PANSKIE.

Hymn CIII.

NA NIESZPOR.

Quicumque Christum quæritis, &c.

WSzyscy co Chrystá ßukácie /
Oczy w niebo podnaßayćie:
Tam śie wam poda widzenie /
Chwały wieczney oznaymienie.
Coś widźiemy przezacnego /
Skończeniu niepodległego:
W Gorze/w możnośći bez końcá/
Dawniey przepáśći y słońcá.
On to Krol świátá wßytkiego /
Krol narodu Żydowskiego:
Obiecan Abrahámowi /
Y iego wiecznie domowi.
Tego iák świádczą Prorocy /
Ktorzy go ſtáwią przed oczy:
Swiádczy y głos Oycá z niebá /
Słuchać z wiárą nam potrzebá.

M 5 Jezu

Jezu/ ty bądź pochwalony/
Ktoryś máluchnym ziáwiony:
Z Oycem y Duchem świátłości/
Ná mieskończone wieczności/ Amen.

Hymn CIV. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Lux alma Iesu mentium, &c.

IEZV cne ſerc oświecenie/
Edy dáuß ſere pocießenie:
Odpadzaß grzechow ćiemności/
A náſycaß nas ſłodkości.
Kogo náwiedziß/ iák weſoł
W práwicy chwał z Oycem weſpoł:
Tyś świátłem w oyczyźnie lubym/
Lecz nie zmyſłom ćiáłá grubym.
Oycowſkiey chwały iáſności/
Nieogárniona miłości:
Wielkiego nam zákochánia
Vżycz/ z twego obcowánia.
Jezu/ ty bądź pochwalony/
Ktoryś máluchnym ziáwiony:
Z Oycem y Duchem świátłości/
Ná meſkończone wieczności/ Amen.

Dniá

Dniá 15. Sierpniá WNIEBOWZIĘCIE *Przebłogoſłáwioney Pánny, ná ktore iáko y ná inſze wßytkie Swiętá iey, też Hymny, y tákimze porzadkiem iáko przy Swięćie* GROMNIC *wyżey ſa położone.*

Dniá 12. Swięto KLARY S. PANNY.

Hymn CV. NA NIESZPOR.

Concinnat plebs fidelium, &c.

SPieway wiernych zgromádzenie/
Ná Pánieńſkie wyſławienie:
Mátki Chryſtá wyráżenie/
A nowe vweſelenie.
Vbogich pierworodzona/
Dárem z niebá zbogácona:
Przez zaſługi vrażona/
Z nagrod wieczności vżżona.

Nowa

Nowa Gwiazdá záświtálá/
Piękną iáśność z śiebie dálá:
Bo świátłość ktorą świt pala/
Klare świátłością mieć chciálá.
Cnymi zacna Rodźicámi
Gárdząc wszytkiemi rzeczámi:
Báwi śie/ y z áffektámi
Pobożności vczynkámi.
W práwie vbostwá wielkiego/
Slugá Fránciszká świetego:
Vczniá iáśna Chrystá swego/
Oświeca świát świátłem iego.
Z Ciála/ z świátá tryumfuie/
Z Mátką Chrystusá społkuie:
Zgolá ią Chrystus gruntuie/
Bo go w nędzy náśláduie.
Wzgárdziwszy precz vrodzeniem/
Swiátá/ ciálá sprzyśieżeniem:
Zámknioną iákby więźieniem/
Boskich dárow zbogáceniem.
Jákby w grobowym zamknieniu/
Od plugastw świetckich stronieniu:
Nie zástánia w tym więźieniu/
Ziemiá Boskiemu widzeniu.
Pokrvćie ciálá nędznego/
Trapiąc z głodu niezmiernego:

Zmar-

Zmártwieniem postu ścisłego/
Ma czás nabożeństwá swego.
Z zasług tey Pánny/ świetemu
Cześć Oycu niezrodzonemu:
Chwalá Jedynorodnemu/
Moc Duchowi Naywyższemu/ Amen.

Hymn CVI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Generat Virgo filias, &c.

Córki z Pánny vrodzone/
W myśl máćierzyńską wprawione:
Siostry Chrystusá ślubione/
Wszelkiey skázy ochronione.
Powstawa imie Jásności/
Szerzy śie imie w zacności:
Náuká idźie z spraw dźielności/
Moc wymka z wszechmocności.
Budowne Klasztory wstáią/
Swiát szeroki osiádáią:
Siostry w liczbe przybywáią/
Imie Mátki rozsławiáią.
Zbywszy śił ciálá słábego/
Z choroby czásu długiego:

Náby-

Nábywa zdrowia lepßego/
Moc sercá nápełnionego.
Potym obumiera w mdłośći/
Zegna świát w wielkiey rádośći:
Kończy dźień tey śmiertelnośći/
Oddáiąc Duchá wiecznośći.
W twoim bedacych ſtawieniu/
Day láſke ſług twych modleniu:
Przybądź pomocna proßeniu/
Gdy cię lud czći w vniżeniu/ Amen.

Hymn CVII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

O Clara luce clarior, &c.

ORlaro nád świátło czyſtßa/
Corko nie zgáſley świátłośći:
Tego dniá cześć vroczyſtßa/
W świeto twoiey chwálebnośći.
Roſkoß żywotá błáhego
Wzgardzaß/ Chryſtá náśláduieß:
W Liliách ſie pießczącego/
W tych ſie z nim ſpolnie czeſtuieß.
Strażo Pámien poświęconych/
Przez cnot wßelkich przodkowanie:
Wie

Wiedźieß Pánu poślubionych
Pámienek/ świete zebránie.
Przy Fránciſzku czyniąc woyne/
Trzy otrzymuieß zwyćieſtwá:
Zbuaß ćiáło niepowolne/
Swiát y potege dyabelſtwá.
Już/ iuż/ w Kroleſtwie świetniącym
Corko przy Oycu kroluieß:
Zdarz Pułkom w ślad twoy idącym/
Że ścießki ich wyproſtuieß.
Niech Oćiec/ Syn/ y Duch wiecznie
Ma cześć/ pokłon/ y chwalenie:
A Bogu nas odda wdzięcznie/
Klary świetey wſpomożenie/ Amen.

MIESIĄC WRZESIEN.

Dniá 4. *Wyráżenie ná* FRANCISZKV *świętym Ran Páná Chryſtuſowych.*

Hymn CVIII.

NA NIESZPOR.

Crucis Chriſti mons Aluernæ, &c.

KRzyż Chryſtow w gorze Alwerny
Z táiemnic swych iáśnieie:

Gdźie

Gdźie zbáwienia w wiek niezmierny
Wychodzą Przywileie.
Tám świeci Fráncíßek wierny/
A wßytek w Krzyżu tkwieie.
Ná tey gorze Máż pobożny
Puſtą iáſkinią máiąc:
Vbogi / od świátá rożny /
Ciáło poſtem zmartwiáiąc.
Nági pala / ſpánia prożny /
W ſámym wzdychániu trwáiąc.
Ták zámknion / ſam ſie modlący
Zoſtáie w záchwyceniu:
Nád znákiem Krzyżá płáczący
Mdleie w onym boleniu:
O Krzyżá owoc proßący/
Z duſzą ieſt w rozdźieleniu.
Idźie Krol z niebá do niego
W Seráphińſkiey poſtáwie:
Poſtáć ßeśćior ſkrzydlátego /
Wzrok ſwoy ſkłánia láſkáwie:
Wißąc z Krzyżá zbáwiennego
Dźiwnym ſpoſobem práwie.
Widźi ſługá Zbawce ſwego /
Że ćierpiał niećierpietny:
Ceſárzá wiekow wiecznego /
Że ták ćichy ták ſmetny.

Słyßy

Słyßy głos z miłych ſłow iego /
Tych iezyk niepoietny.
Wnet wierzch Gory płomienieie;
Z ſąśiad błiſkich z dźiwnieniem.
Serce w Fráncißku goreie
Od miłośći płomieniem:
A ćiáło záraz świtnie/
Dźiwnych Ran wyráżeniem.
Niech ma cześć Vkrzyżowány /
Grzechy z świátá znoßący:
Czći go w tenże Krzyż przybrány
Z Krzyżá Rány máiący.
Fráncíßek zgołá związány/
Pokoy świátá dźierżący / Amen.

Hymn CIX tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Crucis arma fulgentia, &c.

KRzyżá broń/ prześwietną zbroie
Widźiał Fráncißek záśniony:
Z tych ſłow Chryſtuſá wzruſzony/
To iuż wßytko będźie twoie.
Krzyżá moc / y przytulenie
To oręże / Krzyż mu dány:

N W ktore

W ktore Fráncißek przybrány /
Ná nieprzyiaciol wstrecenie.
Krzyż świety gdy czytał stawa /
Trzy kroć Fráncißkowi wrozy:
Gdy trzy kroć ksiąßke otworzy /
Co po nim chce / znák mu dawa.
Krzyż Chrystusow nabożnego
Fráncißká wiąże chćiwośći:
A wßytkie serca rádośći /
W żadzą vmysłu całego.
Krzyżowemi gdy mękámi /
Chrystá Fráncißek spietego
Widźi: y słyßy głos iego /
Podź zá mną tymi ścießkámi.
Ziet Krzyżá náśládowániem /
Krzyżá owocu dostáie:
Tym serce y ćiało kráie /
A wźiął znáki piątnowániem.
Krzyżá moc z swey łáskawośći /
Niech nam znákiem czołá będźie:
Ná członkách y zmysłách wßedźie /
Dla strażey ná wiek wieczności / Á.

Zázywáia ná Nießpor tegoż Swiętá y Hymnu Iste Confessor Domini, *ktory ieſt miedzy Hymnámi w poſpolitośći Wy-*

znawcow świętych niżey tu nápiſány. Iednák to záchować, że ná mieyſcu támtych dwu wierſow, ktore támże raczká vkázuie, czytáć te:

☞ Dźiś weſół z zaſług / wźiął vdárowány
Od Chrystá Rány.

Dniá 8. NARODZENIE *Przebłogoſłáwioney Pánny, też Hymny co y ná Gromnice, iáko wyżey.*

Dniá 14. *Podwyżßenie* KRZYZA S.

Hymny te wßytkie, ktore wyżey przy Niedźieli Białey, to ieſt Paſsionis *ſą nápiſáne, z przeſtroga odmiány dwu wierſow w Nieſpornym, iáko támże znaydźieſz.*

Dniá 29. Swięto
MICHAŁA S. ARCHANYOŁA.

Hymn CX.
NA NIESZPOR.

Te splendor & virtus Patris, &c.

SWiátło Oycá / y mocz / ćiebie
Zywoćie serc / Jezu / w niebie:
Chory coć są przytomnymi /
Chwalim miedzy Anyelskiemi.
Tobie woysk tysiąc tysiecy
Holduie / poczet Xiążecy:
A z Krzyżem Zwyćiężcá krąży /
Michał zbáwienia Chorąży.
Ten głowę Smoká srogiego
Wpędźił do piekłá niskiego:
A wodzá z niepostußnymi
Zbił z niebá / piorunmi swymi.
Ná Herstá / co sie zwał Pánem /
My nástąpmy z tym Hetmánem:
Ze Báránek da w swym Thronie
Nam pochwałę / w swey Koronie.
Oycu /

Oycu / y z Synem w iedności /
Y tobie Duchu świątłości:
Ják byłá niech obsituie
Chwałá / gdźie wieczność pánuie / A.

Hymn CXI. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Christe Sanctorum decus Angelorum.

CHryste czći Choru Anyołow świetego /
Stworco / zbáwienie narodu ludzkiego:
Zdarz nam niebieskie świętego zebránia
Ośieść mießkánia.
Anyoł pokoiu Michał / dom świebodny
Náß / niech náwiedźi / á będźie pogodny:
Stánowcá zgody niech w piekło płácz wielki
Ześle boy wßelki.
Anyoł Gábryel nieprzyiácioł śiła /
Rospędźi d. wnych / á niebu rzecz miła:
Ktore dał Świátu Zwyćiężcá wesoły /
Zwiedźi Rośćioły.
Anyoł lekárzem niezdrowia náßego /
Niech z niebá przyidźie Ráfał / że káżdego
Chorego zleczy / á w wątłym żywoćie
Spráwi tor cnoćie.

Pánná pokoiu wodz / Mátká świátłośći / (ści
Niech przy nas w Chorow Anyelskich wielko/
Przytomna bedźie / z nią iák łyskáwicá
Niebá Stolicá.
To nam niech zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá / y Synà / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego przez wszytek śie zlałá
Swiát / cześć y chwałá.
Amen.

Ná inśe nabożeństwo y Godźiny, iáko te Hymny śa w vżywániu, przy tymże Swięćie Brewiarz ábo Dyurnał vkázuie.

Dniá 30. Swięto

ANYOŁOW STROZOW.

Hymn CXII.

NA NIESZPOR.

Custodes hominum psallimus Angelos.

STraż ludzka Anyołow sławimy w rádośći /
Ktorych dał Bog Oćiec do nátur słábośći
Z niebá dla posługi / że z fortelow wielá
Zrażáią nieprzyiaćielá.
Bo gdy

Bo gdy vpadł Anyoł w zdrádźie przekonány /
Z wielkich cześći ktore miał słuszne iuż wygnány
Zazdrośćią pałáiąc / wygnáć vśiłuie (ny:
Z niebá / tych co Bog zwołuie.
Tu tedy stłoń skrzydeł straży niewśpiona /
Oddał od Oyczyzny / ktorać iest zwierzona:
Ták dußne chorobý / iáko w odpoczmieniu /
Co nie da zmieszkáć zbrácemu.
Niech obfitą chwałe ma Troycá iedyna /
Ktorey wiecznośćiámi władnieniu máchiná
Troista posłußna / tá záwsze pánuie /
W chwale wiecznośći krołuie.
Amen.

Hymn CXIII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Æterne Rector syderum, &c.

WIeczny Rządźco wysokośći /
Tyś / cokolwiek iest / w możnośći
Wielkiey stworzył / toż w władnośći
Maß z niemnieyßey opátrznośći.
Przybądź do prośb vniżonych
Twych sług / tobie zgromadzonych:
A pod zmierzch świátłá dźiennego /
Spuść do serc świátłá nowego.

A twoy Anyoł nam przydány /
Ku ſtraży náßey poſtány:
Tu niech będzie od zárázy /
Broniąc nas grzechowey zmázy.
Náśládowce nam Smoczego
Niech wyda / z chytrośćią iego:
Aby w śieći zdrad ſwych rożnych /
Nie wpędźił ſerc nieoſtrożnych.
Niech trwog nieprzyiáznych broni /
Precz gránic náßych ochroni:
Niech zdárzy pokoy domowy /
Niech oddali gniew morowy.
Boże Oycze chwalá tobie /
Tych co Syn odkupił ſobie:
Ktorych Duch świety máśći /
Anyołmi ſtrzeż od przepáśći / Amen.

MIESIAC

MIESIĄC PAZDZIERNIK.

Dniá 4. Swięto FRANCISZKA SWIĘTEGO.

Hymn CXIV.

NA NIESZPOR Pierwßy.

Proles de cælo prodijt, &c.

POtomek z niebá ſpußczony /
Nowymi cudy wſławiony:
Niebo ślepoćie otworzył /
W morzu tor ſuchy przedrożył.
Z łupu Páńſtwá Egyptſkiego
Zbogácił ſie / lecz nędznego
Jmie / y rzecz zátrzymuie /
Vbośtwem ßcześćia wetuie.
Wźiet z Apoſtoły w iedności /
Ná gorę nowey świátłości:
W Kolwárki vbogich Bráći /
Fráncißek Chryſtá bogáći.
Vczyń trzy Przybytki / mowi /
Podobien w prośbie Piotrowi;

Ták go też w tegoż przemienia
Bog / istotną rzecz imienia.
Prorokom / wierze / miłości /
Wdzięczne czyniąc chwálebności:
Troycy świętey vsługuie /
Swieto iey czćią odprawuie.
Gdy zákłáda z cnot spoienia /
Gospodarz troie złożenia:
A chwálebnych dusz wczásowi /
Swieći Kościoł Chrystusowi.
Dom / Brame / y Grob vćisku /
Náwiedzay świety Fráncišku:
Ewy potomká nedznego /
Wzbudzay ze snu śmiertelnego / Amen.

Hymn CXV. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

In cæleſti Collegio, &c.

DO zebránia niebieſkiego /
Spolnik nowy przyniesiony:
Z Rożáncá krzaku świetego /
Nowy kwiatek vrodzony.
Fráncišek láską kwitnący /
W postáći ieden z pokornych:
Chwale

Chwale wesołą máiący /
W vczestnictwie Dworzan gornych.
Znie po zásianym nasieniu /
Pełny snop żniwá żyznego:
Oszukał w ziemnym odzieniu
Zboyce dusz nászych chytrego.
On ciáłá rząd y bystrości /
Pod zakon duszny poddáiąc:
Swiát tłumi / y niepráwości
Pódbił / siebie zwyćiężáiąc.
Rekom / mowie / przed czynieniem /
Z słow świętych ścieszke gotował:
A świát przyiął z vlubieniem /
Náukę / ktorą z cnot spráwował.
W Folwárku Brácтwá nedznego /
Mnieyszych buduiąc winnice:
Vkazał z misterstwá swego /
Prostą życia práwidlnice.
Do bogactw wiecznych prągnienia /
Zwabił vbogich tłuszczámi:
Ktorych w roskoż bez skończenia /
Vczynkow zwołał słowámi.
Żywa w nim náuká świecіłá /
A w cudách był obiásniony:
Tác spráwiłá / bo rządziłá /
Swieceá żywa lud zgárniony.

W Pálac

W Pálac Krolá wiecznodźienny/
Wprowadź Mistrzu Zwolennikow:
A przez Przywiley zbáwienny/
Zbaw Chrystowych służebnikow.
Z mizernych świátá ciemności/
Gdy zá tą Gwiazdą idźiemy:
Szukaymy Oycá litości/
Aż wespoł chwałe weźmiemy/ Amen.

Hymn CXVI. tegoż Swiętá
NA LAVDES,
y przez wßytkie Godźiny.

Plaude turba paupercula, &c.

CIeßsie vboźuchny gminie
Z Oycá/ nedzą zbogácony:
Racz sie kubkiem/ ktory slynie
Z świetych pierśi wyćiśniony.
On prosty/ ßczyry/ w ćichości/
Pokoy miłuiąc iedności:
W naczyniu gliniánym świeca
W słábym/ lecz iáśność roznieca.
Podłą ná sie ßáte wdźiewa/
Lecz go Duch świety zágrzewa:
Zle

Zle chwile przetrwał świátowe/
Noßąc piątną Chrystusowe.
Ciálo y świát zwyćiężywßy/
Srogich nieprzyiaćioł zbiwßy:
Wźiął wieniec Zwyćięzcá złoty/
Gdy złotey náuczał cnoty.
Vbogo y nágo chodźi/
W bogáctwá niebieskie godźi:
Vpominki cnot rozdáie/
Chorych bol przed nim vstáie.
Oycze vbostwá práwego/
Day nam być w duchu tákiego:
Domieść Swietych ziednoczenia/
A rácz wyrwáć od zginienia.
Oćiec/ Syn/ Duch chwálebności/
Niech ma cześ w chwał ozdobności:
Z Swietych przez zasługi tego/
Miy rádość czásu wiecznego/ Amen.

Hymn CXVII. tegoż Swiętá
NA NIESZPOR
Drugi.

Decus morum, Dux Minorum, &c.

ZCnot ozdobny/ Wodz Zakonny/
Fránćißek máiąc w weselu:
Z ćiebie

Z ćiebie żywot / dan iest w żywot /
Chryste wszech Odkupićielu.
Pleszcz Zakonie / Oćiec w Thronie /
Z niebieskimi mieszkáńcami.
Lez vbywa / niech lud śpiewa /
Niebo sie ćieszy chwalámi.
Z ziemie wźiety / w niebo Swiety /
Swiádcza to cudow dźielności.
Zywym zostal / bo iuż dostal
Z Chrystusá dárow wiecznośći.
Zá te ziemne / w serce pełne /
Odnioss chwał niebieskich dáry:
Na cześć z ćiebie / śliczność w niebie /
Boże dobroći bez miáry.
Z nim iść máią / z nim niech stáią
Wszyscy z Egyptu idący:
Gdy on wiedźie / iásno wszedźie /
Jdźie znák Krolewski lśniący.
Znák Krol stáwi / Wodzá wstawi /
Bók mu y rece piątnuie:
Swiátłość dawa / noc vstawa /
Gdy Jutrzenká nástępuie.
Jest Wodz dźielny / promień dźienny
Wiedźie / oświeca zbłądzenia:
Tych wáruiąc / pokázuiąc
Nam rádosne wwielbienia.

Trzodke

Trzodke z polá / zwiedź do Krolá /
Zwyćięzco czártá chytrego:
Nas zgromadzay / y wprowadzay
Ná cześć Báránká wiecznego / Amen.

Ná rosporządzenie tych Hymnow do nabożeństwá y Godźin przy Swięćie tym, ktoby zechce dostátecznieyszą náukę mieć, niech się Brewiarzá ábo Dyurnału poszukáy.

Dniá 7. Páźdźierniká

BRYGITY SWIĘTEY.

Hymn CXVIII.

NA NIESZPOR.

Hora consurgit aurea, &c.

Z Lota sie godźiná ścićle /
Swiátło bez obłoku wschodźi:
Niebá Krolestwo / wesele /
Á świát spolną pieśń przywodźi.
Gdyż krásą Páństwá Szwedzkiego /
Brygittá plemie zacności /

Już

Już pátrzy ná Stworce swego /
Slicznośc prawdziwey świátłośći.
Z winnice żyżnego płodu
Wychodźi roßezká nádobna:
Pánieńskimi láty z młodu /
Piękney Rebece podobna.
Kłosy zbieráiąc z cnot żniwá
Ruth / zá żeńcámi polnymi:
Od ćiężaru ich spoczywa /
W ziemi miedzy żyiącymi.
Miłośnicá niewinnośći /
Czyste Małżeństwo prowádźi:
Serce oddáłá mądrośći /
Nie sie w próżnośćiách nie sádźi.
Jezu náße odkupienie /
Day nam Krolestwá wiecznego:
Przez tey Pátronki wczczenie /
Záżyć wesela świetego / Amen.

Hymn CXIX. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Cæli perornat gaudia, &c.

NJebá ozdabia radośćią /
Przyczyne wesela robiąc:
Brygitá

Brygittá Roża ślicznośćią
Ostgocya w pokoy zdobiąc.
W Duchownym vbostwie świeta /
Rece vbogim podáie:
Okiem miłośiernym zieta /
Nedznym Jálmużny rozdáie.
Zbywßy zwiąsku Małżeńskiego /
Gdy iey Małżonek vmiera:
Zadza áffektu świetego /
Małżonkiem Chrystá obiera.
Budźi Oblubieniec ćießąc /
Podź do Libánu ią wzywa:
Wstáie przyiaćiołká śpießąc /
W Krolewski pokoy przybywa.
Szłá w gore wdzięcznych wonnośći /
Opływáiąc roskoßámi:
Pełná podárkow świątośći /
Niechce sie máżáć grzechámi.
Jezu naße Odkupienie /
Day nam Krolestwá miecznego:
Przez tey Pátronki wczczenie /
Záżyć wesela świetego / Amen.

Dniá 10. tego Mieśiacá Páźdźierniká Swięto

DZIĘK CZYNIENIA PANV BOGV

Zá Zwyćięstwo Polskie z Turkow pod Choćimem.

Hymn CXX.

NA NIESZPOR.

Superne Regum Rex, bone &c.

KRolu nád Krolmi łáſk / z boiu
Zrzodło zwyćieſtw y pokoiu:
Oycze Boże dufáiacych /
Zemſto ná hárdokażacych.
Ná twoy głos / gdy ſie miotáią
Morzá / wnet ſturmow przeſtáią:
Gniewu zbywſzy Lew ſie boi /
Słońce ná dźiw w mieyſcu ſtoi.
Twoy Piorun gdy z gory bie /
Wſtecz ſie narod ſtrogi kryie:
Nieprzyiaćiel drży / złość zgrzyta /
Dobrym tryumf / rádość świta.
Ty Pogán Oſmáńſkich ſkłániaſz /
Wieprzow z Winnice wygániaſz:
Polſkie Berło twey własności /
Wznośiſz z vpadku ćieſzkości.
Przeto z wywyżſzeniem twoie
Jmie / niech ma chwały ſwoie:
Tyś Bog w Troycy / y w iedności /
Zyiąc przez wſzytkie wieczności /
Amen.

Hymn CXXI. tegoż Swiętá

NA LAVDES,

y Godźiny inſze.

Rex magne, Rex altiſsime, &c.

KRolu cny / Krolu wyſoki /
Twa moc z Thronu nád obloki
Wiecznościámi roſćiągáiąc /
Páńſtwá świátá przenaſzáiąc.
O iák twe w niedoſtępności
Sądow / y Rad głębokości:
Nie bliſzy niebá kray ziemny /
Dáley nas twoy Sąd táiemny.
Turczyn gniewu żeláznego /
Rozgą chćiał ſie mieć Boſkiego:

Teraz sam dobrze zbroczony/
Z woli twey wyie szalony.
Ták serca drugim ku wzgárdzie/
Gdy trabią ná zaboy hárdzie:
Giną/ á gdy vpadáią/
Znák Boskiey boiáźni dáią.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna
Z Jedynem Synem społeczna/
Z Duchem/ ktory przez wiecznośći
Ma rzad świátá w swey pilnośći.
Amen.

Te dwá Hymny do inssych Godźin y nabożeństwá przy tymże Swięćie, iáko Brewiarz y Dyurnał vkázuie, zázywáne bywáią.

Dniá 15. Páździerniká Swięto

TERESSY SWIĘTEY

Hymn CXXII.

NA NIESZPOR.

Regis superni nuntia, &c.

GOńcze Krolá Naywyzszego/
Opuszczaß dom Oycá swego
Teresso/ Pogánom głoßąc
Chrystusá/ lub krew zań niosąc.
Ale cie czeka wdzięczniejßa
Smierć/ y boleść przyiemnieyßa:
Miecz Boskiego zákochánia
Zráni cie/ áż do skonánia.
O cna Ofiáro miłośći/
Ty spal náße serdecznośći:
Ludu tobie zwierzonego/
Broń od ogniá piekielnego.
Chwalá Oycu/ y Synowi/
Y pociech wßelkich Duchowi:
Y tobie Troyco świątośći/
Teraz/ y przez wiek wiecznośći/ Amen.

Hymn CXXIII. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Hæc est dies, qua candidæ &c.

TEn dzień mamy/ gdy w białośći/
Ják Golebicá z wiecznośći:
Duch świety w Kościoł Pánieński/
W Teresse zniosł Thron niebieski.
Słyßy głos Kochánká swego/
Podź Siostro z mieyscá gornego
O 3 Kármej

Kármelu; Báránká gody!
Przydź z wieńcem do chwał nagrody.
Cie Jezu Pánnom ślubiony/
Niech świete chwalą Zakony:
A przez weselne śpiewánie/
Czczą/ poki wieczności ostánie/ Amen.

MIESIĄC LISTOPAD.

Dniá 1. *Swięto*

WSZYTKICH SWIĘTYCH BOZYCH.

Hymn CXXIV.

NA NIESZPOR.

Placare Christe seruulis, &c.

CHryste miey sług twych w litości/
Ktorych Oycowskiey miłości:
Ná Trybunał twoy láskáwy/
Pánná prożąc/ broni spráwy.
W dziewięć wy Błogosławione/
Szykow Woyská rozsądzone:
Dawnych/ y teraz będących/
Brońcie nas złod nádchodzących.

Z Pro-

Z Prorоki Apostołowie/
Gdy nas srogi Sędźia wzowie:
Ná złączere win opłákáne/
Rácźcie ziednáć vblagánie.
Tańce Pánien niezmázánych/
A co w Pustyniách zástánych
Wźięło niebo wysokości/
Domieśćcie nas mieysc wieczności.
Zgubćie Narod w tym wątpieniu/
Co wierzy o duż skończeniu:
Aby ieden iednostáynie
Rządził nas/ Pásterz owczárnie.
Bądź Oycze Boże chwalony/
A z Oycá iednorodzony:
Społecznie y z Duchem świętym:
Wiekiem w rozum niepoietym/ A.

Hymn CXXV. tegoż Swiętá

NA LAVDES

y Godźiny.

Salutis æternæ Dator, &c.

DAwco wiecznego zbáwienia
Jezu/ rátuy odkupienia:
Pánno Mátko łáskáwości/
Day służkom twym dar wieczności.

R wy Anyołow tysiące/
Pułk Oycow / y tłuszcze brzmiące:
W Pieśniách Prorocy / wyzłości
Odpuść/ ziednayćie z litości.
Goniec przed Chrystusem Chrzćiciel /
R kluczow niebá Nośiciel:
Z inszymi Apostołámi /
Niech z nas grzech stárgną z petámi.
Pułk Męczeński w tryumf wźięty /
Chor zacnych Káplanow świety:
R Pánien wielka czystości /
Niech nas obmyią z sprosności.
Wszyscy co w niebie mieszkaćie /
Dwor Páński Krolestwem maćie:
Zpoyźrzyćie ná pokłon ziemski /
Proszących o dar niebieski.
Cześć chwałá możność bez końcá /
W iedno z Synem Bogá Oycá:
R z Duchem świetym w rádości /
Ná nieskończone wieczności/ Amen.

Dniá 12. Listopádá Swięto

DYDAKA SWIĘTEGO.

Hymn CXXVI.

NA NIESZPOR.

Fallacis

Fallacis vndas seculi, &c.

W Jeku lat fałszywey toni /
R śieci sie świátá chroni:
Powodem Duchá świetego /
Dydák z dźiecińśtwá sámego.
Gdy osiada ná Pustym /
R nád ciálem kárność czyni:
Wiecey go mule oblewa /
Deszcz z łáski co z niebá spływa.
Wnet idźie ná gore owe /
W trudną droge Fráncińskowe:
A vważáiąc tor świety /
Ścisły iest z Bogiem swym spiety.
Cokolwiek żąda sprosnego
Ciáło / lub oczom miłego
Depce / wzgardza / odstępuie /
Ze sobie Chrystá zyskuie.
Jezuśie miey chwały wszelkie /
Ktory czyniś rzeczy wielkie:
Z Oycem / y Duchem świátłości /
Ná nieskończone wieczności /
Amen.

Hymn CXXVII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Inopem canamus Didacum, &c.

SLawmy Dydáká nedznego /
Z dobr niebieſkich bogátego:
Slawmy Dydáká w pokorze /
Bo wſzedł nád niebieſkie Zorze.
O mężna Reká Chryſtuſá /
Ktora práwie z prochu wzruſza
Vbogiego; á z Xiążety
Dáie mu ośieść Thron wźiety.
Oto ten co zbył wſzytkiego
Szcześćia doſtąpił wiekſzego:
W cudách ktorego iáśniły
Wſzędzie / był świátłośćią mity.
Ciáło bićiem nie przeſtáiąc /
Ktore ſam trapił ſkrwáwiáiąc:
Wielką z śiebie wonność wznawia /
A chorych ćiáłá vzdrawia.
Bądź Oycze niebá świátłośći /
A z Synem ſwym chwálebnośći:
A z Duchem świetym ſpołecznie /
Ná wiek nieſkończony wiecznie / Amen.

Hymn

Hymn CXXVIII. tegoż Swiętá NA LAVDES, y Godźiny.

Mundi Redemptor optime, &c.

DObry wſzech Odkupićielu /
Smierći śmierćią ſkáźićielu:
Twoy Krzyż świety z niſkiey źiemi /
Do niebá wſzyſcy nieśiemy.
W ten będąc Dydák wchęcony /
Miłośćią ſłodką zrániony:
A zá tobą chcąc być zdolnym /
Niośł go ku tryumfom ſpolnym.
Skromiąc w ćiele przećiwieńſtwá /
Paſzey wſzelkiego przeklęctwá:
A zmyſły przybił do twego
Krzyżá / wiſząc ztobą z niego.
Potym po żołd wieczney chwały /
W gore ſie wzbił Rycerz ſtały:
Ják wdźięcznym ſnem rozwiązány /
Oblápiáiąc Krzyż kochány.
K tobie Chryſte láſkáwośći /
Vpadamy / odpuść złośći:
Ty w wiernych twoich potrzebie /
Wyſłuchay Dydáká w niebie / Amen.

Do Czy-

DOCZYTELNIKA.

WGRVDNIV, iuż Vroczystość ADWENT swą spráwuie,
Hymny iednák tu naydźieś Swiąt, ktore záymuie.

Nástępuią Hymny Swiąt, y do Swiętych w pospolitośći.

VWAZENIE.

Gdźie Hymnu Swiąt y Swiętych nie masz w szczegulności,
Tu według stanu Swiętych, bierz z pospolitości.

Ná wßytkie Swiętá Mátki Przebłogosłáwionej Bożey Hymny te służą (iáko się wzwyż námieniło) y tymże porządkiem, ktore ná Swięto Gromnic, to iest nayświętßego iey Oczyßczenia, w Lutym dniá 2. ßą położone ná kárćie 144.

Ná wßy-

Ná wßytkie Swiętá APOSTOŁOW, w pospolitośći czásu Rocznego

Hymn CXXIX.

NA NIESZPOR.

Exultet Orbis gaudijs, &c.

NIech Swiát w rádość obfituie/
Niech niebo z chwałą táncuie:
Gdy Apostołom cześć dáią/
Niech niebo z ziemią śpiewáią.
Wyśćie wßech wiekow Sędziowie/
Was práwym świátłem świát zowie:
Prośimy z serc poślubionych/
Sluchayćie prośb vniżonych.
Kościoł niebá zamykáćie/
Záś słowem otwieráćie:
Nas/ktorzy w grzechách śiedźimy/
Każćie vwolnić/ prośimy.
Ná ktorych wnet roskázánie/
Złe y dobre zdrowie stánie:
Vzdrowćie mdłe myśli náße/
Zmocnićie nas w cnoty wáße.
Że gdy on Sędźia powroći/
Chrystus/ á wiek świátá skroći:

Nas

Nas w swoim weselu wiecznie
Posádzi / zsoba społecznie.
Oycu / y z Synem w iedności /
A tobie Duchu świátłości:
Ják byłá / niech obsituie
Chwałá / gdźie wieczność pánuie / A.

Hymn CXXX tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Æterna Christi munera, &c.

ZWiecznych Chrystusá dátności /
Apostolskiey chwálebności:
Hymn powinny po wygrániu
Daymy / w chętnym serc śpiewániu.
Kościołá wszędy Przodkowie /
Woysk zwyćiężliwych Wodzowie:
Dworu Sędźiowie gornego /
Swit prawdźiwy świátá tego.
Swietych wiárá poślubiona /
Wiernych vfność niezwalczona:
Miłość Chrystá doskonała /
Tá srogość świátá zdeptálá.
W tych vwielbienie Oycowskie /
W tych y zwyćiestwo Synowskie:
W tych

W tych wola Duchá świátłości /
Niebo pełne iest rádości.
Oycu / y z Synem społnemu /
Tobie Duchowi świętemu:
Jáko byłá / niech obsita
Chwałá / wszech wiekow zákwita / A.

Tychże Hymnow, iáko do inßego nabożeństwá y Godźin przy tym Swięćie záżyćia, Brewiarz y Dyurnał pokaże.

á wßytkie tákże Swiętá APOSTOŁOW *czásu Wielkonocnego*

Hymn CXXXI.
NA NIESZPOR.

Tristes erant Apostoli, &c.

APostołowie płákáli /
Gdy Chrystá gorzko stradáli:
Ktory ná śmierć bez litości
Dány od sług niezbożności.
Anyoł poważnymi słowy
Obwießcza wprzod Białeglowy:

Wnet

Wnet Chrystus sam ich z vst cieszy/
Do wierney trzodki swey śpieszy.
Apostołom w tey żałości/
Gdy wskok niosą wieść rádości:
Ony potkawszy świetnego/
Dzierżą sie nog Chrystá swego.
W kráie Gálileiey gorne
Szli Apostołowie spolnie:
Tám Jezusá iák żądáli/
Swiátłość świátá oglądáli.
Abyś sercom był wiekámi/
Jezu Páscha z rádościámi:
Od śmierći grzechow zginionych:
Zbaw nas w żywot odrodzonych.
Boże Oycze bądź chwalony
Z Synem/ ktory pogrzebiony
Wstał z martwych/ y Duch świátłości
Niech ma chwałe ná wieczności/ A.

Hymn CXXXII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Paschale mundo gaudium, &c.

Z Páschi świátu dni weselsze/
Dáiąc znáć/ słońce piękneysze:

Gdy w wielkiey świátłá ponowie
Jezusá widzą Vczniowie.
W ćiele Chrystusowym rány
Swiecą/ iáko świt zaránny:
Gdy to z zdźiwieniem widźieli/
Wiernie świádcząc powiedźieli.
Krolu Chryste/ dobry Pánie/
Mieysce nászych pánowánie:
Żeć iezyk dań w dźiek czynieniu
Odda cześć twemu Imieniu.
Abyś był sercom wiekámi/
Jezu Páscha z rádościámi:
Od śmierći grzechow zginionych/
Zbaw nas w żywot odrodzonych.
Boże Oycze ć. *iáko w wyższym Hymnie.*

Ná Swiętá Męczenniká iednego tylko w pospolitości

Hymn CXXXIII.

NA NIESZPOR.

Deus tuorum militum, &c.

BOże/ twych Rycerzow groná/
Tyś żołd/ szczęście/ y Koroná:

W sławie Męczennikà twego
Zbaw nas / zwiąsku grzechowego.
Ten bowiem świátá ochotę /
Á zárázliwą pieszczotę
Wzgárdziwszy / iák żołć gorzkości /
Doszedł niebieskich słodkości.
Przebył przez męki potężnie /
Á znioslich ná sobie mężnie:
Krew leiąc własną zá ciebie /
Ma nagrodę wieczną w niebie.
Przeto z prośbą vpadamy /
Dobroći twey vprasżamy:
Ná ten tryumf Męczennikow /
Odpuść grzechy służebnikow.
Sławá y chwalá bez końcá /
Niech z Synem trwa Bogá Oycá:
Á z Duchem świętym społecznie /
Na wiek nieskończony wiecznie / A.

Hymn CXXXIV. tegoż Swiętá *czásu Wielkonocnego ná Nieszpor y ná Laudes.*

Inuicte Martyr, vnicum &c.

Z Wyćiężco mąk / iedynego
Sługo Synà Oycowskiego:
Z niepr-

Z niepryiaćioł tryumfuięsz /
Z boiu w niebie roskoszuięsz.
Twey prośby vdárowániem /
Zgub złości náśe błagániem:
Broniąc od zarázy z złego /
Zbaw żywotá teskliwego.
Już one więzy vstáły /
Co twe świete Ciáło miáły:
Wyzwol nas z więzku świetckiego /
Dárem Stworce Naywyższego.
Bądź Oycze Boże chwalony
Z Synem / ktory pogrzebiony
Wstał z martwych / y Duch rádości
Niech ma chwałę ná wieczności / A.

Tych dwu Hymnow przy tákim Swięćie iáko ktorych czásow ták w Rocznym iáko y Wielkonocnym do nabożeństwá y Godźin zázywáia, dáie náukę Breuiarz y Dyurnał.

Ná Swiętá MECZENNIKOW wielu w pospolitości czásu Rocznego.

Hymn CXXXV.

NA NIESZPOR.

Sanctorum meritis inclyta gaudia, &c.

ZA wysługi Swietych vprzeyme rádośći
Záśpiewaymy Brácia / y mężne dźielności:
Bo serce chce sławić w Pieśniách vlubionych
Zwyćiężcow Błogosławionych:
Ci są / ktorych glupie bał sie świát niezbożny /
Bo go iák zwiedły kwiát / y owocu prożny
Wzgárdźili / zá twoim imieniem idący /
Jezu niebom krolluiący.
Ci zá cie grozb srogość / y zápálczywośći
Ludzkie podepráli / bićia bez litośći:
O nich sie stępiły haki drapieźliwe /
Nie dotknęły w sercá żywe.
Mieczem iák owieczki nieme zábiiáią /
Nie szemrzą / áni mak znáć po sobie dáią:
Ale sercem ćichym niewinność summienia
Cierpi / nic sie nie odmienia.
Ktory głos / y ktory ięzyk może ziáwić /
Jákieś Męczennikom raczył dáry sprawić:
Bo krwią swą splawieni świecą zwyćiężcámi
Zdobiąć swe skrome wieńcámi.

Ciebie

Ciebie Bostwo / prośim / iedno y Naywyższe /
Obmiy złość / oddalay grzechy nayszkodliwsze
Zdarz służkom twym pokoy / áby chwaląc cie
Wiekiem lat śpiewáli w niebie. (bie /
Amen.

Hymn CXXXVI. tákiegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Christe profusum sanguinem, &c.

CHryste / kwoli krwie przelaney /
Ná Męczennikow wygráney:
Ná niebá Koronie godney:
Dáiem cześć w Pieśni łágodney.
Boiaźń świátá zwyćiężywszy /
Męki świátá pogárdziwszy:
Smierć świętą zniosszy w krotkośći /
Żywot máią w chwał wiecznośći.
Dáią w ogień Męczennicy /
Ná pożárćiu przed zwierz dźiki:
Srożą sie hakiem zbroiona
Kátowska ręká szalona.
Nágie ciáłá z gor wieszáią /
Ktore krwią świętą splywáią:
Lecz są vmysłu stałego /
Łáską żywotá wiecznego.

P 3 Teraz

Teraz prośim Zbáwićielu /
Rácz z Męczennikí weselu
Złączyć sługi twe proßące /
Ná wieki nie vstáiące / Amen.

Hymn CXXXVII. tákiegoż Swiętá *Wielkonocnego czáśu.*

Rex glorioſe Martyrum, &c.

KRolu chwało Męczennikow /
A Korono Spowiednikow:
Ktory gárdzących ziemſkimi /
Czćiß dobrámi niebieſkimi.
Chętnie vchá łáſkáwego
Przykłoń do głoſu náßego:
Zwycięſtwo Swietych śpiewamy /
Odpuść / w czym cię obrażamy.
Tyś w Męczennikách zwycięzca /
W Wyznawcách grzechu rozwięzca:
Ty zgładź náße przewinienie /
Dáiąc świete odpuſzczenie.
Chwałá Bogu Oycu wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
A z Duchem świetym rádośći /
Teraz / yná wiek wieczności / Amen.

Ná Swiętá WYZNAWCE *iednego w poſpolitośći.*

Hymn CXXXVIII.

Iſte Confeſſor Domini, colentes &c.

TEn to ieſt Páński Wyznawcá wielbiący /
Ktorego lud czći / w krąg świátá bedący:
☞ Dźiś wiecznie weſół / zá prac ſwoich znoie
Ośiadł pokoie.

Przeſtrogá.

Te dwá wierſße wzwyż poprzedzáiące należą do ſámego tylko Swiętá Rocznego, gdy ktorego dniá właśnie Wyznawce święćimy. A inſzych czáſow, tedy miáſto nich bywáią te dwá náſtępuiące:

Dźiś mu zaſługi rádość w niebie dáły /
Czći wieczney chwały.

Aná dźień záś wyráżenia Ran Fráncißká świętego, gdy tenże Hymn bywa od-

prawowány, tedy na mieysce tychże wiersow mowić:

Dziś z zasług wesół / wziął vdárowány
Od Chrystá rány.

Ktory wstyd / dobroć / mądrość przy pokorze /
Trzezwość y czystość záchował w swey porze:
Kiedy ożywiał z mieszkánia spolnego
Duch ciało iego.

Czesto dla zasług iego w cnocie stałych /
Vlomność ludźi ná pował zbolálych
Choroby zbywszy / zdrowie vtrácone
Miewa wrocone.

Ztąd nász Chory posłuszne onemu /
Chwałe śpiewáią Zwycięzcy wielkiemu:
Aby nas wspomogł zasługámi swemi /
Czásy wiecznymi.

Niechay ma żywot / moc / ozdobę z siebie /
Ten ktory świátło rozlewa po niebie:
A wielkiey świátá Rządzcá iest Máchiny
W Troycy iedyny.

Amen.

Hymn CXXXIX. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Iesu

Iesu, Corona celsior, &c.

IEZV, Korono naywyższa /
A prawdo wszech znákomitsza:
Ktory słudze zá wyznánie
Dáiesz wieczności zyskánie.

Zdarz ná prośbę ludu twego /
Zá iego prośbą; szkodnego
Pozbyć grzechu odpuszczeniem /
Zwiąskow piekielnych stárgnieniem.

Gdy Rok swe kolo przetacza /
Dzień sie w świátłości obraca:
Ktorego z ciálá ten Swiety /
W niebieską iest świátłość wziety.

On prożne ziemskie wesele /
A żyżnych folwárkow wiele
Wzgárdziwszy / iák śmieć niepewną /
Wziął niebá roskosz przyiemną.

Ciebie Chryste Krolu miły /
Wyznawał ze wszytkiey siły:
Podeptał czártá chytrego /
Nád Pieklem Páná srogiego.

Cnotą y wiárą wsławiony /
W wyznaniu nie roztárgniony:
Niedbał o ciálo zmorzone /
Ma z potraw czći nieskończone.

Przeto cie naydobrotliwszy
Prosim / tobie sie skloniwszy:
Abys nas z wysługi iego
Karánia zbáwił winnego.
Bądź Oycu cześć / chwałá wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Bądź z Swietym Duchem rádości /
Przez wszytkie wiekow wiecznośći / A.

Ná Swiętá WYZNAWCOW *wiela w pospolitośći.*

Hymn CXL.

Ná Niesspor, Iutrznia, Laudes, y wszytkie inse Godźiny.

Iesu, Redemptor omnium, &c.

IEzu / tyś wszech okup wdzięczny /
Rozon Biskupich wiek wieczny:
Dniá nimeyszego łáskawie /
Proszących vfolguy spráwie.
Dźiś twą świętą Czesć iedyną /
Wyznawcy głoszący slyną:
Dzień ich ktory w rok przychodźi /
Lud z nabożeństwem przywodźi.

Oni

Oni świátowe rádośći
Wzgárdźili / rzecz bez trwáłośći:
Nagrody wielkiey wiekámi
Pełni miedzy Anyołámi.
Po nich ták rácz łáską zgodźić /
Day nam torem świetym chodźić:
Z sług twoich / przez ich modlenie
Zgładź wszech błędow przewrnienie.
Niech Chryste Krolu w ozdobie /
Z Oycem chwałá bedźie tobie:
Z świetym Duchem Pocieszenia /
Teraz / y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Swiętá PANIEN y MĘCZENNICZEK *w pospolitośći.*

Hymn CXLI.

NA NIESZPOR.

Iesu, Corona Virginum, &c.

IEzu / tyś Pánien Koroná /
Poczełá cie Mátká oná:
Co sámá w Pánieństwie rodźi /
Niech cie to mile dochodźi.
Tyś w Liliách wypieszczony /
Tańcem Dziewic obtoczony:

Wdzie-

Wdźięczny z chwały Oblubieńcze/
Poślubionym dáiąc wience.
Gdźie ſtąpiß / Pánny vſcámi
Tudźieß idą y z chwałámi:
Zá tobą śpiewáiąc płaßą /
A ſłodkie Hymny ſwe wznoßą.
Nieśiemyć prośby obfite /
Rácz posiłáć myśli ſkryte:
Aby wßech zgołá nie znáły
Ran od ſkáżonośney ſtrzały.
Sławá / cześć / możność / y chwałá /
Bogu Oycu z Synem trwáłá:
A z Duchem świętym społecznie /
Niech przebywa wiekiem wiecznie / A.

Hymn CXLII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

Virginis Proles Opifexque Matris, &c.

STworco swey Mátki / y Synu cney Pánny /
W Pánnie poczęty / z Pánny ná świát dány:
☞ Spiewamyć wdźięczną nábytę z Pánien-
Smiercią zwyćieſtwá. (ſtwá
Tá bowiem Swieta zwyćieſtw dwu zyſkuie
Szcześćie / gdy ſtábą ſtłumić vśiłuie
Ciáłá pleć / w krwáwym wielkie ma wygránie
Przez śmierć / Tyránie.
A ták / ni śmierći / ani iey przychylnych
Mąk ſie tysiącá boiąc / z kátoſtw ślnych
Krew toczy / przez nie rádość otrzymuie /
W niebo wſtępuie.
Zá iey prośbámi / nam Boże iedyny
Karánie odpuść: z cießkich grzechow winy:
Abyſmyć wdźięczną śpiewáli w czyſtości
Pieśń ſerdeczności.
Oycu bądź chwałá / y Národzonemu /
A tobie rowną obudwu społnemu
Duchu nayświetßy / Boże wßechmocności
Czásow wieczności / A.

Vważenie.

Ná Swiętá Pánien tylko, nie Męczenniczek też Hymny obádwá, odmieniwßy tylko w poślednieyßym te dwá wierßá raczka náznáczone.

☞ Spiewamyć świetey Pánny wychwałánie/
Przyimi błagánie.

Oſtátek wßytek y początek nic nie odmieniáiąc, cáły Hymn temu Swiętu iáko ieſt nápiſány należy.

Ná Swię-

Ná Swiętá Białychgłow, áni Pánien, áni Męczenniczek.

Hymn CXLIII.

NA NIESZPOR.

Fortem virili pectore, &c.

W Serce y mężną postáwę /
Białeygłowie daymy sławę:
Ktora ze czći świątobliwey /
Wßędźie iest w świátłości żywey.
Te Chrystus zrámł miłośćią /
Gdy świátá ßkodną żądośćią
Pogardza / w niebo ßczęśliwe
Skończyła drogi troskliwe.
Ciało wściągáiąc postámi /
A dußny smák słodkośćiámi
Karmiąc / z modlitw świętych wielu /
Mießka w niebieskim weselu.
Chryste Krolu moc dáiący /
Sam rzeczy wielkie czyniący:
Prośimy zá iey błagániem /
Pokornych nie gardź wołániem.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Y z Duchem świętym w iednośći /
Teraz / y dokąd wieczności / Amen.

Drugi Hymn bywa tegoż Swiętá ná Laudes, z tegoż ktory iest wyżey ná Laudes przy Swięćie Pánieńskim położony, tylko od słowá poczynáiąc:

Huius obtentu Deus alme nobis &c.

Zá iey prośbámi nam Boże iedyny zć. Amen.

NA POSWIĘCANIE KOSCIOŁA

Hymn CXLIV.

NA NIESZPOR.

Cæleſtis Vrbs Hieruſalem, &c.

M Jásto Hieruzalem w niebie
Swieteś / widząc pokoy z ćiebie:
Ktore wyśoce żywemi
Wstáież kámieńmi gorzemi:
Jáko ślubną w krąg ćie wieńczy /
Anyołow tyśiąc tyśiecy.
O ßczęśliwie poślubione /
Czćią Oycá wyposáżone:
W łáśce Małżonká opływa
Krolowa wßech vrodźiwa:
Z Chrystuśem Pánem złączone /
Miásto w niebie oświecone.

Tám

Tám perły świecą ſie wzorem /
Drzwi ſtoią wßytkim otworem:
Bo wodzem cnoty wiedźiony /
Człek tám bywa wprowádzony:
Dla Chryſtuſowey miłośći /
Kto tu zmoſt świátá przykrośći.
Ryte bićiem ná zbáwienie /
A przez niezmierne tłuczenie:
Przez młot Mıſtrzow wygłádzone
Kámienie w gmách podniesione:
Pięknymi ziete ſponámi /
Wſádzone miedzy wierzchámi.
Niech wieczna Oycá pięknośći
Trwa záwße ná wyſokośći:
A z Jedynym Synem iego /
Tákże y Duchá świętego:
Ktorego moc / cześć y chwałá /
Ná wiek wiekow bedźie trwálá / Amen.

Hymn CXLV. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Alto ex Olympi vertice, &c.

Z Wierzchu niebá wyſokiego /
Syn od Oycá Naywyßszego:
Ják kámień z gor odłomiony /
Ná miſkość ziemi ſpußczony.

Domu

Domu niebá y ziemſkiego
Złączył węgły do iednego:
Lecz ono Swietych mießkánie /
W rádośći chwał nie vſtáne.
A Bogá w Troycy iednego /
Czći w Pieśniách głoſu wdzięcznego:
Z tymi ſie łączmy śpiewániem /
Syonu náśládowániem.
Krolu niebá / te Kośćioły
Oświeć / łáſką twą weſoły
Tu bywáy: á pożądány
Przymuy ślub / z ſerc ludzkich dány.
A myśl náße z obfitośćią
Obleway / z niebá rádośćią:
Tu niech wiernych vprzątáią
Głoſy / gdy ſie vſkarżáią.
Dáry Domu chwálebnego /
Máiąc z ſkárbu Oycowſkiego:
Aż potym pozbywßy ciáłá /
Beda tám gdźie rádość cáła.
Oycu chwałá z powinnośći /
Niechay trwa ná wyſokośći:
Z Oycem Jedynorodnemu /
A Duchowi Pocießnemu:
Ktorego moc / cześć y chwałá /
Ná wiek wiekow bedźie trwálá / Amen.

Tu skończenie Hymnow, z vważeniem do CZYTELNIKA.

Ieśli się w czásie Hymnow vchybiło czego,
Brewiarz y Dyurnał dać porządek tego.
A przeto tám odsyłam; praca przełożenia
Moiá, w tym tylko, ktoby dla wyrozumienia
Potrzebował Polßczyzny, kto też z niey nabożnie
Zechce dáć chwałę Bogu, vczyni niezdrożnie.

Do tegoż.

Kedy ktorym Godźinom Hymnu nie dostáwa,
Znáć że się w vżywánie ieden kilkom dawa.
Zrozumieß tu w tych Hymnách z czásu przypádłego,
A chwal sercem obsitym Bogá Naywyżßego.

AMEN.

CHWA-

CHWAŁA Zacnego Pánieńskiego Stanu.

Z Pánną Anyoł zbáwienie świátá vmawiáią, (dáią.
Pátrz, iáko sáme niebá Pánieństwu cześć

DO TEGOZ.

Z Anyołem Pánná mowi, á przećię się boi,
Ledwie z Anyołem mowić Pánience przystoi.

PROZY STARODAWNE KOSCIELNE,

Porządkiem Swiąt w Roku idących położone;

Z tym záleceniem krotkim do CZYTELNIKA.

PRozy Kośćielne, Piośnki zdawná ták názwáne,
Wiernym po Epistołách do Mśy świętych dáne.
Ktore iáko sá wdzięczne, zálecáć nie trzebá,
Kto vważy, przyzna to, że sá práwie z niebá.
Czemuż teraz niektorych rzadko gdźie śpiewáią
W Kośćiołách, ná vbostwo Fárnych śkoł składáią
Więcby się dawnym trybem w ten Funduś przyłożyć
Literatkom, Młodźieńcom śkolnym dáć záś ożyć.
Stárzy oni Polacy rádźi ich śłucháli,
A przy Ewángeliey mieczow dobywáli.
I śpiewáć gdy kto vmiał, nie wstydał się tego
Wstydáli się podrzutu Sekt cudzoźiemskiego.
Bogá

Bogá Rodźicá Symboł swoy weśoło w boiu
Wznośili, śli weśoło z woyny do pokoiu.
O byś się zacna Polśko do śnych powrośiłá
Wrodzonych obyczáiow, cudze porzućiłá. (śtośie,
Przedtym mieśkáłá w sercách śczyrość przy pro-
Teraz iá Polityká wydáłá śromośie.
Nie mowię, żeby wśytkim śpiewáć należáło,
Lecz żeby się dawnośći świętey mieysce dáło.
Choć rádźi w nowych fráktách koncertow śłuchamy,
Wieręć w stárym Chorale gánić co nie mamy.

Do tegoż.

WIem, żeć ten moy wierś Polśki nie będźie śmákowáć,
Ale go chćiey z Láćińskim śczegulnie śprobowáć.
Bo ták w Hymnách, iák w Prozách, z pracą się miárkuie,
Ze Polśki Láćińskiego wierś wierśá pilnuie.
Gdźie záś w Láćińskich Prozách wierś nie w miárę dány, (ny.
Toż w Polśkich, wśákże liczbą ślábizu zrownány.

I. PROSA in Aduentu.

Mittit ad Virginẽ, non quemuis Angelum
Sed fortitudinem ſuum Archangelum,
Amator hominis.
Fortem expediat pro nobis Nuncium,
Naturæ faciat vt præiudicium
In partu Virginis.
Naturam ſuperat natus Rex gloriæ,
Regnat & imperat & zyma ſcoriæ
Tollat de medio,
Superbientium terat faſtigia,
Colla ſublimium calcet vi propria,
Potens in prælio.
Foras eijciat mundanum principem
Matremq; faciat ſecum participem
Patris imperij.
Exi qui mitteris hæc dona diſſere,
Reuela veteris velamen literæ
Virtute Nuncij.
Accede Nuncia, dic Aue cominùs,
Dic plena gratia, dic tecum Dominus,
Et dic ne timeas.
Virgo ſuſcipias Dei depoſitum,
In quo perficias caſtum propoſitum,
Et votum teneas.

Audit

I. PROZA ná Adwent.

SLe do cney Dźiewice nie ládá Anyołá/
Ale moc Stolice ſwoiey Archányołá:
Człeká kochaiacy.
Niech da w vmocnieniu Poſłá náßey ſpráwie/
Czyniąc przyrodzeniu ludzkiemu bezpráwie:
Z Pánny ſie rodzący. (ły/
Niech nád przyrodzenie ma ſwoy rod krol chwa
Z kroleſtwem rządzenie/ á kwás ćiał zbrzydźiały
Niech zmieśie z ſwey ſtrony.
Niechay twárde pyßnych śiłą zetrze rogi/
Kárki gonomyślnych kładąc pod ſwe nogi:
W boiu vmocniony.
Niechay przed wygládźi Xiążećiá świetckiego/
A Mátkę poſádźi wedle boku ſwego:
W Oycowſkim Kroleſtwie.
Idź Pośle/ czás tego/ nieś te dáry zmowy/
Obiáśniay ſtárego Piſmá ćiemność ſłowy:
Máiąc moc w Poſelſtwie. (ści
Przyſtąp Pośle Páński/ mow Zdrowáś z wiecznoMow/ żeś Pełná łáſki/ Pan z toba w iedności:
A Nieboy ſie; przydaß.
Pánno/ przyimi z ſłowá ſkarb Boſki w złożenie/
Ktorym ſie záchowa czyſte vmyślenie:
A ślub w cále ſtrzymaß.

Audit & ſuſcipit puella Nuncium,
Credit, & concipit, & parit filium,
Sed admirábilem.
Conſiliarium humani generis,
Et Deum fortium, & Patrem poſteris,
In fine ſtabilem.
Qui nobis tribuat peccati veniam,
Reatus diluat, & donec Patriam,
In arce ſiderum.
Pro nobis Filium exora MARIA.
Vt poſt exilium fruamur Patria
Per tuum vterum.
Amen.

II. PROSA pro Paſchatis Feſto.

VIctimæ Paſchali, laudes
Immolant Chriſtiani.
Agnus redemit oues, Chriſtus innocens
Patri reconciliauit peccatores.
Mors & vita duello,
Conflixere mirando,
Dux vitæ mortuus, Regnat viuus.
Dic nobis Maria,
Quid vidiſti in via,
Sepulchrum Chriſti viuentis,
Et gloriam vidi reſurgentis.

Ange-

Slucha / y przyielá wieść Pánienká miła /
Wierzy / y poczelá Synà / y zrodźiłá:
Ale cudownego.
Poráde mądrośći wßytkim národzonym /
Y Bogá możności / y Oycá potomnym
W pokoiu ſtałego.
Bieg ſtworzony błądźi w Pánieńſkim rodzeniu /
Krol Krolow ſie rodźi / táiąc moc w Jmieniu:
Lecz, zgadźi niebámi.
Ktory nam dáć raczy grzechow odpußczenie /
Winy miech przebaczy / da Oyczyźny mienie
W Zamkách nád gwiazdámi.
Amen.

II. PROZA ná Wielkanoc.

KRwáwey cześć Ofierze Páßki
Niesie lud Chrześćiáński:
Báránek trzodę zbáwił / Chryſtus niewinny
Grzeßnych z Oycem do przeiednánia przy-
Smierć y żywot w dwoy rownie / (prawił.
Zwiedli bitwę cudownie.
Wodz żywych zbit zoſtał / Krolem powſtał /
Ziaw Máryo śmiała /
Coś w ſwey drodze widźiáłá /
Grob Chryſtuſá żyiącego:
Y chwałe widźiálám powſtálego.

Angelicos teſtes,
Sudarium & veſtes,
Surrexit Chriſtus ſpes mea,
Præcedet ſuos in Galliłæa.
Credendum eſt magis ſoli Mariæ veraci,
Quàm Iudæorum turbæ fallaci.
Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mortuis verè.
Tu nobis victor Rex miſerere.
Amen.

III PROSA pro Aſcenſione Domini.

REX omnipotens die hodierna
Mundo triumphali redempto potentia,
Victor aſcendit, vnde deſcenderat,
Nam quadraginta poſtquam ſurrexerat
Diebus ſacris confirmans pectora (la.
Apoſtolorum, pacis chara relinquens oſcu-
Quibus & dedit poteſtatem, laxandi crimina,
Et miſit eos in mundum baptizare cunctas animas:
In Patris, & Filij, & ſancti SPIRITVS clementia,
Et conueſcens, præcepit eis ab Hieroſolymis

Ne abi-

Anyelſkie świádczenie/
Chuſt y ſáty odźienie.
Wſtał Chryſtus Pan mey nádźieiey
Poprzedźi ſwoich do Gálileiey. (wey/
Słußniey dáć wiárę trzebá Máryey prawdźi-
Niźli Żydowſkiey tłußczy fałßywey. (żywy/
Wiemy/że Chryſtus iſtotnie powſtał z martwych
Tyś nam Krol zwyćieſtw/ bądź miłoſćiwy/
Amen.

III. PROZA ná Wniebowſtąpienie.

KRol wßechmogący Pan dniá dźiśieyßego/
W wielkim tryumfie świátá iuż odkupione°
Zwyćiężcá ná niebioſá wſtępuie zkąd przyßedł/
Bo przez czterdźieści iáko z grobu wyßedł.
Dni świętych ſereá náukę ſwą gruntuiąc
Apoſtolſkie/ná znák pokoiu mile ich cáłuiąc.
Dał im y władzą Boſką znáßáć wßelkie przeſłá-
winienia/
Rozeſłał ich ná świát z błogoſłáwieńſtwem
wßelkich duß chrzczenia.
W Imie Oycá/ y Synā/ y Duchá świętego
łáſkáwośći/
A obcuiąc z nimi/ kázał z Hierozolymſkiey
włości

Nigdźiey

Ne abirent, sed expectarent promissa munera,
Non post multos enim dies mittam vobis Spiritum Paraclytum in terris.
Et eritis mihi testes in Hierusalem Iudæa siue Samaria,
Et cum hoc dixisset, videntibus illis eleuatus est, & nubes clara
Suscepit eum ab eorum oculis, intuentibus illis in aëra.
Ecce stetere amicti duo viri in veste alba, (alta.
Iuxta dicentes, quid admiramini cælorum
IESVS enim qui hic assumptus est à vobis ad Patris dexteram. (missa lucra,
Vt ascendit, ita veniet quærens talenti com-
O Deus, mare, polum, arua, hominemque creasti, quem fraude subdola
Hostis expulit Paradyso, & captiuatum secum traxit ad tartara.
Sanguine proprio redemisti nos DEVS illuc, & reuehis vnde primus corruit Paradisicola.
Iudex dum veneris iudicare seculum, da nobis quæsumus, tempiternam requiem in Sanctorum Patria,
In qua tibi canamus Alleluia, Amen.

IV. PRO-

Nigdźiey im nie odchodźić / czekáć ná dar obiecány/
Bo po kilku dniách Duch pocieszyciel ná ziemie ode mnie będźie wam zesłány.
A będźiecie mi w Hieruzalem Zydostwie y Sámáryey ná dowod wlasny.
A gdy to rzekł/zárázem przed nimi w zgore podniesiony iest / á Obłok iásny
Wźiął go z oczu ich / tám gdy ná powietrze iásno promieniste z żálością pátrzáli.
Oto dwáy mężowie stoiąc w bieli onym sie pokazáli/ (sokości:
Tudźież mowiąc / co sie dźiwuiecie niebá wy-
Bo Jezus od was wźięty ná práwice Oycowską z tey tu niskości. (wierzonego /
Jáko wstąpił / ták przyidźie szukáć Tálentu po-
O Boże / niebá / morzá / ziemie / czleká rąk twych dźiełá zdrádą oszukánego.
Ktorego Przeciwnik wygnał z Ráiu / á wieźniem wćiągnął zsobą w piekielny számiec.
Krwią własną odkupiłeś nas Boże / y tám wprowadzasz zkąd wypadł pierwszy náss Rodźic Ráiu roskoszнego mieszkániec.
Sedźia gdy przyidźiesz ná sąd świátá / raczy nam dáć prośuny / niech wiekuiste odpocznienie z Swietymi w Oyczyźnie mamy.
A támći Alleluia záśpiewamy / Amen.

IV. PRO-

IV. PROSA, vel Hymnus antiquus pro Festo eodem.

FEstum nunc celebre magnaque gaudia,
Compellunt animos carmina promere:
Cùm Christus solium scandit ad arduum,
Cælorum pius arbiter.
Conscendit iubilans lætus ad æthera,
Sanctorum populus prædicat inclytum:
Concinnit pariter Angelicus Chorus,
Victoris boni gloriam,
Cui scandens Superos vincula vinxerat,
Donans terrigenis munera plurima:
Districtus rediet, arbiter omnium,
Qui mitis modo transijt.
Oramus Domine Conditor inclyte,
Deuotos famulos respice protegens:
Ne nos liuor edax Dæmonis obruat,
Demergat vel in inferos.
Vt cùm flamiuoma nube reuerteris,
Occulta hominum pandere iudicans:
Ne des supplicia horrida noxijs,
Sed iustis bona præmia.
Præsta hoc Genitor optime maxime,
Hoc tu Nate Dei, & bone Spiritus:
Regnans perpetuò fulgida Trinitas.
Per cuncta piè secula, A.

V. PRO-

V. PROZA, ábo Hymn dawny ná toż Swięto.

TEraz Swieto zacne ku wielkiey rádości /
Każe sercom składáć Pieśni w obfitości:
Gdy Chrystus wstępuie w niedostępne kráie /
Ktory niebom wyrok dáie. (nym/
Wesoło wszedł w niebo z śpiewániem rozlicz-
Lud go sławi świety orszakiem prześlicznym:
Wzáiem śpiewa woysko Choru Anyelskiego/
Chwaląc Zwycięzce miłego.
Ktory idąc w niebo / wziął w krepy więzienie /
Dáiąc ludziom ná świát wielkie obdárzenie:
Przyidzie potym Sędzią ná wszytkich ogrom-
Ktory teraz przeszedł skromnym. (nym
Prośimy/ Pánie náś/ Stworzycielu miły/
Spoyrz ná sługi nabożnych/day zobrone siły:
Że nas swoim iádem czárt nic nie vciąży /
Ani do piekłá pogrąży.
I gdy sie w Obłoku płomienistym ziáwisz /
Y sądem swym ludzką táiemność osławisz:
Nie day złych w karánie y męki strásznie /
Ale obdarz spráwiedliwe.
Rácz to zdárzyć Oycze wielce dobrotliwy /
Toż y Synu Boży / y Duchu prawdziwy:
Krolniąc wiekámi Troyco w swey iásno'ści
Przez wszytkie wiekow wieczności/A.

V. PRO-

V. PROSA pro Festo S. Stanislai, Episcopi Cracouiensis.

IESV Christe Rex superne,
Deo Patri coæterne:
Tibi laus & gloria.
Cuius ope Martyr clemens,
Stanislaus hostem premens:
Triumphat victoria.
Vir ætate iam maturus,
Sui gregis fortis murus:
Ab incursu hostium.
Pœnas mortis parui pendit,
Sponsam Christi dum defendit:
Ingressus per ostium.
Clamans docet obsecrando,
Et interdum obiurgando:
Christianum populum.
Vt virtutes immitetur,
A delictis emundetur:
Mundans cordis oculum.
Boleslaus vir scelestus,
Furens fremit fit infestus:
Argutus pro vitio.

Quan-

V. PROZA ná Swięto S. Stánisławá, Biskupá Krákowskiego.

IEZV Chryste Krolu gorny/
Z Bogiem Oycem wiecznie spolny:
Tobie badź cześć y slawá.
Ze przez cie Mieczennik mily
Stánislaw stárł sprzeczne śiły:
A z tryumfem wygrawa.
Maż iuż wieku doyźrzálego/
Murem mocnym ludu swego:
Ná przeciw wszelkiey woynie.
Zá nic śmierć y meki liczy/
Przy Chrystá Oblubienicy:
Bo wszedł drzwiámi przystoynie.
Z prośbą vczy/ obwoluie/
A czesto obowiezuie:
Lud w Chrystusá wierzacy.
Zeby cnoty náśládował/
Grzechow sie wszelkich wiárował:
Oko serc złych czyszczacy.
Boleslaw maż niezbożnośći
Száleie z zapálczywośći:
Dla zbrodni strofowánia.

R Choć

Quantumcunque trux minetur,
Tyro Dei non terretur:
Minis nec ſupplicio.
Pro reatu labis nequam,
In Tyrannum Præſul æquam
Dirrigit ſententiam.
Tortor raptus in furorem,
Suam iuris in cultorem
Exercet dementiam.
Ad altare vir cæleſtis,
Cadit cæſus à ſceleſtis:
Mille lacer fruſtulis.
Corrodendus feris datur,
Sed tutellis defenſatur:
Aquilarum ſedulis.
Sparſos artus iubar cæli,
Prodit cœtui fideli:
Nec perit articulus.
Sanctum corpus integratur,
Dum pars parti fœderatur:
Videns ſtupet populus.
Sepulturæ commendatus,
Innumeris vir Beatus:
Coruſcat miraculis.
Signa ſignis cumulantur,
Mancis manus, pedes dantur
Claudis, viſus oculis.

Vt re

Choć Tyran furye ſtroi /
Rycerz ſie Boſki nie boi
Przegrożek / ni karánia.
Zá grzech brzydki y roſpuſtny /
Biſkup ná Tyráná ſłuſżny
Wyrok ſwoy dekretuie.
Złośnik oſżálawſży práwie /
Swe ná Swietym (rzkomo) w práwie
Szaleńſtwo wykonuie.
Człek niebieſki przy Ołtarzu
Poległ z niezbożnego rázu:
W tyśiąc ſżtuk rozśiekány.
Rzucon żwierzom ná ziedzenie /
Lecz ma ſtraż y opátrzenie:
Od Orłow pilnowány.
Rozrut członkow świátło z gory
Wſkázuie wiernym / gdżie ktory:
Á pálec ſie náyduie.
Swiete Ciálo wnet w cáłośći /
Jdą ſżtuczki do iednośći:
Lud ſie widząc dźiwuie.
Do grobu ieſt záńieśiony /
Z wielu Maż Błogoſłáwiony:
Cudow ma oświecenia.
Co raz cudá przybywáią /
Rąk y nog zdrowia doſtáią
Chromi / ślepi widzenia.

Vt res gesta protestatur,
Verax nomen eliquatur:
A Polo Poloniæ.
Poli cuius fit Polonus,
Præsul pius & Patronus:
Immo Pater Patriæ.
Quem precemur corde mundo,
Ne mergamur in profundo:
Pro delicti macula.
Sed à culpis emundati,
Primaque stola donati:
Cum Beatis iam Beati
Viuamus in secula, Amen.

VI. PROSA pro Festo Pentecost. de Spiritu Sancto.

VEni Sancte Spiritus,
Et emitte cælitus:
Lucis tuæ radium.
Veni Pater pauperum,
Veni dator munerum,
Veni lumen cordium.
Consolator optime,
Dulcis hospes animæ:
Dulce refrigerium.

In la-

A ták sie ná dowod ostało/
By spolną rzecz imie miało:
Polská z niebem z Greczyzny.
Od tych Polow Polak wźięty/
Biskup y Obrońcá świety:
Owßem Oćiec Oyczyzny.
Prośmyß go w sercá czystości/
Że nie zginiem w głębokości:
Dla grzechu plugáwego.
Lecz od winy oczyßczeni/
A pierwßa ßáta vczczeni:
Z Swietymi iuż vwielbieni/
Doydźiem życia wiecznego. A.

VI. PROZA ná Zielone Swiątki o Duchu Swiętym.

PRzydź Duchu vwielbiony/
A spuść z niebieskiey strony
Swiátłá twego promienie.
Przybądź Oycze vbogich/
Przydź Dawco dárow drogich:
Przydź sercá oświecenie.
Pocießycielu wdzięczny/
Gościu słodki serdeczny:
Ochłodo vkochána.

In labore requies,
In æstu temperies:
In fletu solatium.
O lux beatissima,
Reple cordis intima:
Tuorum fidelium.
Sine tuo Numine,
Nihil est in homine:
Nihil est innoxium.
Laua quod est sordidum,
Riga quod est aridum:
Sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum,
Foue quod est frigidum:
Rege quod est deuium.
Da tuis fidelibus,
In te confidentibus:
Sacrum septenarium.
Da virtutis meritum,
Da salutis exitum:
Da perenne gaudium. Amen.

W pracey odpoczynienie/
W gorącu vczerstwienie:
W płaczu pociecho dána.
O Nayświetßa świátłości/
Nápełń sercá skrytości:
Twych wiernych zgromádzenia.
Bez twey pomocy Boże/
Nic w czleku być nie może:
Żadna rzecz bez zgrzeßenia.
Obmiy co plugáwego/
Pokrop co iest zwiędłego:
Vzdrow co iest krwáwego.
Nákłoń co iest krnąbrnego/
Ogrzey co oźiębłego:
Kieruy co iest zdrożnego.
Rácz dáć twoim wierzącym/
W tobie vfność máiącym:
Siedmiorákie świątości.
Day z cnoty przysłużenie/
Day zbáwienne skończenie:
Day ná wieki rádości/ Amen.

VII. PROSA pro Festo Sanctissimæ TRINITATIS.

BEnedicta semper sancta sit Trinitas,
Deitas scilicet, vnitas coæqualis
gloria:
Pater, Filius, sanctus SPIRITVS, tria sunt
Nomina,
Omnia eadem substantia.
DEVS genitor, DEVS genitus,
In vtroque sacer Spiritus Deitate
socia.
Non tres tamen Dij sunt, DEVS vnus verus
est, (Sanctus.
Sic Pater Dominus, Filius, Spiritusque
Proprietas in Personis,
Vnitas est in essentia:
Maiestas par & potestas,
Decus, honor, atque per omnia.
Sydera, maria, continens
Arua, simul & vniuersa condita.
Quem tremunt impia Tartara,
Colit quoque quem & abyssus infima.
Quem laudat Sol atque Luna,
Dignitas adorat Angelica.

Nunc

VII. PROZA ná Swięto Przenaynadostoynieyszey TROYCE Swiętey.

BLogosławioná bądź záwsze Troyco świeta/
To iest Bostwo / á iedności chwał rownośćią nie rozieta:
Oćiec / Syn / y Duch świety / trzy są Przenayświetsze Jmioná /
We wszytkim iednák istność złączoná.
Bog iest rodzący / Bog vrodzony /
W obudwu Duch świety społecznośćią
Bostwá ziednoczony.
Wszákże nie trzey Bogowie / ieden iest Bog
prawdziwy / (miłośćiwy.
Ták Oćiec iest Pan / ták Syn / y Duch świety
W Osobách są swe własności/
Lecz iedność zostawa w istności:
Máiestat y moc iest rowna /
Ozdobá / cześć / y we wszytkim głowna.
Morzá y gwiazdy záwieráiąc /
Ziemie / y rozliczne stworzenia trzymáiąc.
Przed ktorym drżą piekłá niezbożne /
A chwale mu oddáią przepáśći prożne.
Czći go Słońce y z Mieśiącem /
Godność Anyołow pada tysiącem.

Nunc omnis vox atque lingua
Fateatur hunc laude debita. (mur.
Et nos voce præcelsa nunc omnes modula-
Organica Cantica dulci melodia.
Eia, & Eia, nunc simul iubilemus,
Altithrono Domino laudes in excelsis.
O ADORANDA TRINITAS,
O VENERANDA VNITAS.
Per te sumus creati vera æternitas,
Per te sumus redempti summa tu Charitas.
Populum cunctum tu protege,
Salua, libera, eripe, & emunda.
Te adoramus Omnipotens,
Tibi canimus.
Tibi Laus & gloria, per infinita sæculo-
lorum secula, Amen.

VIII. PROSA pro Festo Corporis Christi.

LAuda Syon Saluatorem,
Lauda ducem & Pastorem:
In Hymnis & Canticis.
Quantùm potes, tantùm aude,
Quia maior omni laude:
Nec laudare sufficis.

Laudis

Teraz głos wszelki iezyká /
Niech winną iemu chwałe wykrzyka.
A my głosem wysokim teraz wszyscy śpiewaymy
Orgány do wdzięczney muzyki sposábiaymy.
Eiá / y znowu Eiá / daymy w społności /
Niebá władnemu Pánu cześć ná wysokości.
O TROYCO GODNA CHWALENIA,
O IEDNOSCI GODNA CZCZENIA.
Przezćiesmy sá stworzeni prawdźiwa wiecz-
Przez ćie odkupieni Naywyższa miłości. (ści /
Lud twoy wszytek ty rácz obronić / (nić.
Zbáwiay / oczyszczay / wyzwalay / chćiey ochro-
Tobie wszechmocny vpadamy /
Tobie śpiewamy.
Tobie Chwałe y cześć przez nieskończone
wiekow wiecznośći dawamy. A.

VIII. PROZA ná Swięto Bożego Ciáłá.

CHwal Syonie Zbáwićielá /
Chwal Wodzá y Karmićielá
W Hymnách / y wdzięcznym pieniu
W czym przemożeß / w tym bądź śmiały /
Bo wyżßy nád wßytkie chwały:
Nie wydołaß chwaleniu.

Począ-

Laudis thema ſpecialis,
Panis viuus & vitalis:
Hodie proponitur.
Quem in ſacræ menſa cœnæ,
Turbæ fratrum duodenæ:
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, ſit ſonora,
Sit iucunda, ſit decora:
Mentis iubilatio.
Dies enim ſolemnis agitur,
In qua menſæ prima recolitur
Huius inſtitutio,
In hac menſa noui Regis,
Nouum Paſcha nouæ legis,
Phaſe vetus terminat.
Vetuſtatem nouitas,
Vmbram fugat veritas:
Noctem lux eliminat.
Quod in Cœna Chriſtus geſſit,
Faciendum hoc expreſſit:
In ſui memoriam.
Docti ſacris inſtitutis
Panem, vinum, in ſalutis
Conſecramus hoſtiam.
Dogma datur Chriſtianis,
Quòd in carnem tranſit panis:
Et vinum in ſanguinem.

Quod

Początek chwał osobliwy/
Chleb żywotá/ y sam żywy
Dźiś wystáwiány bywa.
Ktory w świętym Wieczerzániu/
Bráćiey dwunastom w zebrániu:
Dány być nie wątpliwa.
Bądź cześć pełna/ bądź ktzykliwa/
Bądź wdzięczna y łágodliwa
Pieśń/ y sercem wsławienie.
Dźień ábowiem świety odprawiamy/
Ktorym pierwsze stołu wspominamy
Tego postánowienie.
Tym Stołem Krolá nowego/
Nowa Páschá z vstaw iego
Stára Páschę skończyłá.
Rzecz stára przy nowinie/
Cień przy prawdźie iuż ginie:
Swiátłu noc vstąpiłá.
Co w Wieczerzy Chrystus sprawił/
To do czynienia zostáwił:
Ze nań pámiętáć mamy.
Pezeto vstáwą chwálebną/
Chleb y wino ná zbáwienną
Ofiáre poświącamy.
Náuká Chrześćian to dawa/
Jże sie chleb Ciálem ustawa:
A z winá Krew prawdźiwa.

Co nie

Quod non capis, quod non vides,
Animosa firmat fides:
Præter rerum ordinem.
Sub diuersis speciebus,
Signis tantùm, & non rebus:
Latent res eximiæ.
Caro cibus, sanguis potus:
Manet tamen Christus totus
Sub vtraque specie.
A sumente non concisus,
Non confractus, non diuisus:
Integer accipitur.
Sumit vnus, sumunt mille,
Quantùm isti, tantùm ille:
Nec sumptus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali,
Sorte tamen inæquali:
Vitæ, vel interitus.
Mors est malis, vita bonis,
Vide paris sumptionis:
Quam sit dispar exitus.
Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, sed memento:
Tantum esse sub fragmento,
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit scissura,
Signi tantùm sit fractura:

o nie poymieß / co nie widźiß /
Miára státeczna vtwierdźiß:
Tryb sie rzeczy rozrywa.
od rożnymi osobámi
Znáki tylko nie rzeczámi:
Skład iest wielkich skrytośći.
rew napoy/ Ciáło potráwá /
A cálym Chrystus zostawa
W obu Osób istnośći.
d iedzących nie skrußony /
Nierozdźielny / nie złomiony:
Cáły iedźiony bywa.
iorąc tysiąc / ieden bierze /
Ták ći / iák ten w iedney mierze:
Wźietego nie vbywa.
edza źli / iedza pobożni /
Szcześćiem iednák sobie rożni:
Ná żywot y strácenie.
mierć złym / á żywot pobożnym /
Pátrz / w vżywániu nie rożnym
Jáko rożne skończenie.
gdy łamią świątość cálą /
Nie wątp / lecz miey pámięć stálą:
Że ták iest pod czaśtka mála
Ják we wßytkim zámkniony.
adney rzeczy roskroienie /
Znáku tylko iest złomienie:

Qua nec ſtatus, nec ſtatura
Signati minuitur.
Ecce panis Angelorum
Factus cibus viatorum:
Verè Panis Filiorum,
Non mittendus canibus.
In figuris præſignatur,
Cùm Iſaac immolatur:
Agnus Paſchæ deputatur,
Datur manna Patribus.
Bone Paſtor, panis verè,
IESV noſtri miſerere:
Tu nos paſce, nos tuêre
Tu nos bona fac videre
In terra viuentium.
Tu qui cuncta ſcis, & vales,
Qui nos paſcis hic mortales:
Tuos tibi commenſales,
Cohæredes & ſodales
Fac ſanctorum ciuium. Amen.

Ktorym wzroſt ám wſpoione
Nie zmnieyßa ſie / znáczony.
Oto Chleb Anyołow możnych /
Sſtał ſie pokármem podrożnych:
Práwy chleb ſynow pobożnych /
Nie ma być pſom miotány.
W podobieńſtwách przeznáczony /
Gdy Jzák ná śmierć wiedźiony:
Báránek w Páßeze vczczony /
Chleb Oycom w Mánnie dány.
Cny Pásterzu Chlebie práwy /
Jezu rácz być nam łáſkáwy:
Ty nas broń / doday potráwy /
Day widźieć wielkość twey ſławy
W świetey żyiących źiemi.
Ty ktory wieß / y maß wßytko /
Tyś nas śmiertelnych páſtwiſko:
Ty nas zá ſtoł śiebie bluſko /
Społdźiedźicow towárzyſko /
Niey z mießkáńcy świetymi / A.

IX. PROSA pro Festo Assumptionis Beatissimæ Virginis MARIÆ.

COngaudent Angelorum Chori gloriosæ Virgini,
Quæ sine virili commistione genuit filium
Qui suo mundum cruore medicat.
Nam ipsa lætatur, quòd cæli iam conspicatu
Principem (las præbuit
In terris, cui quondam suggēdas virgo mamil
Quam celebris Angelis Maria Mater IES
creditur, (mulo
Qui Filij illius se debitos cognoscunt fa
Qua gloria in cælis ista Virgo colitur.
Quæ Domino cæli præbuit hospitium sui san
ctissimi Corporis.
Quam splendida polo stella maris rutila
Quæ omnium lumen Astrorum
Et hominum atque spirituum
Genuit.
Te cæli Regina hæc plebicula pijs concel
brat mentibus,
Te cantu mellodo super æthera vnâ cum An
gelis eleuat.

Te lib

IX. PROZA ná Swięto Wniebowzięćia Nayświętszey Pánny MARYEY.

ANyelskie Chory przy Pánnie chwálebney
máią wesele / (wysokości.
Ktora bez męskiey spolności Syná zrodźiłá z
A ten zmiost z świátá krwią swą chorob wiele.
Boć iey rádość z tego / że iuż niebieskiego Páná
ogladáłá / (mi chowáłá.
Ktorego niegdy ná ziemi piersiámi Páměnski-
W iákiey czci Anyołow Márya Mátke Jezu-
są być wierzą (dzierzą.
Ci ktorzy iey Syná sługámi będąc powinnie się
O iák tá Pánná odnosi chwał niebieskich śiłá /
Ktora Krolá niebá w sobie złożyłá / y w nay-
świetszym ćiele gospode spráwiłá. (dzi /
Jáko śliczne tá gwiazdá morska w niebo wscho
Ktora inszych wszytkich gwiazd promienie /
Ludzi / y Duchow oświecenie
Ná świát rodźi.
Ciebie niebieska Krolowa lud twoy nabożnymi
serc głosámi wznosi /
Ciebie wdzięcznie pieśniámi nád niebiosá wzá-
iem z Anyołámi podnosi.

Te libri concinnunt Prophetarum,
Chorus iubilat Sacerdotum:
Apoſtoli Chriſtiq; martyres prædicant.
Te plebis ſexus ſequitur vtriuſque,
Vitam diligens virginalem:
Cælicolas in caſtimonia æmulans.
Eccleſia ergo te cuncta cordibus teque carminibus venerans,
Tibi ſuam manifeſtat deuotionem.
Precatu te ſupplici implorans Maria,
Vt ſibi auxilium circa Chriſtum Dominum
Eſſe digneris per æuum, Amen.

X PROSA antiquiſſima & pulcherrima, cuiq; Feſto Beatiſſimæ Virginis conueniens.

AVe Maria, Regina cælorum,
Aue gratia plena, Domina Dominarum.
Aue Virgo Mater Chriſti,
Quæ ſolo verbo concepiſti,
Et de Spiritu Sancto intuliſti.
Et Angelo annuncianti reſpondiſti:
Ecce Ancilla Domini,
Fiat mihi ſecundum verbum tuum.
Credidiſti, & genuiſti Saluatorem mundi.

Aue

Ciebie piſmá Prorockie Pánno śpiewáią/
Chory Káplánſkie wyſławiáią/
Apoſtolſkie/y z mak dla Chryſtuſá znáć dáią.
Ciebie lud oboiey płci rad náśláduie/
W tym Pánieńſtwie żyć vśiłuie:
Obywátelom niebá czyſtośćią zrownuie.
Kośćioł cie tedy wßytek ſercy chętnymi/ y pieśniámi czczac cie wdzięcznymi/ (zbiia/
Ku tobie z nabożeńſtwem głos ſwoy iáwny wProśbą pokorną wzywáiąc cie o Márya/
Zebyś mu pomocna v Páná Chryſtuſá była/
Wiecznie modlić ſie raczyłá/ Amen.

X. PROZA bárzo dawna y piękna, do káżdego Swiętá Nayświętſzy Pánny ſpoſobna.

ZDrowáś Márya władna niebioſámi/
Zdrowáś ieſt/ łáſki pełná/ Krolowa náD
Zdrowáś Pánno/Mátko Chryſtá/ (Pánnámi.
Ty z ſámych ſłow poczełáś czyſta.
A z Duchá świętego rzecz w tobie iſta:
Gdy Anyołá tak odpráwiaß/ czći wiekuiſta.
Otom ſłużká Paná mego/
Sſtańże mi ſie według ſłowá twoiego. (łá.
Rodźiß/ żeś y wiárą przyiełá świátá Zbáwićie-

Aue præclariſſima virtutum,
Flos hortorum. Puteus aquarum
Viuentium.
Currens ad omnes deuotè petentes:
Petimus aſperſionem tui fluminis,
Miſericorditer ad nos peruenire.
Et exaudire digneris clamorem noſtrum precibus placando Filium tuum.
Quia incarnari dignatus eſt,
Pro nobis iugiter ora, vt à malis nos liberet.
Aue Mater ante ſecula nata,
Exaudi omnes quicunque celebrant tuam commemorationem.
Diuinum auxilium per te ad nos perueniat
A Domino Ieſu Chriſto.
Et per Annunciationem Gabrielis Archangeli,
Aue Maria, Amen.

XI. PROSA Funebris pro Defunctis.

Dies iræ, dies illa,
Soluet ſeclum in fauilla:
Teſte Dauid cum Sybilla.
Quan-

Zdrowáś/ z ciebie wzor cnot ze wſzech godny
Kwiát ogrodny. Zdroy wod chłodny
Swiát ożywiáiący.
Płynąc do wſzytkich nabożnie proſzących/
Prosimy o twych świetych źrzodeł pokropienie.
Rácz im dáć do nas litośćiwe ſpłynienie/
A wprowadź náſze wołánie przez ſwe vbłagánie
do namiłſzego Synaczká twego.
Bo wźiął ćiáło z ćiáłá náſzego:
Zá námi modl ſie z miłośći/ że nas zbáwi wſzelkich złośći.
Zdrowáś Mátko przed wieki národzona/
Wyſłuchay wſzytkich/ od ktorych bywaſz pámiątká vroczyſtą raczona/
Boſka pomoc niech przez ćie Pámenko nam będzie dána/
Od Jezuſá Chryſtá Páná:
A przez poſełſtwo Gábryelá práwie zgołá Archányołá/
Zdrowáś Márya/ Amen.

XI. PROZA Pogrzebowa za Vmárłych.

Dźień on Boży/ dźień on grozy/
W popiół świát ogniem położy:
Ták Dawid z Sybillą wrożą.

Quantus tremor eſt futurus!
Quando iudex eſt venturus:
Cuncta ſtrictè diſcuſſurus.
Tuba mirum ſpargens ſonum,
Per ſepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors ſtupebit & natura,
Cùm reſurget creatura:
Iudicanti reſponſura.
Liber ſcriptus proferetur,
In quo totum continetur:
Vnde mundus iudicetur.
Iudex ergo cùm ſedebit,
Quidquid latet apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid ſum miſer tum dicturus,
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix iuſtus ſit ſecurus?
Rex tremendæ maieſtatis,
Qui ſaluandos ſaluas gratis:
Salua me fons pietatis.
Recordare IESV pie,
Quod ſum cauſa tuæ viæ:
Me me perdas illa die:
Quærens me ſediſti laſſus,
Redemiſti crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.

Iuſte

Jákiey tám dźień będźie trwogi/
Kiedy przyidźie Sędźia ſrogi:
Wybáda wſzytko bez folgi.
Trąbá dźwieku przedźiwnego/
Po grobách świátá wſzytkiego:
Zbierze wſzytkich przed Thron iego.
Smierć ſie z przyrodzeniem zdźiwi/
Gdy vmárli wſtáną żywi:
Przed ſąd ná ſpráwę lekliwi.
Z Kśięgą wniosą Piſmo ono/
W ktorym wſzytko ieſt zámknione:
Z czegoby świát oſądzono.
Sędźia tedy gdy zásiędźie/
Skryte rzeczy ziáwi wſzędźie:
Nic bez karánia nie będźie.
Coż tám poczne człek ſtrapiony/
Kogo ſproſze do obrony:
Gdźie ledwie Swiety zbáwiony.
Krolu ſtráſzney wielmożnośći/
Ty ludźi zbáwiaſz z litośći:
Zbaw mię źrzodło láſkáwośći.
Rácz pomnieć moy Jezu drogi/
Żem przyczyną twoiey drogi:
Nie ſtracay mie w on dźień ſrogi.
Szukaleś mie áż do mdlenia/
Vmárleś dla odkupienia:
Niechćiey tákich prac zniſzczenia.

Iuste iudex vltionis,
Donum fac remissionis:
Ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce DEVS.
Qui Mariam absoluisti,
Et latronem exaudisti:
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benignè:
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum præsta,
Et ab hædis me sequestra:
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.
Oro supplex & acclinis,
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.
Lachrymosa dies illa,
Quâ resurget ex fauilla:
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie IESV Domine:
Dona eis requiem. Amen.

Sędźio w zemśćie spráwiedliwy/
Odpuść moy grzech nießczęśliwy:
Nim przyidźie liczby dźień ckliwy.
Wzdycham iáko obwiniony/
Wzrok moy wstydem záploniony:
Pátrz Boże ná głos zniżony.
Ty Márya rozgrzeßyłeś/
A Łotrowi odpuśćiłeś:
A mnie dufność zoßáwiłeś.
Niegodneć są prośby moie/
Lecz ty spraw przez dobroć twoie:
Zebym nie wßedł w wieczne znoie.
Day mieysce miedzy owcámi/
Nie rácz mie laczyć z kozłámi:
Staw w práwey stronie z sługámi.
Zhánbiwßy gromem przeklętych/
Ná pożar ogniśtych wzietych:
Rácz mie przywołáć do Swietych.
Proßę w pokornym zniżeniu/
Serce m popioł w skrußeniu/
Miey pieczą o mym skończeniu.
Dźień on ßczere opłákánie/
Ktorego z prochu powstánie:
Przed sąd strášßny człowiek winny.
Zbawże go Boże iedyny/
Pánie Jezusie wdźięczny:
Rácz im day pokoy wieczny/ A.

Koniec

Koniec Kśiążeczki.

KOniec Chwałá niech będźieBogu ſámemu,
Bez początku, bez końcá, Stworcy wiecznemu.

AMEN.

INDEX

INDEX HYMNOW,

Dla ſnádnieyſzego wynaydźienia według Łáćinſkich początkow,

Porządkiem Obiecádłá ſpiſány.

Pierwſza liczbá znáczy, w ktorey ſię tu od pierwſzego poczawſzy Hymn ráchuie, á druga ná końcu liczbá znáczy kártę, ná ktorey ſię náyduie.

Pierwſza liczbá.	A.	Liczbá kártey.
XLIV.	Ad Regias agni dapes	117.
LXXX.	Adeſt dies lætitiæ	161.
CI.	Adeſt triumphus nobilis	183.
II.	Aeterne rerum conditor	69.
XXII.	Aeterna cæli gloria	90.
XLVIII.	Aeterne Rex altiſſime	122.
		CXIII.

Pierwſza liczbá.		Kártey liczbá.
CXIII.	Aeterne rector ſyderum	199.
CXXX.	Aeterna Chriſti munera	222.
XIII.	Ales diei Nuncius	80.
CXLV.	Alto ex Olympi vertice	240.
XC.	Antra deſerti teneris ſub annis	172.
LXX.	Anſgari Pater optime	148.
XXXIII.	A ſolis ortus cardine	102.
XXV.	Aurora iam ſpargit polum	93.
XXXV.	Audit Tyrannus anxius	105.
XXXVIII.	Audi benigne Conditor	108.
XLVI.	Aurora cælum purpurat	120.
LXVI.	Aue maris ſtella	144.

B.

LI.	Beata nobis gaudia	127.
LXI.	Beate Paſtor Petre	139.
XCIX.	Botuidi laudes colere	181.

C.

XXXII.	Chriſte Redemptor omnium	101.
CXI.	Chriſte ſanctorum decus Angelorum	197.

ierwſza iczbá.		Kártey liczbá.
CXXXVI.	Chriſte profuſum ſanguinem	228.
CVII.	Cæli Deus ſanctiſſime	84.
CXIX.	Cæli perornat gaudia	208.
CXLIV.	Cæleſtis vrbs Hieruſalem	239.
CII.	Contors paterni luminis	79.
CXIX.	Creator alme ſyderum	98.
CV.	Concinnat plebs fidelium	187.
CXXXVI.	Crudelis Herodes Deum	100.
CVIII.	Crucis Chriſti mons Aluernæ	191.
CIX.	Crucis arma fulgentia	193.
CXII.	Cuſtodes hominum pſallimus Angelos	198.

D.

XCII.	Decora lux æternitatis aureã	174.
CXVII.	Decus morum Dux minorum	205.
CXXXIII.	Deus tuorum militum	225.
XCIII.	Domare cordis impetus	175.

E.

XXVIII.	Ecce iam noctis tenuatur vmbra	97.
LXII.	Egregie Doctor Paule mores inſtrue	140.

Pierwsza liczbá		Kártey liczbá.
XXXI.	En clara vox redarguit	100.
LXXIV.	En noctis medium surgite propere	153.
LXXXVI.	En gratulemur hodie	167.
LXXXIV.	Eschili pro victoria	165.
XXXIX.	Ex more docti mystico	109.
CXXIX.	Exultet orbis gaudijs	221.

F.

CXXVI.	Fallacis vndas seculi	217.
C.	Felix parens Vestgothia	182.
CXLIII.	Fortem virili pectore	238.

G.

LXXIX.	Gaude mater Polonia	159.
XCVIII.	Gaude cælestis ciuitas	179.
CVI.	Generat virgo filias	189.
LXXVII.	Gratuletur Ecclesia	156.

H.

CXXIII.	Hæc est dies qua candidæ	213.
LXXXI.	Hymnum nouæ lætitiæ	162.
CXVIII.	Hora consurgit aurea	207.

Pierwsza liczbá.	I.	Kártey liczbá.
III.	Iam lucis orto sydere	70.
XXVI.	Iam sol recedit igneus	94.
L.	Iam Christus astra ascenderat	125.
LXXXIII.	Iam dies adest celebris	164
CXLI.	Iesu Corona virginum	235.
CXL.	Iesu redemptor omnium	234.
CXXXIX.	Iesu Corona celsior	233.
LVII.	Iesu dulcis memoria	135.
LVIII.	Iesu Rex admirabilis	136.
LIX.	Iesu decus Angelicum	137.
LXXXVIII.	Iesu lux vera mentium	169.
LXXII.	Ignitus sacro flamine	150.
XI.	Immense cæli Conditor	78.
CXV.	In cælesti collegio	202.
CXXVII.	Inopem canamus Didacum	218.
CXXXIV.	Inuicte Martyr vnicum	226.
CXXXVIII.	Iste Confessor Domini colentes	231.

L.

LXXXVII.	Laus Regi plena gaudio	168.
LXXXII.	Laudes ad Laudes iungite	63.

Pierwsza liczbá.		Kártey liczbá.
VII.	Lucis Creator optime	73.
XLIII.	Lustra sex qui iam peregit	116.
XIX.	Lux ecce surgit aurea	89.
CIV.	Lux alma Iesu mentium	186.

M.

XX.	Magnæ Deus potentiæ	87.
XCVI.	Maria castis osculis	178.
LXIII.	Martinæ celebri plaudite nomini	141.
LXIX.	Memento rerum Conditor	147.
LXXIII.	Mentibus lætis iubilemus omnes	152.
CII.	Miris modis repente liber, ferrea	184.
CXXVIII.	Mundi Redemptor optime	219.

N.

XXVII.	Nocte surgentes vigilemus omnes	96
LXIV.	Non illam crucians fortiter vngula	142

Pierwsza liczbá.		Kártey liczbá.
XVI.	Nox & tenebræ & nubila	83.
XVIII.	Nox atra rerum contegit	85.
LXXVI.	Nullis te genitor blanditijs trahit	155.
IV.	Nunc sancte nobis Spiritus	71.

O.

CVII.	O Clara luce clarior	190.
LXVIII.	O glorioſa virginum	146.
XCI.	O nimis felix meritiq; celsi	173.
XCIV.	Opes decusque Regium reliqueras	176.
XXXVII.	O sola magnarum vrbium	107.
XL.	O Sol salutis intimis	111.

P.

XLII.	Pange lingua Poſtny w Wielki tydźień.	114.
LIV.	Pange lingua glorioſi Ná Boże Ciáło	130.
CXXXII.	Paschale mundo gaudium	224.
XCV.	Pater superni luminis	177.

Pierwsza liczbá.		Kárte liczbá
XXIII.	Plasmator hominis Deus	91
CXXIV.	Placare Christe seruulis	214
CXVI.	Plaude turba paupercula	204
I.	Primo die quo Trinitas	67
CXIV.	Proles de cælo prodijt	201

Q.

LXVII.	Quem terra, pontus, sidera,	145
CIII.	Quicunque Christum quæritis	185
LX.	Quodcunque in orbe nexibus reuinxeris	138

R.

V.	Rector potens verax Deus	72
LXXV.	Regali solio fortis Iberiæ	154
CXXII.	Regis superni Nuncia	212
VI.	Rerum Deus, tenax, vigor,	73
XV.	Rerum creator optime	82
XLV.	Rex sempiterne Cælitum	119
CXXI.	Rex magne, Rex altissime	211
CXXXVII.	Rex glorioſe Martyrum	230

Pierwsza liczbá.	S.	Kártey liczbá.
LV.	Sacris solemnijs iuncta sint gaudia	131.
XLVII.	Salutis humanæ Sator	121.
CXXV.	Salutis æterne Dator	215.
XXXIV.	Saluete flores Martyrum	104.
LXXVIII.	Sæpè Martyr verberatus	158.
CXXXV.	Sanctorum meritis inclyta gaudia	228.
LXXI.	Sigfridi almi Præsulis	149.
	Si quæris miracula Modlitwá do ś. Antoniego	170.
IX.	Somno refectis artubus	75.
X.	Splendor paternæ gloriæ	76.
XXIV.	Summæ Deus clementiæ	29.
LII.	Summæ Parens clementiæ	128.
LXXXV.	Summi præcepta Domini	166.
XCVII.	Summi Parentis vnice	178.
CXX.	Suppreme Regum Rex bonæ	210.

T.

VIII.	Te lucis ante terminum	74.
XIV.	Telluris ingens Conditor	81.
CX.	Te splendor & virtus Patris	196.

Pierwsza liczbá.		Kártey liczbá.
CXXXI.	Triſtes erant Apoſtoli	223.
XXI.	Tu Trinitatis vnitas Piątkowy	89.
LIII.	Tu Trinitatis vnitas Ná świętą Troyce	129.
LXV.	Tu natale ſolum protege	143.
	V.	
XLIX.	Veni creator Spiritus	124.
XXX.	Verbum ſupernum prodiens Adwentowy	99.
LVI.	Verbum ſupernum prodiens Bożego Ciáłá.	133.
XLI.	Vexilla Regis prodeunt	112.
CXLII.	Virginis Proles Opifexque Matris	236.
LXXXIX.	Vt queant laxis reſonare fimbris	171.

KONIEC.

Lub z tey lub z owey liczby znaydźieſz Hymn znáczony, (ſkniony.
Niechcę áby w ſzukániu był kto vte-

Index Prozow.

Regeſtru Proz w tey Kśiążce nie piſzę żadnego:
Bo ich máło, naydą ſię z Biegu Swiąt Rocznego.

Bogu bądź Chwała z niego, Amen.

Zámknienie.

Vielka ſobie v Bogá nagrodę zgotuie,
Kto Authorá zá praca páciorkiem dáruie.

BIBLIOTH: UNIV:
JAGELLONICAE

